

ВОДИЧ КРОЗ ПРАКСУ
АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

Водич кроз праксу Агенције за борбу против корупције

Издавач:

Агенција за борбу против корупције
Царице Милице 1
11000 Београд
Телефон: 011 41 49 100
www.acas.rs

Уредници:

проф. др Бранко Лубарда, председник Одбора Агенције
Татјана Бабић, директор Агенције

Редакцијски одбор:

др Слободан Бељански
проф. др Радмила Васић
Зоран Вујичић
проф. др Божо Драшковић
Злата Ђорђевић
Владан Јоксимовић
проф. др Драгана Коларић
Дејан Милић
Златко Минић
проф. др Евица Петровић
Никола Станојевић
проф. др Зоран Стојиљковић
Драгомир Трнинић
Валентина Шестовић

Превод:

Коректура:
Јасмина Алибеговић

Штампа:
АТЦ Београд

Тираж:

ISBN:

Штампање овог водича подржала је Агенција Сједињених Америчких Држава за међународни развој (УСАИД) у оквиру Пројекта за реформу правосуђа и одговорну власт (JРГА) у Републици Србији.

Ставови изнети у Водичу су ставови Агенције за борбу против корупције.

ВОДИЧ КРОЗ ПРАКСУ АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

Агенција за борбу против корупције
децембар 2013.

САДРЖАЈ

ПРЕДГОВОР	7
PREFACE (English).....	11
I ЈАВНИ ФУНКЦИОНЕР	13
1) Идентификација јавне функције.....	13
2) Обавеза пријављивања јавне функције.....	21
II СУКОБ ИНТЕРЕСА	23
1) Друга функција у складу са посебним законом.....	23
2) Нespoјивост јавних функција	24
3) Нespoјивост јавне функције и посла, односно делатности	64
4) Сукоб интереса.....	92
III ПРИЈАВЉИВАЊЕ ИМОВИНЕ И ПРИХОДА	139
1) Регистар имовине	140
2) Санкције за неподношење извештаја.....	142
IV ПРЕНОШЕЊЕ УПРАВЉАЧКИХ ПРАВА	147
V ПРИЈАВЉИВАЊЕ ПОКЛОНА.....	153
VI ОБАВЕЗЕ ФУНКЦИОНЕРА ПО ПРЕСТАНКУ ЈАВНЕ ФУНКЦИЈЕ	157
1) Пријављивање имовине	157
2) Забрана заснивања радног односа или пословне сарадње	159
VII ПРАВНА ЗАШТИТА.....	165
1) Жалба.....	165
2) Судска заштита	167

ДОДАЦИ	169
Закон о Агенцији за борбу против корупције	169
Иницијатива Агенције за измене и допуне Закона о Агенцији за борбу против корупције	201
Органи Агенције	229

ПРЕДГОВОР

Закон о Агенцији за борбу против корупције примењује се од 1. јануара 2010. године („Службени гласник РС”, бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС и 67/13-УС; у даљем тексту: Закон о Агенцији и Агенција).

Измене и допуне из 2010. године, између осталог, односе се на: свеобухватнију дефиницију функционера; поступање Агенције и по пријавама узбуњивача; овлашћење директора да даје мишљења и упутства; другачије уређење обавеза функционера у вези са тражењем сагласности; обавезу достављања извештаја о плановима интегритета; прописивање новчаних казни за прекршаје.

Одредба члана 82. Закона о Агенцији којом су биле уређене обавезе функционера са више јавних функција на дан 1. јануара 2010. године престала је да важи 7. септембра 2011. године, када је објављена Одлука Уставног суда Јуз број 1239/2010 („Службени гласник РС”, бр. 66/11) којом је утврђено да није у сагласности са Уставом и потврђеним међународним уговором. Одлуком Уставног суда Јуз број 245/2011 („Службени гласник РС”, бр. 67/13) утврђено је да нису у сагласности са Уставом ни одредбе Закона о Агенцији које дају овлашћење директору да за поједине категорије функционера општим актом утврди јавне функције, послове, односно делатности које функционер може да обавља без сагласности, односно без обавештавања Агенције.

Овлашћења Агенције у обављању послова контроле финансирања политичких субјеката уређена су Законом о финансирању политичких активности („Службени гласник РС”, бр. 43/11).

Нова Национална стратегија за борбу против корупције у Републици Србији за период од 2013. до 2018. године („Службени гласник РС”, бр. 57/13) и Акциони план за њено спровођење („Службени гласник РС”, бр. 79/13), у чијој је изради Агенција активно учествовала, пред-

виђају важне новине у погледу надлежности Агенције, које ће, у области надзора над спровођењем ових докумената, свакако водити даљем јачању њених капацитета и њеног ауторитета.

Агенција је независан и самосталан државни орган који у свом саставу има директора, као првостепени орган, и Одбор, као другостепени орган, који бира и разрешава директора и одлучује о жалбама на одлуке директора. Директор је функционер који се бира на период од пет година. Одбор има девет чланова које бира Народна скупштина на предлог Административног одбора Народне скупштине, председника Републике, Владе, Врховног касационог суда, Државне ревизорске институције, Заштитника грађана и Повереника за информације од јавног значаја (заједничким договором), Социјално-економског савета, Адвокатске коморе Србије и удружења новинара у Републици Србији (заједничким договором).

У регистру функционера, закључно са 31. октобром 2013. године евидентирано је 34.253 функционера (од којих је активно 24.457). Овако велики број функционера је последица широког законског дефинисања функционера (знатно шире у односу на некадашњи Закон о спречавању сукоба интереса при вршењу јавних функција, „Службени гласник РС”, бр. 43/04).

Овај приручник на систематизован начин даје избор карактеристичних ставова, одлука и мишљења из праксе директора и Одбора Агенције. Приручник је намењен, не само функционерима и државним и другим органима и установама у којима функционери обављају своје функције већ и средствима јавног информисања, сектору цивилног друштва (невладиним организацијама) и грађанима/запосленима који очекују заштиту за случај да се у доброј вери нађу у улози узбуњивача. Сврха приручника је да допринесе бољем разумевању Закона о Агенцији, подизању свести грађана о значају превентивног деловања на спречавање сукоба интереса и сузбијању корупције у условима изградње правне државе, коришћењу и заштити основних људских права и слобода, ефикаснијој заштити конкуренције и развијању етике јавне функције. Публикација може бити корисна и у истраживању феномена сукоба интереса и корупције, као што може помоћи и другим превентивним и регулаторним антикорупцијским телима у земљи за боље разумевање и примену Стратегије за борбу против корупције и акционих планова. Најзад, приказана пракса може бити значајна одговарајућим европским и међународним институцијама.

На крају Приручника, у посебном прилогу, налази се иницијатива за измене и допуне Закона о Агенцији, коју је Агенција сачинила у циљу

отклањања одређених слабости или празнина, побољшања законског оквира за рад Агенције, и на нормативном плану доприноса ефикаснијем превентивном деловању у борби против корупције.

Редакцијски одбор

PREFACE

The Law on the Anti-Corruption Agency took effect on 1 January 2010 (“Official Gazette of the Republic of Serbia”, Nos. 97/08, 53/10, 66/11-US and 67/13-US; hereinafter referred to as: Agency Law).

Amendments made in 2010, among others, refer to: broadening the definition of ‘public official’; acting upon whistleblowers complaints; competence of the Director to give opinions and guidelines; different procedure regarding obligations of public officials to require consent; an obligation to submit reports on Integrity Plans; and new fines for misdemeanors.

A provision of Article 82 of the Agency Law that regulated the obligations of officials who held multiple positions on 1 January 2010, ceased to be valid on 7 September 2011, i.e. from the date of publication of the Decision of the Constitutional Court IUz number 1239/2010 (“Official Gazette of the RS”, No. 66/11), according to which the Court determined that the article was not in compliance with the Constitution and ratified international agreement. The Decision of the Constitutional Court IUz number 245/2011 (“Official Gazette of the RS”, No. 67/13), determined that the provisions of the Agency Law which authorized the Director of the Agency to establish through a general by-law, for certain categories of officials, public offices or jobs (i.e., activities) which the official could perform without consent (i.e., without notifying the Agency) - were also not in compliance with the Constitution.

The powers of the Agency to oversee the financing of political parties (i.e., political entities) are regulated by the Law on Financing of Political Activities (“Official Gazette of the RS”, No. 43/11).

The new National Anti-Corruption Strategy of the Republic of Serbia for the period from 2013 to 2018 (“Official Gazette of the RS”, No. 57/13), and the Action Plan for its implementation (“Official Gazette of the RS”, No. 79/13), in the drafting of which the Agency actively participated, provide significant innovations in a large part of the Agency’s competences, further strengthening of its capacities, and important shifts in supervision of the implementation of these documents, which is also one of the Agency’s competences.

The Agency is an autonomous and independent state body consisting of the Director, as the first-instance authority, and the Board. The Board appoints and dismisses the Director and, as the second-instance authority, decides on appeals against the Director's decisions. The Director is an official elected for a period of five years. The Board consists of nine members elected by the National Assembly at the proposal of the Administrative Committee of the National Assembly, the President of the Republic, the Government, the Supreme Court of Cassation, the State Audit Institution, the Ombudsman and the Commissioner for Information of Public Importance (in mutual agreement), the Social and Economic Council, the Bar Association of Serbia, and the professional associations of journalists of the Republic of Serbia (in mutual agreement).

In the Registry of officials, as of 31 October 2013, 34,253 officials were recorded (out of which 24,457 were active). Such a large number of officials is a result of a broad legal definition of 'official' (significantly broader than under the former Law on Prevention of Conflict of Interest in Discharge of Public Office, "Official Gazette of the RS", No. 43/04).

This Handbook provides, in a systematic manner, a series of typical examples from the practice of the Agency's Director and Board. The Handbook is intended not only for officials and the state and other authorities in which the officials discharge their offices, but also for mass media, the civil society sector (non-governmental organizations), and citizens/employees who expect protection in case of blowing the whistle in good faith. The purpose of the Handbook is to contribute to better understanding of the Agency Law, to raise citizen awareness of the fight against corruption to develop the rule of law and the importance of preventive action against conflict of interest, to support enjoyment and protection of fundamental human rights and freedoms, to provide more efficient protection of competition, and to encourage development of ethics in public office. The publication may be useful in the process of researching the phenomena of conflict of interests and corruption, as it may also help other preventive anti-corruption bodies in the country to understand and better implement the Anti-Corruption Strategy and Action Plan, and, finally, the presented practice may be important to appropriate European and international institutions.

At the end of the Handbook, in a separate enclosure, are the initiatives of the Agency regarding amendments to the Agency Law that would eliminate certain weaknesses and legal gaps, improve the legal framework for the operation of the Agency, and, in normative standards, contribute to more efficient preventive action and the fight against corruption.

Editorial Board

ЈАВНИ ФУНКЦИОНЕР

1) Идентификација јавне функције

Закон о Агенцији

Члан 2.

Функционер је свако изабрано, постављено или именовано лице у органе Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе и органе јавних предузећа и привредних друштава, установа и других организација чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе и друго лице које бира Народна скупштина;

Јавна функција је функција у органима Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, органима јавних предузећа и привредних друштава, установа и других организација, чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, као и функција других лица које бира Народна скупштина, а подразумева овлашћења руковођења, одлучивања, односно доношења општих или појединачних аката.

Правни ставови

Функционер је, у смислу члана 2. алинеја 2. Закона о Агенцији, и сваки изабрани, постављени или именовани представник Републике Србије, аутономне покрајине, локалне самоуправе или јавног предузећа у орган друге организације, којом се, поред осталих, сматрају и:

- друштвено предузеће које није приватизовано;
- правни субјект у вези са чијом приватизацијом је уговор од стране Агенције за приватизацију раскинут;
- привредно друштво и банка чији је оснивач, акционар или члан Република Србија, аутономна покрајина, локална самоуправа или јавно предузеће.

(Правни став Одбора од 17.2.2010. године)

Функционери су, у смислу члана 2. алинеја 2. Закона о Агенцији:

- лица именована у органе Агенције за приватизацију, директор и чланови управног одбора Агенције за приватизацију;
- лица именована за привременог заступника капитала у субјектима приватизације у вези са чијом приватизацијом је уговор од стране Агенције за приватизацију раскинут;
- лица изабрана у органе субјекта приватизације у вези са чијом приватизацијом је уговор од стране Агенције за приватизацију раскинут;
- лица изабрана или именована у органе субјекта приватизације чији је оснивач, члан, акционар Република Србија, аутономна покрајина, локална самоуправа, јавно предузеће;
- лица изабрана или именована у органе привредних друштава у којима уделе или акције има субјект приватизације чији је оснивач, члан, акционар Република Србија, аутономна покрајина, локална самоуправа и јавно предузеће.

(Правни став Одбора од 11.6.2013. године)

Мишљења

Чланови Комисије за акредитацију и проверу квалитета високошколских установа су јавни функционери у смислу одредбе члана 2. Закона о Агенцији.

На основу Закона о високом образовању Национални савет за високо образовање образује Комисију за акредитацију и проверу квали-

тата, која предлаже Националном савету стандарде за издавање дозволе за рад, стандарде и поступак за акредитацију високошколских установа, за акредитацију студијских програма, за самовредновање и оцењивање квалитета високошколских установа, као и за спољашњу проверу квалитета високошколских установа, помаже и сарађује са високошколским установама и јединицама у њиховом саставу у обезбеђивању и унапређењу њиховог квалитета, спроводи поступак акредитације установа и студијских програма у области високог образовања, одлучује о захтеву за акредитацију и издаје уверење о акредитацији на обрасцу чију садржину утврђује, стара се о хармонизацији стандарда и процедура у области акредитације, у оквиру европског простора високог образовања; даје мишљења у поступку издавања дозволе за рад и обавља друге послове у складу са актом о образовању Комисије.

Члан Комисије за акредитацију не може бити лице изабрано, постављено или именовано на функцију у државном органу, органу територијалне аутономије или локалне самоуправе, у орган политичке странке или невладине организације која се бави образовањем или на дужност органа пословођења високошколске установе. У супротном, Национални савет разрешава члана Комисије за акредитацију пре истека мандата.

Имајући у виду значај одлука и последице одлука које доноси Комисија за акредитацију, Агенција је стала на становишту да су чланови ове Комисије јавни функционери.

(Мишљење бр. 011-00-24/2010-01 од 3.2.2010. године)

Функција члана Националног савета за регионални развој Републике Србије је јавна функција у смислу одредбе члана 2. алинеја 3. Закона о Агенцији.

Имајући у виду значај послова који су поверени Националном савету за регионални развој за Републику Србију, начин оснивања и овлашћења оснивача према Националном савету за регионални развој, мандат председника и чланова Савета, положај Савета у односу на Владу (с обзиром на чињеницу да је Влада носилац извршне власти у Републици Србији, а да се Национални савет за регионални развој формира за обављање послова у оквиру надлежности Владе за усмеравање регионалног развоја у Републици Србији), прописану надлежност Владе да контролише рад Националног савета, ексклузивитет положаја Националног развојног савета (сагласно одредби члана 24. став 1. За-

кона о регионалном развоју за територију Републике Србије оснива се један Национални савет за регионални развој), као и овлашћења Националног савета да координира рад регионалних савета, Агенција је стала на становиште да положај, оснивање и задаци Националног савета за регионални развој суштински превазилазе положај и саветодавни карактер радних тела и залазе у област креирања и извршавања стратешких одлука, и да су председник и чланови Савета именовани у тело које је саставни део функционалне структуре Владе.

(Мишљење бр. 011-00-92/2011-06 од 13.9.2011. године)

Продекани нису функционери у смислу одредаба Закона о Агенцији.

Ово стога што се према Закону о високом образовању, органи високошколске установе уређују њеним статутом, у складу са законом и оснивачким актом, а орган пословођења факултета је декан.

На основу одредаба Статута Универзитета у Београду, факултет има продекане из реда наставника који су у радном односу са пуним радним временом на факултету, као и једног студента продекана. Продекане из реда наставника бира савет факултета, на предлог декана, већином гласова укупног броја чланова, док студента продекана бира савет факултета, на предлог Студентског парламента факултета, такође већином гласова укупног броја чланова.

(Мишљење 011-00-202/2010-06)

Лице које заснује радни однос у Државној ревизорској институцији на радном месту државног ревизора у звању „овлашћени државни ревизор“ и „државни ревизор“, а чији је радноправни положај уређен чл. 55. а и 56. ст. 1. и 4. Закона о Државној ревизорској институцији, нема својство функционера у смислу одредбе члана 2. алинеја 2. Закона о Агенцији.

Законом о Државној ревизорској институцији прописано је да су функционери институције председник, потпредседник и чланови Савета Државне ревизорске институције, врховни државни ревизор секретар институције (члан 53. став 1, члан 54. став 1. и члан 55. став 1).

Иако је основна плата државних ревизора са звањем „овлашћени државни ревизор“ и „државни ревизор“ на основу члана 55. а Закона о Државној ревизорској институцији уподобљена основним

платама државног службеника у првој, односно у другој групи положаја, радноправни положај и начин заснивања радног односа за ову категорију државних службеника (члан 56. ст. 1. и 2. Закона о Државној ревизорској институцији), могућност преузимања запослених из других државних органа за радна места у наведеним звањима, као и чињеница да се ради о запосленим службеницима, чија овлашћења и одговорности нису везана за вођење и усклађивање рада у државном органу – Државној ревизорској институцији, већ искључиво за обављање ревизије финансијских извештаја ревизијских субјеката (члан 28. став 1. и 2. Закона о Државној ревизорској институцији у вези са чланом 33. ст. 1. Закона о државним службеницима) несумњиво указују да државни ревизори у звању „овлашћени државни ревизор“ и „државни ревизор“ нису ни државни службеници на положају, већ државни службеници распоређени на извршилачка радна места, у смислу одредаба члана 35. Закона о државним службеницима.

(Мишљење бр. 011-00-00286/2010-06 од 21.1.2011. године)

Чланови Комисије за одликовања нису функционери у смислу одредаба Закона о Агенцији.

Ово стога што није реч о лицима изабраним, постављеним или именованим у органе Републике Србије, већ о лицима која председник Републике поставља у радно тело које разматра предлоге за доделу и одузимање одликовања и доставља их председнику Републике, а које образује генерални секретар председника Републике, као и што та лица поводом доделе одликовања немају овлашћење да одлучују већ имају само саветодавну улогу.

(Мишљење 011-00-162/2010-01 од 15.4.2010. године)

Чланство у Организационом одбору за реализацију иницијативе да се град Нови Сад кандидује за Европску престоницу културе 2020. године, као повремениг радног тела Скупштине града Новог Сада, није јавна функција у смислу члана 2. алинеја 3. Закона о Агенцији.

Организациони одбор за реализацију иницијативе да се град Нови Сад кандидује за Европску престоницу културе 2020. године је у смислу одредбе члана 25. Статута града Новог Сада радно тело Скупштине, које је образовано, сагласно одредби члана 25. став 3. Ста-

тута града Новог Сада којом је прописано да се ради давања мишљења на предлоге прописа и одлука које доноси Скупштина и разматрања питања из њене надлежности и обављања других послова у складу са овим статутом, образују савети и комисије, као стална радна тела Скупштине, да се чланови радног тела бирају из реда грађана афирмисаних у области за коју се радно тело образује, и из реда одборника, за време на које је изабрана Скупштина, као и да Скупштина посебним актом може образовати и повремена радна тела, ради разматрања одређених питања или обављања одређених задатака из њене надлежности, решењем Скупштине града Новог Сада о образовању и именовању организационог одбора за реализацију иницијативе да се град Нови Сад кандидује за Европску престоницу културе 2020. године са задатком да преузме све надлежности у спровођењу поступка кандидатуре, и да по подношењу кандидатуре поднесе извештај Скупштини града Новог Сада.

(Мишљење бр. 011-00-00237/2013-11 од 3.7.2013. године)

Шеф кабинета председника градске општине није функционер у смислу одредбе члана 2. алинеја 2. Закона о Агенцији.

Ово стога што је према одредби члана 19. Одлуке о Управи градске општине Звездара, кабинет председника градске општине образован као стручна служба за обављање стручних и са њима повезаних других послова од значаја за рад органа градске општине и њихових радних тела, који сагласно одредби члана 23. исте Одлуке, поред осталог, врши стручне, саветодавне, организационе и административно-техничке послове везане за остваривање надлежности и овлашћења председника и заменика председника градске општине у односу према правним и физичким лицима, другим општинама и органима града и којим сагласно одредбама чл. 28. и 29. цитиране одлуке руководи шеф кабинета кога на то место поставља председник градске општине, а који је као руководилац унутрашње организационе јединице, кабинета, руководећи радник у Управи градске општине.

(Мишљење бр. 011-00-00150/2012-11 од 11.10.2012. године)

Секретар и чланови савета месне заједнице нису функционери у смислу члана 2. алинеја 3. Закона о Агенцији.

Ово стога што месна заједница, у складу са одредбом члана 72. став 1. Закона о локалној самоуправи није део територијалне организације Републике Србије, већ је облик месне самоуправе који се оснива ради задовољавања потреба и интереса локалног становништва. Одредбом члана 76. наведеног закона прописано је да месна заједница има својство правног лица у оквиру права и дужности утврђених статутом и одлуком о оснивању.

(Мишљење 011-00-246/2013-11 од 25.7.2013. године)

Чланови Националног савета националне мањине, као и чланови извршног органа Националног савета, нису функционери у смислу одредаба Закона о Агенцији.

Сагласно члану 14. став 2. Устава Републике Србије, држава јемчи посебну заштиту националним мањинама ради остваривања потпуне равноправности и очувања њиховог идентитета, док је основу Закона о националним саветима националних мањина, ради остваривања права на самоуправу у култури, образовању, обавештавању и службеној употреби језика и писма, припадници националних мањина у Републици Србији могу да изаберу своје националне савете. Национални савет представља националну мањину у области образовања, културе, обавештавања на језику националне мањине и службене употребе језика и писма, учествује у процесу одлучивања или одлучује о питањима из тих области и оснива установе, привредна друштва и друге организације из ових области.

(Мишљење 011-00-167/2010-11 од 8.6.2010. године)

2) Обавеза пријављивања јавне функције

Закон о Агенцији

Члан 43.

Орган у коме функционер врши јавну функцију, дужан је да обавести Агенцију да је функционер ступио на функцију, односно да му је функција престала, у року од седам дана од дана ступања на функцију, односно престанка функције. Агенција води Регистар функционера.¹

ОДЛУКЕ

Одлуке директора

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је министар поступио супротно одредбама члана 43. став 1. Закона о Агенцији, на тај начин што, као одговорно лице у органу у коме функционер врши јавну функцију, није обавестио Агенцију, о функционерима који су ступили на функцију, односно којима је функција престала, у року од седам дана од дана ступања, односно престанка функције већ је то учинио са закашњењем од 44 до 220 дана, па му се на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

II Обавезује се функционер да се убудуће током вршења јавне функције у свему придржава одредби Закона о Агенцији

¹ Директор Агенције донео је Правилник о регистру функционера и регистру имовине („Службени гласник РС”, бр. 110/09, 92/11) који је објављен на интернет презентацији Агенције http://www.acas.rs/sr_cir/zakoni-i-drugi-propisi/ostali-propisi/pravilnici.html.

Из образложења

Агенција је извршила редовну проверу благовремености подношења обавештења о ступању и престанку функционера. Провером регистра функционера Агенције утврђено је да министарство није доставило обавештења о ступању на функцију у року од седам дана од дана ступања за лица која су постављена на функцију помоћника министра.

Агенција је применом одредбе члана 43. став 1. Закона о Агенцији на утврђено чињенично стање нашла да у конкретном случају постоји повреда Закона о Агенцији, с обзиром на то да је утврђено да је министар, као одговорно лице у органу, повредио наведену одредбу Закона о Агенцији.

Имајући у виду наведено, донета је одлука као у диспозитиву овог решења на основу одредбе члана 51. став 1. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку у вези са чланом 3. став 4. Закона о Агенцији.

(Одлука бр. 014-016-00-120/2013-08 од 8.5.2013. године)

СУКОБ ИНТЕРЕСА

1) Друга функција у складу са посебним законом

Закон о Агенцији

Члан 28. став 1.

Функционер може да врши само једну јавну функцију, осим ако је законом и другим прописом обавезан да врши више јавних функција.

Примери када је функционер другим прописом обавезан да врши другу јавну функцију:

1. Министар надлежан за послове саобраћаја, министар надлежан за унутрашње послове, министар надлежан за послове одбране, министар надлежан за послове финансија и министар надлежан за послове заштите животне средине нису дужни да траже сагласност Агенције за вршење функције члана Управног одбора Директората цивилног ваздухопловства РС јер су ту функцију обавезани да врше сагласно одредбама Закона о ваздушном саобраћају.

2. Министар надлежан за национални инвестициони план, финансије, животну средину и послове просторног планирања, инфраструктуру, државну управу и локалну самоуправу, одрживи развој недовољно

развијених подручја, рад и социјалну политику и Косово и Метохију, градоначелник града Београда, председник Владе Аутономне Покрајине Војводине, државни секретар у Министарству задужен за регионални развој; директор Националне агенције за регионални развој; директор Канцеларије за европске интеграције; председник Сталне конференције градова и општина и национални ИПА координатор нису дужни да траже сагласност Агенције за вршење функције члана Националног савета јер су ту функцију обавезани да врше сагласно одредбама Закона о регионалном развоју.

2) Нespoјивост јавних функција

Мишљења

Саветник председника Републике Србије који, сагласно одредби члана 28. став 2. Закона о председнику Републике, има својство функционера у државном органу, не може истовремено бити члан Националног савета за културу.

Ово стога што је одредбом члана 16. став 7. Закона о култури прописано да за члана Савета не може да буде изабрано лице које је именовано, изабрано или постављено на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине и органу јединице локалне самоуправе, па би, узимајући у обзир и дужност функционера, прописану одредбом члана 27. став 2. Закона о Агенцији да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, саветник председника Републике Србије прихватањем дужности члана Националног савета за културу поступио супротно одредбама Закона о Агенцији.

(Мишљење бр. 011-00-182/2010-06 од 26.5.2010. године)

Народни посланик, који није на сталном раду у Народној скупштини, може истовремено вршити и јавну функцију директора здравствене установе, чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе.

(Мишљење бр. 011-00-00084/2012-11 од 4.7.2012. године)

Министар рударства и енергетике не може истовремено да врши и функцију представника Републике Србије као акционара у Скупштини Друштва за истраживање, производњу, прераду, дистрибуцију нафте и нафтних деривата и истраживање и производњу природног гаса „Нафтна индустрија Србије“ а.д. Нови Сад.

Ово стога што је Министарство за рударство и енергетику, сагласно одредбама Закона о министарствима, надлежно за послове који се, поред осталог, односе на нафтну и гасну привреду; безбедан ценоводни транспорт гасовитих и течних угљоводоника; предузимање мера за обезбеђивање услова за функционисање јавних предузећа у областима за које је министарство образовано; надзор у областима из делокруга министарства. У надлежност министарства, према Закону о енергетици, спада издавање дозвола од значаја за пословање привредног друштва (енергетске дозволе) и спровођење надзора над радом привредних друштава у овој области, те чланство министра у скупштини овог привредног друштва може довести у сумњу његово непристрасно поступање у обављању јавне функције, а уједно може довести у сумњу равноправан положај других, конкурентских привредних друштава.

(Мишљење бр. 011-00-102/2010-06 од 20.4.2010. године)

Министар рударства и енергетике не може истовремено да врши функцију председника Националног нафтног комитета Србије – Светског нафтног савета, који је по положају и председник Извршног одбора и члан Савета Светског нафтног савета, јер би тиме створио могућност сукоба јавног и приватног интереса.

Имајући у виду надлежности Министарства рударства и енергетике, које су прописане Законом о министарствима и овлашћења министра у руковођењу Министарством рударства и енергетике, која подразумевају руковођење пословима реализовања Програма остваривања стратегије развоја енергетике и енергетског биланса Републике Србије, као и широка овлашћења да одлучује о правима и обавезама енергетских субјеката који се налазе међу оснивачима Националног нафтног комитета Србије, са једне стране, и концепцију Комитета као струковног удружења које се оснива и за остваривање струковних интереса својих чланова, те предложена широка овлашћења која председник Комитета има у руковођењу Комитетом (укључујући и златни глас у одлучивању на седницама Извршног одбора), са друге стране, Агенција је мишљења да је јавна функција министра рударства и енергетике неспојива са функ-

цијом у наведеном Комитету, јер би ступањем на функцију у овом удружењу, министар створио могућност сукоба јавног и приватног интереса и довео би себе у ситуацију да на разне начине може погодовати енергетским субјектима – члановима удружења, чиме би могло бити угрожено и уставно начело о равноправности привредних субјеката у тржишној конкуренцији.

(Мишљење бр. 011-00-00019/2011-06 од 3.3.2011. године)

Државни секретар не може истовремено бити члан Националног савета за културу.

Ово стога што је одредбом члана 16. став 7. Закона о култури прописано да за члана Савета не може да буде изабрано лице које је именовано, изабрано или постављено на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине и органу јединице локалне самоуправе, те функционер истовременим вршењем наведених функција поступа супротно прописима који уређују његова права и обавезе, чиме доводи у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно обављање јавне функције.

(Мишљење бр. 011-00-134/2012-11 од 4.9.2012. године)

Директор Канцеларије за европске интеграције је, сагласно одредби члана 34. Закона о државним службеницима, државни службеник на положају, па је вршење ове јавне функције неспојиво са вршењем јавне функције народног посланика.

Ово стога што сагласно одредби члана 76. Закона о државним службеницима, државном службенику рад на положају престаје, поред осталог, ако ступи на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине или локалне самоуправе.

(Мишљење бр. 011-00-00072/2012-11 од 8.6.2012. године)

Истовремено вршење јавне функције члана Привременог органа града Зајечара и помоћника министра саобраћаја супротно је одредбама Закона о државним службеницима и њиховим истовременим вршењем функционер поступа супротно прописима који уређују његова права и обавезе као функционера, чиме доводи у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, што је супротно одредби члана 27. став 2. Закона о Агенцији.

Ово стога што је помоћник министра, у смислу одредбе члана 34. став 1. Закона о државним службеницима, државни службеник на положају, коме сагласно одредби члана 76. истог закона, рад на положају престаје, поред осталог, ако ступи на функцију у органу локалне самоуправе.

На државне службенике на положају се, на основу одредбе члана 31. истог закона, примењују закони и други прописи којима се уређује спречавање сукоба интереса при вршењу јавних функција.

(Мишљење бр. 014-011-00-00153/2013-11 од 20.5.2013. године)

Вршење јавне функције председника градске општине није спојиво са вршењем јавне функције одборника у скупштини града.

Ово стога што је статутом града прописано да органи града врше надзор над радом и актима органа градске општине у вршењу послова града, који су овим статутом пренети градској општини, да скупштина града може ставити ван снаге пропис, односно општи акт градске општине, као и да може распустити скупштину градске општине, када престаје мандат и извршним органима градске општине.

Имајући у виду природу функције председника градске општине као извршног органа, као и чињеницу да одборник скупштине града учествује у вршењу надзора над радом и актима органа градске општине, између председника градске општине и одборника скупштине града постоји однос зависности, надређености и контроле који би могао да утиче на непристрасно вршење јавне функције одборника скупштине града.

(Мишљење бр. 011-00-138/2012-11 од 11.9.2012. године)

Члан општинског већа не може истовремено вршити функцију в.д. директора дирекције за изградњу града, без обзира на област за коју је изабран.

Ово стога што је одредбом члана 46. Закона о локалној самоуправи прописано, поред осталог, да општинско веће предлаже буџет и друге одлуке које доноси скупштина општине, непосредно извршава и стара се о извршењу одлука и других аката скупштине општине, доноси одлуку о привременом финансирању у случају да скупштина општине не донесе буџет и решава у управном поступку у другом степену о правима и обавезама грађана, предузећа и установа и других организација

у управним стварима из надлежности општине, па би истовременим вршењем наведених функција члан општинског већа био у позицији да одлучује о обезбеђивању финансијских средстава за дирекцију за изградњу града у којој је в.д. директора, као и да одлучује у другом степену о правима и обавезама дирекције у управним стварима из надлежности општине, што би било у супротности са одредбама Закона о Агенцији.

(Мишљење бр. 011-00-155/2012-11 од 15.10.2012. године)

Одборник скупштине општине не може бити истовремено и члан школског одбора, исте јединице локалне самоуправе, јер се ради о неспојивим функцијама.

Ово стога што је Законом о локалној самоуправи прописано, поред осталог, да одборник не може бити лице које именује, односно поставља скупштина општине (члан 30. став 1), да даном потврђивања одборничког мандата лицима које је именовала, односно поставила скупштина јединице локалне самоуправе, престаје функција на коју су именовани, односно постављени (члан 30. став 3) и да именује и разрешава управни и надзорни одбор установа, организација и служби чији је оснивач (члан 32. тачка 9).

Имајући у виду да сагласно одредби члан 54. Закона о основама система образовања и васпитања чланове школског одбора именује и разрешава јединица локалне самоуправе то функционер истовременим вршењем наведених функција поступа супротно прописима који уређују његова права и обавезе, чиме доводи у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно обављање јавне функције.

(Мишљење бр. 011-00-284/2010-06 од 27.12.2010. године)

Истовремено вршење јавне функције одборника скупштине општине и јавне функције директора дома ученика средњих школа у истој општини није супротно одредбама Закона о Агенцији.

Имајући у виду надлежности скупштине општине које су прописане одредбом члана 32. Закона о локалној самоуправи, с једне стране, и начин именовања и надлежности директора дома ученика средњих школа, као и чињеницу да је директора ове установе, сагласно одредбама члана 54. Закона о ученичком и студентском стандарду и статута ове установе именовала Влада, са друге стране, то истовремено вршење ових функција не би било у супротности са обавезом функционера да

ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

(Мишљење бр. 014-011-00-00232/2013-11 од 25.7.2013. године)

Вршење јавне функције директора школе није спојиво са обављањем јавне функције члана градског већа и супротно је одредбама Закона о Агенцији.

Према одредби члана 62. став 3. тачка 5. Закона о основама система образовања и васпитања директор школе сарађује са органима јединице локалне самоуправе.

Имајући у виду да градско веће, у оквиру својих надлежности, сагласно одредбама члана 46. Закона о локалној самоуправи, решава у управном поступку о правима и дужностима установа, као и да скупштини града предлаже одлуке о обезбеђивању финансијских средстава за установе, Агенција сматра да ситуација у којој је директор школе, који сагласно Закону о основама система образовања и васпитања сарађује са градским већем, истовремено и члан тог градског већа може довести до сукоба интереса и на тај начин створити неповерење јавности у непристрасно и одговорно вршење ових јавних функција, због чега истовремено обављање наведених функција није спојиво.

(Мишљење бр. 011-00-00096/2012-11 од 9.7.2012. године)

Истовремено вршење јавних функција председника управног одбора дома здравља и функције одборника скупштине града је неспојиво, тако да функционер њиховим истовременим вршењем поступа супротно прописима који уређују његова права и обавезе.

Ово стога што је одредбом члана 30. став 1. (а у вези са чланом 66. став 3) Закона о локалној самоуправи прописано да одборник не може бити лице које именује, односно поставља скупштина града тако да би истовременим вршењем функције одборника и председника управног одбора дома здравља функционер поступио супротно одредбама Закона о локалној самоуправи.

(Мишљење бр. 014-011-00-00098/2012-11 од 12.7.2012. године)

Не постоје законске сметње да генерални секретар председника Републике Србије врши јавну функцију члана Одбора директора у ИП „Просвета“ а. д. Београд - у реструктурирању, јер истовремено вршење

ових јавних функција не представља сукоб интереса у смислу одредбе члана 27. у вези са чланом 2. алинеја 6. Закона о Агенцији.

Имајући у виду надлежности Генералног секретаријата председника Републике Србије које су прописане одредбом члана 26. Закона о председнику Републике Србије, с једне стране, и надлежности Одбора директора ИП „Просвета“ а.д. Београд - у реструктурирању, које су прописане одредбом члана 398. Закона о привредним друштвима, с друге стране, између јавних функција генералног секретара председника Републике Србије и члана Одбора директора у наведеном привредном друштву не постоји однос надређености, зависности и контроле, па нема законских сметњи да генерални секретар председника Републике Србије истовремено буде и члан Одбора директора у ИП „Просвета“ а. д. Београд - у реструктурирању.

(Мишљење бр. 014-011-00-00248/2013-11 од 11.7.2013. године)

Нема законских сметњи да лице које врши јавну функцију секретара Скупштине града Зрењанина истовремено врши и функцију секретара Градске изборне комисије.

Ово стога што, сагласно одредби члана 40. ст. 1. и 2. а у вези са чланом 66. став 3. Закона о локалној самоуправи, скупштина града има секретара који се стара о обављању стручних послова у вези са сазивањем и одржавањем седница Скупштине града и њених радних тела и руководи административним пословима везаним за њихов рад, који се поставља на предлог председника скупштине, на четири године и може бити поново постављен.

Градска изборна комисија се, сагласно одредбама члана 11. ст. 1. и 14. Закона о локалним изборима, стара о законитости спровођења избора одборника, одређује бирачке одборе и именује чланове, даје упутства бирачким одборима у погледу спровођења поступка избора одборника, проглашава изборне листе и др., и иста сагласно члану 14. истог закона, има секретара кога именује скупштина јединице локалне самоуправе, а који учествује у раду комисије без права одлучивања.

Имајући у виду делокруг послова које обавља секретар Скупштине града и надлежности Градске изборне комисије, да су то послови који се свде на стручне, административне послове ових органа и чињеницу да између наведених функција не постоји однос зависности, надређености и контроле, који би могао да утиче на непристрасно вршење наведених функција, то не постоје законске сметње за истовремено вршење јавне

функције секретара скупштине града и функције секретара Градске изборне комисије, од стране истог лица.

(Мишљење бр. 011-00-00126/2012-11 од 17.10.2012. године)

Једно лице не може истовремено да буде члан управног одбора предшколске установе и члан школског одбора основне школе исте јединице локалне самоуправе.

Ово стога што је одредбом члана 54. став 11. тачка 4. Закона о основама система образовања и васпитања прописано да за члана органа управљања не може да буде предложено ни именовано лице које је већ именовано за члана органа управљања друге установе.

(Мишљење бр. 011-00-00194/2012-11 од 14.11.2012. године)

Закон о Агенцији

Према члану 28. став 4. Закона о Агенцији, функционер који је изабран, постављен или именован на другу јавну функцију и који намерава да више функција врши истовремено, дужан је да у року од три дана од дана избора, постављења или именовања затражи сагласност Агенције. Уз захтев, функционер доставља и прибављено мишљење органа који га је изабрао, поставио или именовано на јавну функцију (прву функцију), а функционер који је изабран на јавну функцију непосредно од грађана доставља позитивно мишљење надлежног радног тела органа у коме је функционер.

ОДЛУКЕ

Одлуке директора

РЕШЕЊЕ

ДАЈЕ СЕ САГЛАСНОСТ народном посланику за вршење друге јавне функције вршиоца дужности директора клиничког центра чије је оснивач Република.

Из образложења

Народни посланик је поднео Агенцији захтев за давање сагласности за вршење друге јавне функције вршиоца дужности директора клиничког центра чији је оснивач Република.

Устав Републике Србије у члану 102. став 3. прописује да народни посланик не може бити посланик у скупштини аутономне покрајине, нити функционер у органима извршне власти и правосуђа, нити може обављати друге функције, послове и дужности за које је законом утврђено да представљају сукоб интереса.

Сагласно одредбама члана 130. ст. 1, 3. и 4. Закона о здравственој заштити, органи здравствене установе су директор, управни одбор и надзорни одбор, директора клиничког центра чији је оснивач Република именује и разрешава Влада. Према одредби члана 131. наведеног закона, директор здравствене установе организује и руководи процесом рада, представља и заступа здравствену установу и одговоран је за законитост рада здравствене установе. Одредбом члана 134. наведеног закона је прописано да ако управни одбор здравствене установе не изврши избор кандидата за директора, односно ако оснивач здравствене установе не именује директора, у складу са одредбама тог закона, оснивач ће именовати вршиоца дужности директора на период од шест месеци.

Имајући у виду надлежности народног посланика, с једне стране, и надлежности и начин именовања вршиоца дужности директора Клиничког центра, с друге стране, Агенција је утврдила да не постоје законске сметње за истовремено вршење јавних функција народног посланика, нити то представља сукоб интереса у смислу одредаба Закона о Агенцији. Ово стога, што између наведених функција не постоји однос зависности, надређености и контроле, који би могао да утиче на непристрасно вршење ових јавних функција, те самим тим се не нарушава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

На основу напред наведеног, Агенција је применом одредби члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку одлучила као у диспозитиву овог решења.

(Решење бр. 012-00-00263/2012-11 од 22.11.2012. године)

РЕШЕЊЕ

ДАЈЕ СЕ САГЛАСНОСТ секретару Министарства правде и државне управе, да врши другу јавну функцију члана Високог службеничког савета.

Из образложења

Секретар Министарства правде и државне управе, поднео је Агенцији захтев за давање сагласности за истовремено вршење друге јавне функције – члана Високог службеничког савета, и уз захтев доставио позитивно мишљење Владе Републике Србије.

Агенција је размотрила поднети захтев, доказе и чињенице, па је закључила да су испуњени услови за давање сагласности за вршење друге јавне функције.

Одредбама Закона о државним службеницима прописано је, поред осталог, да Влада поставља на положај секретара министарства (члан 34.); да Високи службенички савет има једанаест чланова, од којих се шест чланова именује међу државним службеницима које на положај поставља Влада (члан 165).

На основу наведеног Агенција је утврдила да се подносилац захтева налази у могућем кругу лица – државних службеника које на положај поставља Влада, из којег се бира шест чланова Високог службеничког савета, те да исуњава услове за чланство у Високом службеничком савету прописане одредбама Закона о државним службеницима и да истовремено обављање две наведене јавне функције од стране подносиоца захтева не би угрожавало непристрасно вршење или углед јавних функција које обавља, нити би представљало сукоб интереса, те самим тим не би доводило у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

На основу наведеног, применом одредаба члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

(Решење бр. 012-00-00232/2012-11 од 18.9.2012. године)

РЕШЕЊЕ

ДАЈЕ СЕ САГЛАСНОСТ одборнику у Скупштини града Београда за истовремено вршење јавне функције председника Републичке изборне комисије.

Из образложења

Одборник у Скупштини града Београда поднео је Агенцији захтев за давање сагласности за вршење јавне функције председник Републичке изборне комисије.

Одредбом члана 32. а у вези члана 66. став 3. Закона о локалној самоуправи прописане су надлежности скупштине општине која, између осталог, доноси статут општине и пословник скупштине, доноси буџет и заврши рачун општине, доноси програме развоја општине и појединих делатности, оснива службе, јавна предузећа, установе и организације утврђене статутом општине и врши надзор над њиховим радом и др.

Законом о избору народних посланика, одредбом члана 33. Републичку изборну комисију у сталном саставу именује Народна скупштина Републике Србије на предлог посланичких група у Народној скупштини, која је у смислу члана 34. истог закона надлежна да се стара о законитом спровођењу избора, организује техничку припрему за изборе, утврђује јединствене стандарде за изборни материјал, прописује обрасце и правила за спровођење изборних радњи прописаних тим законом, утврђује и објављује резултате избора, утврђује број мандата који припада свакој листи и друго.

На основу наведеног, а имајући у виду прописане надлежности Скупштине града у којој именовани врши функцију одборника и надлежности Републичке изборне комисије чији је председник, Агенција је закључила да нема законске сметње за истовремено вршење наведених јавних функција, нити то представља сукоб интереса у смислу одредаба Закона о Агенцији. Ово стога што, између наведених функција не постоји однос зависности, надређености и контроле, који би могао да утиче на непристрасно вршење ових јавних функција, те самим тим се не угрожава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, па је Агенција применом одредбе члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку одлучила као у ставу 1. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 012-00-00187/2012-11 од 17.10.2012. године)

РЕШЕЊЕ

ДАЈЕ СЕ САГЛАСНОСТ одборнику у Скупштини града Београда, да врши другу јавну функцију заменика генералног секретара председника Републике.

Из образложења

Одборник у Скупштини града Београда, поднео је Агенцији захтев за давање сагласности за истовремено вршење друге јавне функције – заменика генералног секретара председника Републике. На захтеве Агенције функционер је допунио захтев достављањем позитивног мишљења Административно-мандатне комисије Скупштине града Београда.

Агенција је размотрила поднети захтев, доказе и чињенице, па је закључила да су испуњени услови за давање сагласности за вршење друге јавне функције.

Одредбама члана 12. Закона о главном граду прописано је, поред осталог, да Скупштина града Београда, у складу са законом доноси Статут града Београда и Пословник Скупштине; доноси буџет и завршни рачун града Београда; доноси прописе и друге опште акте; бира и разрешава градоначелника, и на предлог градоначелника, бира заменика градоначелника и чланове Градског већа и обавља и друге послове утврђене законом и Статутом.

Одредбама члана 27. Закона о председнику Републике прописано је, поред осталог, да се генерални секретар стара о томе да Генерални секретаријат ради благовремено и тачно и сарађује с другим државним органима, аутономним покрајинама, општинама, градовима и градом Београдом, као и да генерални секретар има заменика, кога сам предлаже, а кога именује и разрешава председник Републике.

Агенција је утврдила да истовремено обављање две наведене јавне функције од стране подносиоца захтева не би угрожавало непристрасно вршење или углед јавних функција које обавља, нити би представљало сукоб интереса, те самим тим не би доводило у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције. Ово стога што између функција одборника у Скупштини града Београда и заменика генералног секретара председника Републике не постоји однос зависности, надређености и контроле који би могао да утиче на непристрасно вршење ових јавних функција.

На основу наведеног, применом одредбе члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку одлучено је као у диспозитиву овог решења.

(Решење бр. 012-00-00221/2012-11 од 28.11.2012. године)

Закон о Агенцији

Према члану 28. став 5. Закона о Агенцији, Агенција неће дати сагласност за вршење друге јавне функције уколико је вршење те функције у сукобу са јавном функцијом коју функционер већ врши, односно уколико утврди постојање сукоба интереса.

ОДЛУКЕ

Одлуке директора

РЕШЕЊЕ

I ОДБИЈА СЕ ЗАХТЕВ члана Управног одбора Републичке установе „Филмске новости“ за давање сагласности за вршење друге јавне функције помоћника министра културе и информисања - Сектор за информисање и медије.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ функционер да у року од 8 дана од дана пријема овог решења престане са истовременим вршењем неспојивих функција и да о томе достави писмени доказ Агенцији.

Из образложења

Члан Управног одбора Републичке установе „Филмске новости“ поднео је захтев за давање сагласности за вршење друге функције помоћника министра културе и информисања - Сектор за информисање и медије, поднет у смислу одредбе члана 28. Закона о Агенцији.

Агенција је размотрила поднети захтев и на основу доказа и чињеница утврђених у поступку закључила да захтев треба одбити јер је истовремено вршење јавних функција члана Управног одбора Републичке установе „Филмске новости“ и помоћника министра културе и информисања.

сања неспојиво. Ово стога, што између наведених функција постоји однос надређености, надзора и контроле, јер Министарство културе и информисања, у којем функционер врши функцију помоћника министра, даје предлог за именовање чланова Управног одбора Републичке установе „Филмске новости“ и врши надзор над радом управног одбора ове установе, у којем је истовремено члан. Функционер би истовременим вршењем наведених функција поступао супротно прописима који уређују његова права и обавезе, чиме би довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавних функција које су му поверене.

Применом одредбе члана 28. став 5. Закона о Агенцији, члана 192. став 1. и члана 198. став 4. Закона о општем управном поступку Агенција за борбу против корупције донела је одлуку као у ст. I и II диспозитива решења.

(Решење бр. 012-00-00220/2012-11 од 31.8.2012. године)

РЕШЕЊЕ

I ОДБИЈА СЕ ЗАХТЕВ помоћника покрајинског секретара за пољопривреду, водопривреду и шумарство, за давање сагласности за вршење друге јавне функције одборника у скупштини општине на територији АП Војводине.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ функционер да, у року од 8 дана од дана пријема овог решења, престане са истовременим вршењем неспојивих функција и да о томе достави писмени доказ Агенцији.

Из образложења

Помоћник покрајинског секретара за пољопривреду, водопривреду и шумарство је поднео Агенцији захтев за давање сагласности за вршење друге јавне функције - одборника у скупштини општине на територији АП Војводине.

Агенција је на основу доказа и чињеница утврђених у поступку закључила да захтев треба одбити јер је истовремено вршење јавних функција помоћника покрајинског секретара за пољопривреду, водопривреду и шумарство и одборника у скупштини општине на територији АП Војводине неспојиво. Ово стога, што између наведених функција постоји однос надређености, надзора и контроле, па функционер њиховим истовременим вршењем поступа насупрот прописима који уређују његова права и обавезе, чиме доводи у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно обављање јавне функције.

Применом одредбе члана 28. став 5. Закона о Агенцији, члана 192. став 1. и члана 198. став 4. Закона о општем управном поступку, Агенција је донела одлуку као у ст. I и II диспозитива решења.

(Решење бр. 012-00-00200/2012-11 од 28.8.2012. године)

РЕШЕЊЕ

I ОДБИЈА СЕ захтев члана Већа градске општине Земун, за давање сагласности за вршење друге јавне функције одборника Скупштине града Београда.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ да у року од 8 дана од дана пријема овог решења престане са истовременим вршењем наведених функција и да о томе достави доказ Агенцији.

Из образложења

Члан Већа градске општине Земун поднео је Агенцији захтев за давање сагласности за вршење јавне функције одборника Скупштине града Београда.

Агенција је размотрила поднети захтев, позитивно мишљење и релевантне законске одредбе, па је закључила да захтев именованог треба одбити јер је вршење јавне функције одборника Скупштине града Београда неспојиво са вршењем јавне функције члана Већа градске општине Земун коју именовани већ врши.

Статутом града Београда прописано је да органи града врше надзор над радом и актима органа градске општине у вршењу послова града који су тим Статутом пренети градској општини (члан 88. тачка 1); да у случају када орган градске општине не врши послове утврђене Статутом дуже од месец дана од достављања упозорења органа града, Скупштина града, односно орган који она овласти, преузеће обављање тих послова (члан 89. тачка 2); да ако општи акт органа градске општине није у сагласности са Статутом или другим општим актом града, градоначелник, на предлог Градске управе, одборника у Скупштини града или одборника у скупштини градске општине чији се општи акт оспорава, упозориће на то орган градске општине који је донео тај акт и затражити да га усагласи, односно стави ван снаге, те уколико орган општине не поступи у складу са наведеним у року од месец дана од дана достављања упозорења, Скупштина града, на предлог градоначелника, обуставиће од извршења тај акт решењем (члан 91. тач. 1. и 2); да ће Скупштина града, на предлог градоначелника, укинути или поништити појединачни акт

органа градске општине уколико исти није сагласан са Статутом града и уколико претходно на предлог Градске управе, скупштина градске општине тај акт није укинула или поништила у року од месец дана од дана достављања предлога (члан 93. тач. 1. и 2).

Имајући у виду наведена надзорна овлашћења органа града над органима градске општине, истовременим обављањем наведених функција доводи се у сумњу непристрасно обављање јавне функције одборника Скупштине града Београда, јер би на тај начин функционер дошао у ситуацију да учествује у надзору над радом општинског већа градске општине у којој је већ изабран за члана градског већа. Са друге стране органи градске општине у вршењу својих послова дају органима града иницијативе за уређивање или доношење, односно измену прописа из надлежности града и за предузимање мера од значаја за остваривање права и дужности градске општине (члан 87. став 3. тачка 1). Стога би истовременим обављањем наведених функција, функционер могао доспети у ситуацију да одлучује поводом иницијативе коју даје орган у којем он обавља функцију.

Применом одредаба члана 28. став 5. Закона о Агенцији, члана 192. став 1. и члана 198. став 4. Закона о општем управном поступку Агенција је донела одлуку као у ст. I и II диспозитива решења.

(Решење бр. 012-00-00104/2012-11 од 27.6.2012. године)

РЕШЕЊЕ

I ОДБИЈА СЕ захтев помоћника председника општине, за давање сагласности за вршење друге јавне функције одборника у истој општини.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ да у року од 8 дана од дана пријема овог решења престане са истовременим вршењем функције одборника скупштине општине и функције помоћника председника општине, и да о томе достави доказ Агенцији.

Из образложења

Помоћник председника општине, поднео је Агенцији захтев за вршење друге јавне функције одборника у истој општини.

Агенција је узела у разматрање поднети захтев, прикупљене доказе и утврђене чињенице, па је закључила да захтев треба одбити.

Одредбом члана 30. Закона о локалној самоуправи прописано је да одборник не може бити запослен у општинској управи и лице које именује, односно поставља скупштина општине.

Имајући у виду чињеницу да је именовани запослен у општинској управи општине на функцији помоћника председника општине, као и релевантне законске одредбе, Агенција је утврдила да је истовремено вршење јавне функције одборника скупштине општине и јавне функције помоћника председника општине у општинској управи исте општине неспојиво и угрозило би непристрасно вршење јавне функције одборника, односно било би у супротности са одредбом члана 27. Закона о Агенцији. Ово стога што функционер њиховим истовременим вршењем поступа супротно прописима који уређују његова права и обавезе, чиме доводе у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно обављање јавне функције.

На основу свега наведеног Агенција је применом одредбе члана 192. став 1. и члана 198. став 4. Закона о општем управном поступку одлучила као у ст. 1. и 2. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 012-00-00104/2012-11 од 27.6.2012. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ ЗАХТЕВ ЗА ДАВАЊЕ САГЛАСНОСТИ вршиоцу дужности заменика начелника управе за опште послове града, за вршење друге јавне функције члана изборне комисије у истом граду.

Из образложења

Вршилац дужности заменика начелника управе за опште послове града, поднео је Агенцији захтев за давање сагласности за вршење друге јавне функције члана изборне комисије у истом граду.

Агенција је размотрила поднети захтев и нашла да нису испуњени услови за давање сагласности за вршење друге јавне функције.

Члана изборне комисије, сагласно одредби члана 14. став 1. Закона о локалним изборима именује скупштина јединице локалне самоуправе, на предлог одборничких група у скупштини јединице локалне самоуправе. Изборна комисија се, између осталог, стара о законитости спровођења избора одборника, одређује бирачка места, одређује бирачке одборе и именује њихове чланове, даје упутства бирачким одборима у погледу спровођења поступка избора одборника, организује техничке припреме за спровођење избора за одборнике, утврђује да ли су изборне листе сачињене и поднете у складу са прописима о избору одборника, проглашава изборне листе, утврђује и објављује укупне резултате избора одборника и обавља друге послове одређене прописима о избору одборника (члан 15).

На основу одредби члана 56. ст. 2. и 3., а у вези члана 66. став 7. Закона о локалној самоуправи начелник градске управе може имати заменика који га замењује у случају његове одсутности и спречености да обавља своју дужност и који се поставља на исти начин и под истим условима као начелник.

Имајући у виду да од резултата локалних избора зависи положај лица која се у истој јединици локалне самоуправе бирају, постављају или именују у органе локалне самоуправе и која, у складу са чланом 2. Закона о Агенцији имају статус функционера, Агенција налази да јавна функција вршиоца дужности заменика начелника градске управе за опште послове није спојива са јавном функцијом члана изборне комисије у истој јединици локалне самоуправе. Значај и сложеност послова изборне комисије захтева од сваког њеног члана потпуну непристрасност. Претпоставка је да између ове и друге јавне функције у истој јединици локалне самоуправе постоји однос зависности који би нарушио, или у јавности створио утисак да је нарушен интегритет изборне комисије, неопходне за њену самосталност и независност. Због тога би истовремено обављање наведених јавних функција од стране истог лица било у супротности са правилом из члана 27. ст. 2. и 3. Закона о Агенцији, па је одлучено као у диспозитиву овог решења применом одредбе члана 28. став 5. Закона о Агенцији.

(Решење бр. 012-00-00347/2012-11 од 7.12.2012. године)

Одлуке Одбора

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 014-012-00-00034/2013-11 од 14.2.2013. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 014-012-00-00034/2013-11 од 14.2.2013. године одбијен је захтев за давање сагласности члану градске изборне комисије града Новог Сада, за вршење друге јавне функције вршиоца дужности заменика начелника градске управе за заштиту животне средине у истом граду.

Правилно је првостепени орган утврдио да би функционер истовременим вршењем јавне функције члана Градске изборне комисије и

јавне функције вршиоца дужности заменика начелника Градске управе за заштиту животне средине у истом граду поступао супротно одредби члана 27. ст. 2. и 3. Закона о Агенцији којом је, између осталог, прописана обавеза функционера да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, те да је функционер дужан да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције. Ово стога што од резултата локалних избора зависи положај лица која се у истој јединици локалне самоуправе бирају, постављају или именују у органе локалне самоуправе и која, у складу са чланом 2. Закона о Агенцији имају статус функционера, па сходно томе јавна функција вршиоца дужности заменика начелника Градске управе за заштиту животне средине није спојива са јавном функцијом члана Градске изборне комисије у истој јединици локалне самоуправе. Значај и сложеност послова изборне комисије захтева од сваког њеног члана потпуну непристрасност. Да би се то постигло потребно је стварање свих нормативних и практичних услова да у раду изборне комисије не дођу до изражаја лични или групни интереси или спољашњи утицаји или притисци. Првостепени орган је правилно оценио да између наведених јавних функција у истој јединици локалне самоуправе постоји однос зависности који би нарушио, или у јавности створио утисак да је нарушен интегритет изборне комисије, неопходан за њену самосталност и независност.

Имајући у виду да је првостепени орган правилно утврдио чињенице које су од значаја за доношење решења и на тако утврђене чињенице правилно применио материјално право, Одбор је применом одредбе члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку, који се сходно примењује у поступку пред Агенцијом, а како је то прописано чланом 3. став 4. Закона о Агенцији, одлучио као у диспозитиву овог решења.

(Решење Одбора бр. 014-012-00-00082/2013-02 од 3.7.2013. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 012-00-00203/2012-11 од 6.11.2012. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 012-00-00203/2012-11 од 6.11.2012. године одбијен је захтев функционера за добијање сагласности за истовремено

вршење јавне функције одборника у Скупштини града Београда и јавне функције директора Републичког секретаријата за законодавство, па је обавезан да у року од 15 дана од дана пријема решења престане са истовременим вршењем наведених јавних функција и да о томе достави доказ Агенцији.

Правилно је првостепени орган утврдио да би истовремено вршење јавне функције одборника у Скупштини града Београда и јавне функције директора Републичког секретаријата за законодавство, било у супротности са одредбом члана 27. став 2. Закона о Агенцији, којом је прописано да је функционер дужан да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције. Ово стога, што је функција одборника у Скупштини града Београда функција у органу локалне самоуправе и њено вршење је неспојиво са истовременим вршењем функције директора Републичког секретаријата за законодавство, коју именовани врши као државни службеник на положају, будући да је одредбом члана 76. Закона о државним службеницима прописано да државном службенику престаје рад на положају ако, између осталог, ступи на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине или локалне самоуправе.

Приликом одлучивања о жалби, Одбор је ценио навод жалбе да је решење Владе којим је постављен за директора Републичког секретаријата за законодавство донето на основу члана 35. став 2. Закона о државној управи, којим је прописано да директора посебне организације поставља Влада на пет година, на предлог председника Владе, према закону којим се уређује положај државних службеника, као и на основу прелазних одредаба члана 179. Закона о државним службеницима, којим је прописано да до постављења државних службеника на положаје, постављена и именована лица у државним органима, чија радна места постају положаји, настављају рад према прописима који су важили на дан њиховог постављења укључујући и правила за случај престанка дужности, те да ако постављеном или именованом лицу дужност престаје пре постављења државног службеника на положај, ново постављење или именовање спровешће се према прописима који су важили на дан постављења или именовања лица коме је дужност престала, али је нашао да је без утицаја на доношење другачије одлуке. Ово стога јер је у конкретном случају суштина у томе што је радно место директора Републичког секретаријата за законодавство положај, а што произилази и из саме одредбе члана 35. став 2. Закона о државној управи на коју се жалилац позива, као и из Правилника о

унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Републичком секретаријату за законодавство, а осим тога чињеница је да није битан начин на који је функционер постављен на положај, већ чињеница да је именовани као директор Републичког секретаријата за законодавство државни службеник на положају. Осим наведеног, одредбом члана 180. Закона о државним службеницима прописано је да ће се ради постављења на положаје спровести јавни конкурси до 1. маја 2008. године, а да постављеним лицима, чија радна места постају положаји, дужност у сваком случају престаје 1. маја 2008. године, то сходно наведеном како је у конкретном случају именовани решењем Владе од 7. августа 2012. године, постављен за директора Републичког секретаријата за законодавство, на њега се не може примењивати прелазна одредба члана 179. Закона о државним службеницима.

(Решење Одбора бр. 014 -012-00-00053/2013-02 од 15.5.2013. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 014-012-00-00063/2013-11 од 15.3.2013. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 014-012-00-00063/2013-11 од 15.03.2013. године одбијен је захтев за давање сагласности члану Општинског већа општине Бечеј, за вршење друге јавне функције представника Општине Бечеј у Скупштини привредног друштва „Потисје-Бечеј“ д.о.о. за комуналне услуге Бечеј.

Правилно је првостепени орган утврдио да би функционер истовременим вршењем јавне функције члана Општинског већа општине Бечеј и јавне функције представника Општине Бечеј у Скупштини привредног друштва „Потисје-Бечеј“ д.о.о. за комуналне услуге Бечеј, поступао супротно одредби члана 27. став 2. Закона о Агенцији којом је, између осталог, прописана обавеза функционера да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције. Ово стога што именовани као члан општинског већа, сходно одредби члана 46. Закона о локалној самоуправи, учествује у предлагању буџета у оквиру којег се обезбеђују и средства за привредно друштво за комуналне услуге „Потисје-Бечеј“ д.о.о, у којем врши функцију представника у Скупштини и решава у другом степену о правима и обавезама предузећа у уп-

равним стварима из надлежности општине, због чега између функција у општинском већу и привредном друштву „Потисје-Бечеј“ д.о.о. за комуналне услуге Бечеј постоји однос зависности, надређености и контроле који би могао да утиче на непристрасно вршење јавне функције члана општинског већа.

(Решење Одбора бр. 014-012-00-00134/2013-02 од 3.7.2013. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр.012-00-00376/2012-11 од 25.12.2012. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр.012-00-00376/2012-11 од 25.12.2012. године одбијен је захтев заменика члана Градске изборне комисије града Новог Сада, за давање сагласности за вршење друге јавне функције заменика градског јавног правобраниоца града Новог Сада.

Правилно је првостепени орган утврдио да би функционер, истовременим вршењем јавне функције члана Градске изборне комисије града Новог Сада и јавне функције заменика градског јавног правобраниоца града Новог Сада поступила супротно одредби члана 27. став 3. Закона о Агенцији којим је, између осталог, прописано да је функционер дужан да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције. Ово стога што, Скупштина града Новог Сада именује како чланове и заменике чланова Градске изборне комисије, тако и градског јавног правобраниоца и његове заменике, а будући да именоване на обе наведене функције директно зависи од резултата локалних избора и састава Скупштине града, то би подносилац захтева био непосредно заинтересован за резултате локалних избора, што може да утиче на непристрасност у вршењу јавне функције приликом доношења одлука из надлежности Градске изборне комисије.

Приликом одлучивања о жалби, Одбор је ценио и навод жалбе да је функционер уз захтев за давање сагласности за вршење друге јавне функције доставила позитивно мишљење Комисије за кадровска, административна и мандатно-имунитетна питања Скупштине града Новог Сада, али је нашао да је без утицаја на доношење другачије одлуке, будући да чињеница да је функционер добила позитивно мишљење за истовремено обављање две наведене функције пред-

ставља само неопходан услов да Агенција може по захтеву функционера да одлучује.

(Решење Одбора бр. 014-012-00-00021/2013-02 од 15.5.2013. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 012-00-00007/2013-11 од 10.1.2013. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 012-00-00007/2013-11 од 10.1.2013. године одбијен је захтев за давање сагласности начелнику градске управе града, за вршење друге јавне функције члана Градске изборне комисије у истом граду.

Правилно је првостепени орган утврдио да би функционер истовременим вршењем јавне функције начелника Градске управе града и јавне функције заменика члана градске изборне комисије у истом граду поступала супротно одредби члана 27. ст. 2. и 3. Закона о Агенцији којом је, између осталог, прописана обавеза функционера да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, те да је функционер дужан да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције. Ово стога што од резултата локалних избора зависи положај лица која се у истој јединици локалне самоуправе бирају, постављају или именују у органе локалне самоуправе и која, у складу са чланом 2. Закона о Агенцији имају статус функционера, па сходно томе јавна функција начелника градске управе није спојива са јавном функцијом заменика члана изборне комисије у истој јединици локалне самоуправе. Значај и сложеност послова изборне комисије захтева од сваког њеног члана потпуну непристрасност. Да би се то постигло потребно је стварање свих нормативних и практичних услова да у раду изборне комисије не дођу до изражаја лични или групни интереси или спољашњи утицаји или притисци. Претпоставка је да између ове две јавне функције у истој јединици локалне самоуправе постоји однос зависности који би нарушио, или у јавности створио утисак да је нарушен интегритет изборне комисије, неопходан за њену самосталност и независност.

(Решење Одбора бр. 014-012-00-00045/2013-02 од 15.5.2013. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 012-00-00362/2012-11 од 17.12.2012. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 012-00-00362/2012-11 од 17.12.2012. године одбијен је захтев посланика Скупштине Аутономне Покрајине Војводине, за давање сагласности за вршење друге јавне функције председника Надзорног одбора Фонда за капитална улагања Аутономне Покрајине Војводине.

Правилно је првостепени орган оценио да је, имајући у виду овлашћења Скупштине Аутономне Покрајине Војводине у односу на Фонд за капитална улагања Аутономне Покрајине Војводине, вршење јавне функције председника Надзорног одбора Фонда у сукобу са јавном функцијом посланика Скупштине АПВ, односно представља сукоб интереса због постојања односа зависности. Ово стога што подносилац жалбе као посланик Скупштине АПВ која је оснивач Фонда учествује у доношењу одлуке о обезбеђивању буџетских средстава за финансирање Фонда и може доћи у ситуацију да учествује у доношењу одлуке о сопственом разрешењу као члана Надзорног одбора Фонда. Поред тога, као председник Надзорног одбора Фонда о обављеном надзору над радом Фонда два пута годишње доставља, ради разматрања и усвајања, извештај Скупштини АП Војводине, чији је посланик. На овај начин функционер поступа супротно одредби члана 27. став 3. Закона о Агенцији којом је, између осталог, прописано да је функционер дужан да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције.

(Решење Одбора бр. 014-012-00-00013/2013-02 од 15.5.2013. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 020-00-00070/2011-06 од 26.12.2011. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 020-00-00070/2011-06 од 26.12.2011. године, утврђује се да функционер поступа супротно одредбама члана 27. став

2. Закона о Агенцији, на тај начин што супротно одредби члана 30. Закона о локалној самоуправи врши истовремено неспојиве јавне функције одборника скупштине града, функцију члана школског одбора основне школе и заменика председника управног одбора школе анимираног филма у истом граду, чиме је довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, па му се на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији изриче мера упозорења којом се обавезује да у року од 15 дана од дана пријема решења престане са истовременим вршењем неспојивих функција одборника скупштине града, члана школског одбора основне школе и заменика председника управног одбора школе анимираног филма у истом граду и да о томе обавести Агенцију.

Одбор је нашао да је првостепени орган без повреде поступка правилно утврдио правно релевантне чињенице на које је правилно применио материјално право.

Наиме, према одредби члана 27. став 2. Закона о Агенцији, функционер је дужан да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Према одредбама Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, бр. 129/07), одборник не може бити лице које именује, односно поставља скупштина општине (члан 30. став 1); даном потврђивања одборничког мандата лицима које је именовала, односно поставила скупштина јединице локалне самоуправе, престаје функција на коју су именовани, односно постављени (члан 30. став 3); скупштина општине оснива установе утврђене статутом општине и врши надзор над њиховим радом (члан 32. став 1. тачка 8) и именује и разрешава управни и надзорни одбор установа чији је оснивач и даје сагласност на њихов статут (члан 32. став 1. тачка 9). Према одредби члана 66. став 3. истог закона, одредбе овог закона које се односе на скупштину општине примењују се и на градску скупштину.

Према Закону о основама система образовања и васпитања, чланове школског одбора именује и разрешава јединица локалне самоуправе (члан 54).

Правилно је првостепени орган утврдио да је истовремено вршење функција одборника скупштине града, члана школског одбора основне школе и заменика председника управног одбора школе анимираног филма у истом граду неспојиво и да се истовременим обављањем наведених функција доводи у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, што је супротно одредби члана 27. став 2. Закона о Агенцији.

Наиме, одредбе које ограничавају истовремено обављање функције одборника скупштине града и других функција на које именује односно поставља иста скупштина града императивног су карактера и примењују се без обзира на чињеницу да ли је функционер изабран, односно постављен као представник града или, како је то у конкретном случају, као представник савета родитеља школе.

(Решење Одбора бр. 014-020-00-00004/2012-02 од 1.3.2012. године)

Закон о Агенцији

Према члану 28. став 7. и став 8. Закона о Агенцији функционеру који је изабран, постављен или именован на другу јавну функцију, супротно одредбама овог закона, каснија функција престаје по сили закона, а одлуку о престанку функције доноси орган, односно стално радно тело органа који је функционера изабрао, поставио или именовано на каснију функцију, у року од осам дана од дана пријема одлуке Агенције којом се утврђује да је функционер изабран, постављен или именован на другу јавну функцију супротно одредбама овог закона.

ОДЛУКЕ

Одлуке директора

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је декан правног факултета чији је оснивач Република, прихватањем друге јавне функције - члана Високог службеничког савета без сагласности Агенције, поступио супротно одредбама члана 28. Закона о Агенцији.

II Функционеру јавна функција члана Високог службеничког савета престаје по сили закона, о чему ће одлуку донети Влада Републике Србије, у року од 8 дана од дана пријема ове одлуке.

Из образложења

Агенција је покренула поступак по службеној дужности против декана правног факултета чији је оснивач Република, због основане сумње

да је, супротно одредбама члана 28. Закона о Агенцији, ступио на другу јавну функцију члана Високог службеничког савета без прибављене сагласности Агенције.

Одредбом члана 28. ст. 7. и 8. Закона о Агенцији прописано је да функционеру који је изабран, постављен или именован на другу јавну функцију, супротно одредбама овог закона, каснија функција престаје по сили закона, а да одлуку о престанку функције доноси орган који је функционера изабрао, поставио или именовао на каснију функцију.

Увидом у списе предмета Агенција је утврдила да је у тренутку ступања на другу јавну функцију члана Високог службеничког савета именовани већ обављао јавну функцију декана правног факултета чији је оснивач Република, те да је на функцију члана Високог службеничког савета ступио без прибављене сагласности Агенције, супротно одредбама члана 28. Закона о Агенцији.

Агенција је ценила наводе функционера и нашла да исти нису од значаја за доношење одлуке о утврђивању повреде одредаба члана 28. Закона о Агенцији. Ово стога, што је одредбама члана 28. Закона о Агенцији прописана лична обавеза функционера који намерава да више функција врши истовремено да затражи и добије сагласност Агенције. У поступку је утврђено да је именовани на функцију члана Високог службеничког савета ступио на основу одлуке Владе Републике Србије без прибављене сагласности Агенције за борбу против корупције.

На основу изнетог, применом одредбе члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, Агенција је одлучила као у тач. 1. и 2. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 012-00-00236/2010 од 27.12.2010. године)

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је посланик у Скупштини АП Војводине, прихватајући функцију председника општине на територији АП Војводине без прибављене сагласности Агенције, поступио супротно одредбама члана 28. Закона о Агенцији.

II Функционеру јавна функција председника општине престаје по сили закона, о чему ће одлуку донети скупштина општине, у року од 8 дана од дана пријема ове одлуке.

Из образложења

Агенција је покренула поступак по службеној дужности против посланика у Скупштини АП Војводине, због основане сумње да је на јавну функцију председника општине на територији АП Војводине ступио без сагласности Агенције, чиме је учинио повреду одредбе члана 28. став 2. Закона о Агенцији.

Именовани је, сходно одредбама члана 50. Закона о Агенцији, дописом Агенције обавештен о покретању поступка и позван је да се у року од 15 дана од дана пријема обавештења изјасни о околностима под којима је прихватио другу јавну функцију без прибављене сагласности Агенције, као и да достави све доказе које сматра релевантним за своје наводе, а у циљу одлучивања о евентуалном постојању повреде одредаба Закона о Агенцији.

Одредбом члана 28. став 4. Закона о Агенцији, прописано је да је функционер који је изабран, постављен или именован на другу јавну функцију и који намерава да више функција врши истовремено дужан да у року од три дана од дана избора, постављења или именовања затражи сагласност Агенције. Такође, одредбама члана 28. ст. 7. и 8. Закона о Агенцији прописано је да функционеру који је изабран, постављен или именован на другу јавну функцију, супротно одредбама овог закона, каснија функција престаје по сили закона, а да одлуку о престанку функције доноси орган који је функционера изабрао, поставио или именовао на каснију функцију.

Агенција је утврдила да именовани приликом ступања на јавну функцију председника општине није у законом предвиђеном року тражио сагласност Агенције за вршење друге јавне функције.

На основу свега изнетог, Агенција је применом одредбе члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку одлучила као у ставу 1. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 012-00-00041/2012 од 15.10.2012. године)

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је члан Управног одбора Института друштвених наука у Београду, прихватањем јавне функције заменика председника Управног одбора Јавног предузећа „Пословни простор Врачар“, без сагласности Агенције, поступила супротно одредби члана 28. Закона о Агенцији.

II Функционеру јавна функција заменика председника Управног одбора Јавног предузећа „Пословни простор Врачар“ престаје по сили

закона, о чему ће одлуку донети Скупштина градске општине Врачар, у року од 8 дана од дана пријема ове одлуке.

Из образложења

Члан Управног одбора Института друштвених наука у Београду је Агенцији поднела захтев за давање сагласности за вршење друге јавне функције заменика председника Управног одбора Јавног предузећа „Пословни простор Врачар“.

Агенција је утврдила да функционер за вршење друге јавне функције - заменика председника Управног одбора Јавног предузећа „Пословни простор Врачар“ није добио сагласност Агенције, односно да исту врши без сагласности Агенције, па је Агенција, сагласно одредби члана 50. ст. 3. и 5. Закона о Агенцији, позвала да се у року од 15 дана од дана пријема обавештења о покретању поступка изјасни о околностима које су јој стављене на терет и да достави доказе које сматра релевантним за своје наводе, а у циљу одлучивања о евентуалном постојању повреде одредаба члана 28. Закона о Агенцији.

Одредбом члана 28. Закона о Агенцији прописано је, између осталог, да функционер може да врши другу јавну функцију на основу сагласности Агенције (став 2), а функционер који је изабран, постављен или именован на другу јавну функцију и који намерава да врши више функција истовремено, дужан је да у року од три дана од дана избора постављења или именовања затражи сагласност Агенције. Функционер уз захтев доставља позитивно мишљење органа који га је изабрао, поставио или именован на јавну функцију (став 4).

Такође је одредбом члана 28. ст. 7. и 8. Закона о Агенцији прописано да функционеру који је изабран, постављен или именован на другу јавну функцију, супротно одредбама овог закона, каснија функција престаје по сили закона, а да одлуку о престанку функције доноси орган који је функционера изабрао, поставио или именован на каснију функцију.

Увидом у списе предмета Агенција је утврдила да је функционер поднео захтев за давање сагласности за вршење друге јавне функције, али да исти није поднет сходно одредби члана 28. став 4. Закона о Агенцији, јер исти није доставио позитивно мишљење органа који га је именован на јавну функцију члана Управног одбора Института друштвених наука у Београду, због чега функционеру није дата сагласност за вршење друге јавне функције, већ је захтев одбачен као непотпун, па стога именована другу јавну функцију - заменика председника Управног одбора

Јавног предузећа „Пословни простор Врачар“ врши супротно одредбама члана 28. Закона о Агенцији.

На основу изнетог, применом одредбе члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, Агенција је одлучила као у ст. 1 и 2 диспозитива овог решења.

(Решење бр. 012-00-00200/2013-11 од 26.8.2013. године)

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је одборник Скупштине општине Прокупље, поступио супротно одредбама члана 28. Закона о Агенцији, на тај начин што је, без сагласности Агенције, од 16.4.2013. године до 15.7.2013. године вршио јавну функцију председника Надзорног одбора „Бизнис инкубатор центар“ д.о.о. Прокупље, па му се, на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ функционер да се надаље приликом вршења јавне функције одборника Скупштине општине Прокупље у свему придржава одредаба Закона о Агенцији.

Из образложења

Против одборника Скупштине општине Прокупље покренут је поступак по службеној дужности ради одлучивања о постојању повреде одредбе члана 28. став 4. Закона о Агенцији, због тога што јавну функцију председника Надзорног одбора „Бизнис инкубатор центар“ д.о.о. Прокупље врши без сагласности Агенције.

Изјашњавајући се на обавештење о покретању поступка, функционер је истакао да је одмах по пријему обавештења од Агенције поднео оставку на јавну функцију председника Надзорног одбора „Бизнис инкубатор центар“ д.о.о. Прокупље и о томе је доставио доказ.

Одредбама члана 28. ст. 1, 2. и 4. Закона о Агенцији прописано је да функционер може да врши само једну јавну функцију, осим ако је законом и другим прописом обавезан да врши више јавних функција, да, изузетно, функционер може да врши другу јавну функцију, на основу сагласности Агенције и да је функционер који је изабран на другу јавну функцију и који намерава да више функција врши истовремено дужан да у року од три дана од дана избора затражи сагласност Агенције.

Применом наведених законских одредаба на утврђено чињенично стање закључено је да је функционер, без сагласности Агенције, од 16.4.2013. године до 15.7.2013. године вршио јавну функцију председника Надзорног одбора „Бизнис инкубатор центар“ д.о.о. Прокупље и на тај начин повредио одредбу члана 28. Закона о Агенцији.

Приликом одлучивања о томе коју меру треба изрећи именованом, узета је у обзир чињеница да је у току трајања поступка именовани престао са вршењем јавне функције председника Надзорног одбора „Бизнис инкубатор центар“ д.о.о. Прокупље због чега је изречена мера упозорења као мера којом се у конкретном случају испуњава сврха закона.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у диспозитиву овог решења применом одредбе члана 51. став 1. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку.

(Решење бр. 012-00-00154/2011-11 од 28.5.2012. године)

Одлуке Одбора

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 07-00-00524/2012-11 од 21.1.2013. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 07-00-00524/2012-11 од 21.1.2013. године утврђује се да је директор основне школе у општини, прихватањем друге јавне функције – одборника у истој општини без сагласности Агенције поступио супротно одредби члана 28. Закона о Агенцији, па му јавна функција одборника престаје по сили закона, о чему ће одлуку донети скупштина општине, у року од 8 дана од дана пријема решења.

Првостепени орган је правилно оценио да у конкретном случају функционер приликом ступања на јавну функцију одборника није у законом предвиђеном року тражио сагласност Агенције за вршење друге јавне функције, чиме је поступио супротно одредбама члана 28. Закона о Агенцији, па му функција одборника престаје по сили закона.

Приликом одлучивања, Одбор је ценио наводе жалбе функционера да је телефонским путем добио мишљење од Министарства за локални и економски развој као и од локалне самоуправе да може вршити функцију директора школе и функцију одборника под условом да као

одборник није учествовао у гласању школског одбора, који га бира, те да је исто мишљење добио општински одбор Демократске странке од Агенције, али је нашао да исти нису од утицаја на доношење другачије одлуке. Ово стога, што је одредбом члана 28. Закона о Агенцији изричито прописано да функционер може да врши само једну јавну функцију, осим ако је законом и другим прописом обавезан да врши више јавних функција, те да изузетно, функционер може да врши јавну функцију на основу сагласности Агенције. Истом одредбом прописана је обавеза функционера који је изабран на другу јавну функцију и који намерава да више функција врши истовремено, да у року од три дана од дана избора затражи сагласност Агенције, као и да уз захтев достави позитивно мишљење органа који га је изабрао, поставио или именован на јавну функцију. Чињеница да је Агенција на захтев општинског одбора Демократске странке у општини дала начелно мишљење о томе да одборник може истовремено вршити и јавну функцију директора школе, под условом да као одборник није учествовао у гласању школског одбора који га бира, не искључује обавезу функционера да поступи у складу са одредбом члана 28. Закона о Агенцији.

(Решење Одбора бр. 014-07-00-00442/2013-02 од 11.6.2013. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 014-020-00-00082/2012-11 од 19.2.2012. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 014-020-00-00082/2012-11 од 19.2.2012. године утврђује се да је начелник општинске управе, прихватањем друге јавне функције председника изборне комисије у истој општини без сагласности Агенције поступио супротно одредбама члана 28. Закона о Агенцији, па му јавна функција председника изборне комисије у општини, престаје по сили закона, о чему ће одлуку донети скупштина општине, у року од 8 дана од дана пријема решења.

Првостепени орган је правилно оценио да у конкретном случају функционер приликом ступања на јавну функцију председника изборне комисије у општини није у законом предвиђеном року тражио сагласност Агенције за вршење друге јавне функције, чиме је поступио супротно одредбама члана 28. Закона о Агенцији, па му функција председника изборне комисије престаје по сили закона.

Приликом одлучивања, Одбор је ценио наводе жалбе функционера да је дана 22.2.2013. године разрешен дужности начелника општинске управе на лични захтев, као и да је од 28.2.2013. године распоређен на послове јавних набавки при одељењу за привреду, друштвене делатности и финансије, те да сада обавља само једну јавну функцију председника изборне комисије општине, али је нашао да исти нису од утицаја на доношење другачије одлуке. Ово стога, што је одредба члана 28. став 4. Закона о Агенцији, којом је између осталог, прописано да је функционер који је именован на другу јавну функцију и који намерава да више функција врши истовремено, дужан да у року од три дана од именовања затражи сагласност Агенције, и став 7. истог члана, којим је, између осталог, прописано да функционеру који је именован на другу јавну функцију супротно одредбама овог закона, каснија функција престаје по сили закона, императивног карактера, па стога у конкретном случају није од утицаја на доношење другачије одлуке чињеница да је функционер, након доношења ожалбеног решења којим се утврђује повреда закона разрешен дужности са прве јавне функције и да сада врши само једну јавну функцију, будући да је именовани у конкретном случају на функцију начелника општинске управе општине постављен 15.5.2009. године, а на јавну функцију председника изборне комисије у истој општини именован је дана 12.3.2012. године, те му, по сили закона, престаје друга јавна функција на коју је именован супротно одредбама Закона о Агенцији.

(Решење Одбора бр. 014-020-00-00108/2013-02 од 3.7.2013. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 07-00-00437/2012-11 од 3.12.2012. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 07-00-00437/2012-11 од 3.12.2012. године утврђује се да је директор основне школе прихватањем друге јавне функције члана општинског већа у истој општини без сагласности Агенције поступио супротно одредби члана 28. Закона о Агенцији, па му јавна функција члана општинског већа престаје по сили закона, о чему ће одлуку донети скупштина општине, у року од 8 дана од дана пријема решења.

Првостепени орган је правилно оценио да у конкретном случају функционер приликом ступања на јавну функцију члана општинског

већа није у законом предвиђеном року тражио сагласност Агенције за вршење друге јавне функције, чиме је поступио супротно одредбама члана 28. Закона о Агенцији, па му функција члана општинског већа престаје по сили закона.

Чињеница да је функционер претходно добио сагласност за вршење јавних функција одборника и директора основне школе у истој општини није ослободила именованог да у законом прописаном року затражи сагласност Агенције за вршење функције члана општинског већа у истој општини, при чему је без значаја чињеница да је на ту функцију изабран из реда одборника, тим пре што је скупштина општине представнички орган, а општинско веће извршни орган чији се делокрузи рада разликују.

Приликом одлучивања, Одбор је ценио навод жалбе да је сматрао да се члан 30. Закона о Агенцији (функционер може да се бави наставном делатношћу без сагласности Агенције) може рефлектовати и на његов статус, али је нашао да исти није од утицаја на доношење другачије одлуке. Наиме, одредбом члана 2. алинеја 2. Закона о Агенцији прописано је да је функционер свако изабрано, постављено или именовано лице, између осталог и у органе установа чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе. У складу са цитираном законском одредбом, функција директора основне школе јесте јавна функција, те иако је у конкретном случају руковођење установом везано за процес образовања и организовање наставних процеса, ради се о јавној функцији чије су належности прописане Законом о основама система образовања и васпитања, а не о наставној делатности.

Приликом одлучивања, Одбор је ценио навод жалбе да му се требао оставити примерен рок у коме би се определио и изабрао коју би од наведених функција наставио да врши, али је нашао да исти није од утицаја на доношење другачије одлуке. Ово стога, јер је одредба члана 28. Закона о Агенцији која прописује обавезу функционера да затражи сагласност за вршење друге јавне функције у року од три дана од дана избора, постављења или именовања, као и да функционеру који је изабран на другу јавну функцију супротно одредбама овог закона, каснија функција престаје по сили закона, императивног карактера, а у конкретном случају јавна функција члана општинског већа је друга јавна функција која престаје по сили закона.

(Решење Одбора бр. 014-07-00-00064/2013-02 од 15.5.2013. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 014-07-00-00427/2012-11 од 4.2.2013. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 014-07-00-00427/2012-11 од 4.2.2013. године утврђује се да је директор основне школе, прихватањем друге јавне функције одборника у истој општини, без сагласности Агенције, поступио супротно одредби члана 28. Закона о Агенцији, па му јавна функција одборника престаје по сили закона, о чему ће одлуку донети скупштина општине, у року од 8 дана од дана пријема решења.

Првостепени орган је правилно оценио да у конкретном случају функционер приликом ступања на јавну функцију одборника није у закону предвиђеном року тражио сагласност Агенције за вршење друге јавне функције, чиме је поступио супротно одредбама члана 28. Закона о Агенцији, па му функција одборника престаје по сили закона.

Одредбом члана 28. став 3. Закона о Агенцији прописано је да функционер изабран на јавну функцију непосредно од грађана може, без сагласности Агенције, да врши више јавних функција на које се бира непосредно од грађана, осим у случајевима неспојивости утврђених Уставом. У конкретном случају не може се применити цитирана законска одредба јер именовани на јавну функцију директора основне школе у истој општини није изабран непосредно од грађана, односно за примену одредбе функционер би морао на обе јавне функције бити изабран непосредно од грађана.

(Решење Одбора бр. 014-07-00-00319/2013-02 од 11.6.2013. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 020-00-00244/2010-06 од 9.12.2010. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 020-00-00244/2010-06 од 9.12.2010. године утврђено је да је декан правног факултета чији је оснивач Република, прихватањем друге јавне функције – члана Високог савета судства, на коју је изабран одлуком Народне скупштине Републике Србије од

28.7.2010. године, без сагласности Агенције поступио супротно одредбама члана 28. став 2. Закона о Агенцији, те да му функција члана Високог савета судства престаје по сили закона.

У погледу функције декана факултета, одредбом члана 54. став 2. Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 76/05, 100/07 - др. пропис, 97/08, 44/10) прописано је да је декан орган пословођења факултета. Статутом правног факултета одређено је да декан, као орган пословођења руководи радом факултета (члан 119. став 1). Надлежности декана одређене су одредбом члана 127. статута, према којој декан: представља и заступа факултет у земљи и иностранству; стара се о законитости рада на факултету; стара се о примени статута и других општих аката факултета; стара се о извршавању одлука органа факултета; наредбодавац је за извршење финансијског плана факултета; председник је наставно-научног већа; председник је колегијума факултета; организује рад факултета у складу са законом и одлукама факултетских органа; доноси опште акте факултета из своје надлежности; подноси извештаје о раду факултета; непосредно спроводи организацију и припреме за рад у ванредним приликама и ратним условима; стара се о спровођењу пословне политике факултета; образује сталне и повремене комисије и друга помоћна тела из своје надлежности; потписује дипломе о стручним и научним звањима стеченим на факултету и врши промоције; стара се о радној дисциплини и изриче дисциплинске мере и учествује у дисциплинском поступку пред комисијом; доноси и спроводи одлуке о радним односима у складу са законом и другим прописима; одлучује о службеним путовањима; доноси одлуке о накнадама које плаћају студенти и друга лица за поједине услуге; даје упутства стручним службама и врши контролу над њиховим радом и врши и друге послове који нису у надлежности других органа.

Према одредби члана 2. алинеја 3. Закона о Агенцији, јавна функција је, између осталог, функција у органима установа и других организација чији је оснивач, односно члан Република Србија, а подразумева овлашћење руковођења, одлучивања, односно доношења општих и појединачних аката. Сходно наведеном, функција декана правног факултета као високошколске установе чији је оснивач Република Србија, јесте функција у органу установе чији је оснивач Република Србија и подразумева овлашћење руковођења, одлучивања и доношења општих и појединачних аката, те су неосновани наводи у жалби да се не може сматрати јавном функцијом у формално техничком погледу.

(Решење Одбора бр. 014-012-00-00003/2011-02 од 9.3.2011. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 07-00-00563/2012-11 од 27.12.2012. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 07-00-00563/2012-11 од 27.12.2012. године утврђује се да је председник управног одбора опште болнице, прихватањем друге јавне функције члана општинског већа у истој општини, без сагласности Агенције поступио супротно одредбама члана 28. Закона о Агенцији, па му јавна функција члана општинског већа престаје по сили закона о чему ће одлуку донети скупштина општине, у року од 8 дана од дана пријема овог решења.

Првостепени орган правилно је утврдио да функционер приликом ступања на другу јавну функцију члана општинског већа није у законом предвиђеном року тражио сагласност Агенције за вршење друге јавне функције, чиме је поступио супротно одредбама члана 28. Закона о Агенцији, па му функција члана општинског већа престаје по сили закона.

Одредба члана 28. Закона о Агенцији која прописује обавезу функционера да затражи сагласност за вршење друге јавне функције императивног је карактера, и односи се на све јавне функционере који намеравају да више функција врше истовремено, без обзира на то да ли су функције плаћене или се обављају волонтерски. Такође је без утицаја чињеница да је функционер након доношења ожалбеног решења, уз жалбу доставио доказ да је поднео оставку на функцију председника управног одбора опште болнице, с обзиром на то да је одредбом члана 28. став 7. Закона о Агенцији изричито прописано да функционеру који је изабран на другу јавну функцију супротно одредбама овог закона, каснија функција престаје по сили закона, што је у овом случају функција члана општинског већа.

(Решење Одбора бр. 014-07-00-00154/2013-02 од 20.2.2013. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 020-00-00041/2012-11 од 15.10.2012. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 020-00-00041/2012-11 од 15.10.2012. године утврђује се да је посланик у Скупштини АП Војводине, прихватајући функцију председника општине на територији АП Војводине, на коју је изабран дана 10.7.2012. године, без прибављене сагласности Агенције поступио супротно одредбама члана 28. Закона о Агенцији, па му јавна функција председника општине престаје по сили закона, о чему ће одлуку донети скупштина општине, у року од 8 дана од дана пријема ове одлуке.

Првостепени орган је правилно оценио да функционер у конкретном случају, приликом ступања на јавну функцију председника општине, није у законом предвиђеном року тражио сагласност Агенције за вршење друге јавне функције чиме је поступио супротно одредбама члана 28. Закона о Агенцији, па му функција председника општине престаје по сили закона.

Без утицаја на доношење другачије одлуке је чињеница да се функционер у изјашњењу на обавештење о покретању поступка определио коју ће функцију наставити да обавља под условом да Агенција утврди сукоб интереса, као и чињеница да је уз жалбу доставио доказ да је поднео оставку на функцију посланика Скупштине АП Војводине, с обзиром на то да је одредбом члана 28. став 7. Закона о Агенцији прописано да функционеру који је изабран на другу јавну функцију супротно одредбама овог закона, каснија функција престаје по сили закона, што је у овом случају функција председника општине.

(Решење Одбора бр. 014-020-00-00087/2012-02 од 16.12.2012. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 012-00-2114/2010-06 од 10.11.2010. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 012-00-2114/2010-06 од 10.11.2010. године утврђује се да је заменик члана Републичке изборне комисије, прихватајући јавну функцију заменика јавног правобраниоца градске општине у Београду, на коју је постављена од стране скупштине градске општине, без прибављене сагласности Агенције, поступила супротно одредби члана 28. Закона о Агенцији, те јој функција заменика јавног правобраниоца градске општине, престаје по сили закона.

Правилан је правни став првостепеног органа да, према одредби члана 33. Закона о избору народних посланика, чланове Републичке изборне комисије у сталном и проширеном саставу именује Народна скупштина, те да је Републичка изборна комисија орган Републике Србије, а њени чланови и њихови заменици су функционери у смислу члана 2. алинеја 3. Закона о Агенцији.

Првостепени орган је у побијаном решењу навео ваљане разлоге из којих произилази да је заменик јавног правобраниоца градске општине у Београду, јавни функционер у смислу члана 2. алинеја 3. Закона о Агенцији на основу чињенице да има овлашћења јавног функционера, без обзира што Устав и Закон о локалној самоуправи као јединице локалне самоуправе предвиђају општине и градове, а не и градске општине.

Подносилац жалбе указује на уставне и законске одредбе које терминолошки одређују јединице локалне самоуправе, и да у том смислу градска општина није обухваћена законском номенклатуром јединица локалне самоуправе. Међутим, статус јавног функционера јавног правобраниоца градске општине изводи се из овлашћења које има овај функционер. Наиме, једна од надлежности градске општине је и да образује органе, организације и службе за потребе градске општине и уређује њихов рад и оснива јавна предузећа и друге организације у складу са Статутом града и Статутом градске општине (члан 12. став 1. тачка 23. Статута). Како је оснивање јавних предузећа као предузећа која обављају делатности од општег интереса, према Закону о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса, у надлежности државе, односно јединице локалне самоуправе или аутономне покрајине (члан 1. тачка 1), то значи да је град Београд преносом надлежности

градским општинама, осим права пренео и одговарајуће обавезе. Заменик јавног правобраниоца градске општине, према Одлуци о јавном правобранилаштву градске општине, предузима правне радње и користи правна средства пред судовима и другим надлежним органима ради остваривања имовинских права и интереса општине.

Поред разлога које је изнео првостепени орган, статус заменика јавног правобраниоца градске општине, као јавног функционера произлази из члана 77. алинеја 21. Статута града Београда којом су предвиђени послови градске општине, а међу њима су и послови организовања вршења послова правне заштите својих права и интереса.

Следи да у погледу овлашћења која припадају јавном правобраниоцу општине и његовом заменику нема разлике у односу на јавног правобраниоца и његовог заменика градске општине.

Тежиште у овом правном питању је на овлашћењу које има јавни правобранилац и заменик јавног правобраниоца градске општине, из чега се изводи закључак да су они носиоци јавне функције, а прикључено мишљење Министарства за државну управу и локалну самоуправу не упућује на другачији правни закључак.

Нису основани жалбени наводи да је у предметном случају повређено начело двостепености. Наиме, опште правило прописано одредбом члана 221. Закона о општем управном поступку је да се у току рока за жалбу решење не може извршити, и прописани су изузеци када се решење може извршити и у жалбеном року, међутим, у том случају то мора бити наведено у диспозитиву (члан 198. истог закона). У диспозитиву побијаног решења Агенције није назначено да жалба одлаже извршење решења, с обзиром на то да Законом о Агенцији суспензивно дејство жалбе није прописано.

Нису основани ни наводи у жалби да је повређено начело саслушања странака, имајући у виду да је у конкретном случају спроведен скраћени поступак у смислу одредбе члана 131. Закона о општем управном поступку, будући да су чињенице које је утврдио првостепени орган, утврђене из писменог захтева жалиоца за давање сагласности за обављање друге јавне функције.

(Решење Одбора бр. 014-012-00-02438/2010-02 од 12.10.2011. године)

3) Нespoјивост јавне функције и посла, односно делатности

Мишљења

Истовремено вршење јавне функције посланика у АП Војводини, који није на сталном раду, и обављање посла директора филијале Националне службе за запошљавање не представља сукоб интереса Закона о Агенцији.

Директор филијале Националне службе за запошљавање није јавни функционер у смислу одредбе члана 2. алинеја 2. Закона о Агенцији, јер се ради о лицу које бира директор Националне службе у организациону јединицу посебне организације, на основу услова прописаних актом о организацији и систематизацији послова Националне службе.

Како између јавне функције посланика у АП Војводине и обављања посла директора филијале Националне службе за запошљавање не постоји однос надређености, зависности и контроле то нема законских сметњи да овај функционер истовремено врши наведену јавну функцију и посао директора филијале Националне службе за запошљавање.

(Мишљење бр. 011-00-00158/2013-11 од 20.5.2012. године)

Гувернер Народне банке Србије, осим функција које су таксативно наведене одредбом члана 20. став 1. тачка 1. Закона о Народној банци, не може обављати и било коју другу јавну функцију или јавни посао.

Како је чланом 30. став 7. Закона о Агенцији прописано да се другим законом или прописом могу прописати и други послови или делатности које функционер не може да обавља за време вршења јавне функције, то у конкретном случају нема места примени одредбе члана 30. став 2. Закона о Агенцији, већ се, по принципу *lex specialis derogat generali*, примењује Закон о Народној банци, као специјални закон у односу на Закон о Агенцији.

Са друге стране, одредбом члана 32. став 8. Закона о високом образовању прописано је да се на оснивање и рад високошколских установа примењују прописи о јавним службама. Наставна делатност на универзитету у смислу наведеног закона, а у вези члана 1. став 1. и члана 3. став 1. Закона о јавним службама сматра се јавном службом, односно јавним послом.

С обзиром на значај и сложеност задатака које обавља гувернер Народне банке РС у циљу спровођења монетарне и девизне политике,

очувања и јачања стабилности финансијског система земље, несметаног функционисања платног система, управљања девизним резервама, управљања токовима готовине, очувања стабилности цена, Закон о Народној банци Србије је прописао строжија правила у погледу послова и делатности које гувернер Народне банке може да обавља.

На основу цитираних законских прописа, гувернер Народне банке Србије не може истовремено обављати и посао ванредног професора на Економском факултету Универзитета у Београду.

(Мишљење бр. 011-00-00241/2010-10-06 од 13.9.2010. године)

Истовремено вршење јавне функције министра за културу, информисање и информатичко друштво и обављање посла уредника у издавачкој кући „Стубови културе – Време књиге“ д.о.о. супротно је одредбама члана 11. Закона о Влади и члана 27. став. 2. Закона о Агенцији.

Ово стога што Министарство културе, информација и информационог друштва сагласно одредби члана 17. став 1. Закона о министарствима обавља послове државне управе који се, поред осталог, односе на обезбеђивање материјалне основе за делатности културе, развој и унапређење књижевног стваралаштва, библиотечку и издавачку делатност, па би се истовременим вршењем јавне функције министра за културу, информисање и информатичко друштво и обављањем посла уредника у издавачкој кући „Стубови културе – Време књиге“ д.о.о. створила могућност сукоба јавног и приватног интереса и довело би се у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Са друге стране, тиме се не доводи у питање остварење прихода - права на добит на основу власничких права која функционер има у наведеном предузећу, о чему је дужан да обавештава Агенцију сагласно одредбама Закона о Агенцији.

(Мишљење бр. 011-00-00241/2010-10-06 од 13.9.2010. године)

Вршење јавне функције државног секретара Министарства културе и информисања није спојиво са функцијом члана управног одбора задужбине.

Ово стога што је наведена задужбина основана сагласно одредбама Закона о задужбинама и фондацијама, којим се уређује оснивање и правни положај задужбина и фондација, имовина, унутрашња организација, упис и брисање из регистра, делатност, статусне промене, надзор над ра-

дом задужбина и фондација, престанак рада и друга питања од значаја за њихов рад, а како надзор над спровођењем овог закона врши Министарство културе и информисања, то између јавне функције државног секретара у овом министарству и функције члана управног одбора наведене задужбине постоји однос надређености, надзора и контроле, тако да би функционер њиховим истовременим вршењем поступао насупрот прописима који уређују његова права и обавезе, чиме би довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно обављање јавне функције.

(Мишљење бр. 011-00-00206/2012-11 од 6.12.2012. године)

Врховни државни ревизор у Државној ревизорској институцији у Сектору за ревизију буџета локалних власти може да обавља посао предавача на економским факултетима, који се сматра наставном-научном делатношћу.

Одредбом члана 30. став 2. Закона о Агенцији прописано је да функционер изузетно од става 1. наведеног члана може да се бави, поред осталог, и наставном делатношћу без сагласности Агенције, ако тиме не угрожава непристрасно вршење и углед јавне функције, с тим што је дужан да приходе од ових послова пријави Агенцији.

Одредбом члана 30. Закона о државној ревизорској институцији прописано је да се одредбе члана 17. и 18. овога закона сходно примењују на врховног државног ревизора, а одредбом члана 17. став 1. тачка 7. наведеног закона прописано је да функција члана Савета није спојива са вршењем било каквих других плаћених дужности, осим научних и образовних функција, и то само уколико такве дужности нису у моралној колизији са вршењем дужности чланова Савета. Стога се истовременим вршењем јавне функције врховног државног ревизора у Државној ревизорској институцији и обављање наставне делатности предавача на економским факултетима не угрожава непристрасно вршење ове јавне функције

(Мишљење бр. 011-00-00168/2013-11 од 28.5.2013. године)

Врховни државни ревизор може бути ангажован од стране Државне ревизорске институције као предавач у извођењу програма образовања за стицање ревизорских звања.

Према одредби члана 17. став 1. тачка 7. Закона о Државној ревизорској институцији, који се сходно одредби члана 30 став 1 истог зако-

на примењује на врховног државног ревизора, функција врховног ревизора није спојива са вршењем било каквих других плаћених дужности, осим научних и образовних функција, и то само уколико такве дужности нису у моралној колизији са вршењем дужности врховног државног ревизора. Одредбом става 2. овог члана прописано је да врховни државни ревизор подлеже обавезама и забранама утврђеним законом који уређује спречавање сукоба интереса при вршењу јавне функције.

Према одредби члана 30. став 2. Закона о Агенцији функционер, поред осталог, може да се бави научноистраживачким радом и наставном делатношћу, без сагласности Агенције, ако тиме не угрожава непристрасно вршење и углед јавне функције. Приходе од ових послова, односно делатности, функционер је дужан да пријави Агенцији.

Како предавање у вези са програмом образовања за стицање ревизорских звања представља едукативну, односно наставну делатност, то се ангажовањем врховног државног ревизора за предавача у извођењу програма за стицање ревизорских звања не угрожава непристрасно вршење ове јавне функције.

(Мишљење бр. 011-00-00168/2013-11 од 28.5.2013. године)

Истовремено вршење јавне функције заменика јавног тужиоца и обављање послова адвоката није спојиво.

Законом о јавном тужилашству, одредбом члана 65. прописано је да јавни тужилац и заменик јавног тужиоца не могу бити на функцији у органима који доносе прописе, органима извршне власти, јавним службама и органима покрајинске аутономије и јединица локалне самоуправе, чланови политичке странке, бавити се јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правне услуге или давати правне савете уз накнаду.

Одредбама члана 40. став 1. Закона о адвокатури је прописано да адвокату привремено престаје право бављења адвокатуром у случају избора, именованја или постављења на јавну функцију која захтева заснивање радног односа у органу Републике Србије, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе. У члану 41. истог закона прописано је да се приликом доношења решења о привременом престанку бављења адвокатуром адвокату одређује привремени заменик.

На основу свега изнетог вршење функције заменика јавног тужиоца од стране лица које је уписано у регистар Адвокатске коморе као адвокат, и у ситуацији када је донето решење о привременом престанку бављења адвокатуром није несојиво.

(Мишљење бр. 011-00-00183/2012-11 од 25.10.2012. године)

Вршење јавне функције начелника општинске управе захтева заснивање радног односа у општинској управи, те нема законских сметњи да лицу које је постављено на ову функцију током вршења ове функције мирују права и обавезе на пословима просветног инспектора.

Просветни инспектори су државни службеници на које се примењују одредбе Закона о државним службеницима којим је у члану 4. став 1. прописано да се на права и дужности државних службеника који нису уређени овим или посебним законом или другим прописом примењују општи прописи о раду и посебан колективни уговор за државне одгане.

Одредбом члана 79. став 1. тачка 4. Закона о раду прописано је, поред осталог, да запосленом мирују права и обавезе ако одсуствује са рада због избора, односно именовања на функцију у државном органу, синдикату, политичкој организацији или другој јавну функцију чије вршење захтева да привремено престане да ради код послодавца.

(Мишљење бр. 011-00-00231/2013-11 од 3.7.2013. године)

Председник општине не може истовремено обављати послове електроинжењера у ЕД "Електрошумадија" са 30% од пуног радног времена.

Ово стога што је одредбом члана 30. став 1. Закона о Агенцији прописано да функционер не може да обавља други посао или делатност за време вршења јавне функције која захтева стални рад, а како је према одредбама Закона о локалној самоуправи председник општине на сталном раду у општини (члан 43. став 6), и исти представља и заступа општину, предлаже начин решавања питања о којима одлучује скупштина, наредбодавац је за извршење буџета, усмерава и усклађује рад општинске управе, доноси појединачне акте за које је овлашћен законом, статутом или одлуком скупштине (члан 44), Агенција је стала на становиште да се функција председника општине обавља као професионална функција која захтева стални рад, односно пуно радно време, па би председник општине заснивањем радног односа са 30% радног времена код другог послодавца поступио супротно одредби члана 27. став 2. Закона о Агенцији, којом је прописана обавеза функционера да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

(Мишљење бр. 011-00-00256/2013-11 од 22.7.2013. године)

Заменик секретара Секретаријата за дечју заштиту града Београда не може бити ангажован на додатном послу саветника за јавне набавке у позоришту чији је оснивач град Београд.

Јавна функција заменика секретара Секретаријата за дечју заштиту града Београда је функција која захтева рад са пуним радним временом. Са друге стране, лице које врши јавну функцију заменика секретара Секретаријата за дечју заштиту града Београда не спада ни у једну од категорија лица са којим је могуће закључити уговор о обављању привремених и повремених послова, сагласно одредби члана 197. став 1. Закона о раду, којом је прописано да послодавац може за обављање послова који су по својој природи такви да не трају дуже од 120 радних дана у календарској години да закључи уговор о обављању привремених и повремених послова са: 1) незапосленим лицем; 2) запосленим који ради непуно радно време - до пуног радног времена; 3) корисником старосне пензије.

Стога би ангажовање заменика секретара Секретаријата за дечју заштиту, чија функција захтева рад са пуним радним временом или стални рад, закључивањем уговора о повременом и привременом пословима, било у супротности како са одредбама члана 197. став 1. Закона о раду и члана 30. став 1. Закона о Агенцији, чиме би јавни функционер повредио одредбу члана 27. став 2. Закона о Агенцији, којом је прописано да је функционер дужан да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе.

(Мишљење бр. 011-00-00026/2012-11 од 12.3.2013. године)

Одборник у скупштини општине не може истовремено бити и власник приватне локалне радио станице која се делимично финансира из буџета општине.

Ово стога што одборник скупштине општине, сходно одредби члана 32. тачка 2. Закона о локалној самоуправи, учествује у доношењу одлуке о усвајању буџета у оквиру којег се обезбеђују и средства за радио станицу у којој обавља посао, због чега између скупштине општине и радио станице постоји однос зависности који би могао да утиче на непристрасно вршење јавне функције одборника скупштине општине, чиме би одборник угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције је у супротности са одредбом члана 27. став 2. Закона о Агенцији.

(Мишљење бр. 011-00-00124/2012-11 од 6.9.2012. године)

Није спојиво вршење јавне функције члана надзорног одбора привредног друштва - у реструктурирању са обављањем посла руководиоца пројекта у Агенцији за приватизацију.

Између Агенције за приватизацију, која је у смислу члана 4. став 1. Закона о приватизацији надлежна за спровођење приватизације, у којој функционер обавља посао руководиоца пројекта за приватизацију, и субјекта приватизације, привредног друштва у реструктурирању, у којем би јавни функционер вршио јавну функцију члана надзорног одбора постоји однос зависности, надзора и контроле, тако да би се обављањем наведеног посла угрозило непристрасно вршење јавне функције.

Имајући у виду, са једне стране, надлежности и овлашћења која Агенција за приватизацију има према субјекту приватизације (наведеним привредним друштвом у реструктурирању), које су прописане чланом 5. ст. 1. и 3., чланом 19. ст. 1. и 3, и чланом 23. ст. 3. и 8. Закона о приватизацији, те надлежности надзорног одбора у том привредном друштву, прописане одредбама Закона о привредним друштвима, и, са друге стране, послове које обавља руководиоца пројекта за приватизацију у Агенцији за приватизацију, истовремено вршење јавне функције члана надзорног одбора у конкретном субјекту приватизације и обављање посла руководиоца пројекта за приватизацију у Агенцији за приватизацију, било би у супротности са обавезом функционера да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције која је прописана одредбом члана 27. став 2. Закона о Агенцији. Ово стога што је у опису послова руководиоца пројекта за приватизацију у Агенцији за приватизацију и контрола процеса приватизације у оквиру појединачних пројеката, у смислу контроле документације, пројекта и програма приватизације, издавања упутстава за рад непосредним извршиоцима у сектору, тако да би у ситуацији у којој би руководиоца пројекта за приватизацију истовремено вршио јавну функцију члана надзорног одбора у субјекту приватизације, исто лице - истовремено обављало посао контролора рада себе као јавног функционера и вршило јавну функцију чији рад сам контролише, због чега би постојао однос зависности и контроле који је јавни функционер у вршењу јавне функције дужан да избегава, на који начин би се нарушило поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

(Мишљење бр. 011-00-00247/2013-11 од 6.8.2013. године)

Истовремено вршење јавне функције председника скупштине општине и обављање посла председника комисије за јавне набавке у истој општини угрозило би непристрасно вршење јавне функције и било би у супротности са обавезом функционера да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције која је прописана одредбом члана 27. став 2. Закона о Агенцији.

Ово стога што, је председник скупштине општине истовремено и одборник те скупштине и учествује у раду у одлучивању скупштине која, сагласно одредбама Закона о локалној самоуправи, врши контролу над радом извршних органа општине, председником општине и члановима општинског већа, који покрећу, организују и спроводе поступак јавних набавки у тој општини, због чега би обављање послова председника комисије за јавне набавке општине од стране председника скупштине исте општине представљало сукоб интереса у смислу Закона о Агенцији, јер би то била ситуација у којој би исто лице учествовало и у доношењу и спровођењу одлука везаних за поступке јавних набавки у тој општини и у њиховој контроли.

(Мишљење бр. 011-00-00125/2013-11 од 6.6.2013. године)

Истовремено вршење јавне функције члана Управног одбора ЈП „Електроурежа Србије” Београд и обављање посла саветника за комуналну енергетику (даљинско грејање) у Министарству енергетике, развоја и заштите животне средине било би у супротности са обавезом функционера да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције која је прописана одредбом члана 27. став 2. Закона о Агенцији.

Министарство енергетике, развоја и заштите животне средине, сходно одредби члана 14. Закона о министарствима обавља послове државне управе који се односе, између осталог, на енергетику, предузимање мера ради обезбеђивања услова за функционисање јавних предузећа у областима за које је Министарство образовано, надзор у областима из делокруга Министарства. У Сектору за електроенергетику наведеног министарства обављају се послови који се односе на електроенергетику, предузимање мера ради обезбеђивања услова за сигурно снабдевање електричном енергијом и угљем, предузимање мера ради обезбеђивања услова за функционисање предузећа у области електроенергетике и експлоатације угља, као и друге послове из области електроенергетике.

Јавно предузеће за пренос електричне енергије и управљање преносним системом на територији Републике Србије „Електро mreжа Србије“ Београд, обавља између осталог, делатност преноса целокупно расположиве електричне енергије до електродистрибутивних подручја, или великих индустријских потрошача, управљање преносним системом, организовање тржишта електричне енергије, истраживање и развој, пројектовање, изградња, одржавање и експлоатација телекомуникационих објеката и уређаја.

Имајући у виду наведено, између Министарства енергетике, развоја и животне средине и ЈП „Електро mreжа Србије“ Београд постоји однос зависности, надзора и контроле, тако да би се истовременим вршењем јавне функције члана Управног одбора ЈП „Електро mreжа Србије“ Београд и обављањем посла саветника за комуналну енергетику (даљинско грејање) у Министарству енергетике, развоја и заштите животне средине обављањем наведеног посла угрозило непристрасно вршење јавне функције.

(Мишљење бр. 011-00-00219/2013-11 од 20.6.2013. године)

Нема законске сметње да помоћник министра у Министарству правде и државне управе истовремено обавља послове руковођења Секретаријатом за спровођење Националне стратегије за реформу правосуђа.

Националном стратегијом за реформу правосуђа, коју је донела Народна скупштина Републике Србије, је предвиђено да административну, стручну и техничку подршку раду Комисије за спровођење стратегије пружа Секретаријат за спровођење Стратегије и да ће оснивање, управљање и надзор над радом Секретаријата бити у надлежности Комисије за спровођење Стратегије.

Имајући у виду да је начин оснивања, управљање и надзор над радом Секретаријата за спровођење Стратегије у надлежности Комисије за спровођење стратегије, утврђено је да између органа у којем се врши наведена јавна функција и Секретаријата за спровођење Стратегије, у којем би јавни функционер обављао послове руковођења, не постоји однос зависности, надређености и контроле који би могао да утиче на непристрасно вршење наведене јавне функције, тако да обављање наведеног посла не би угрозило непристрасно вршење или углед јавне функције и не би било у супротности са обавезом функционера да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције која је прописана одредбом члана 27. став 2. Закона о Агенцији.

(Мишљење бр. 011-00-00257/2013-11 од 23.7.2013. године)

Директор туристичке организације чији је оснивач јединица локалне самоуправе, сматра се функционером у смислу одредбе члана 2. алинеја 2. Закона о Агенцији, чија функција захтева стални рад или рад са пуним радним временом, па не може обављати други посао или делатност за време вршења јавне функције у смислу одредбе члана 30. став 1. наведеног закона.

Са становишта превенције сукоба интереса општи интерес захтева да функционер својим јавним обавезама посвети онолико времена и пажње колико је неопходно за савесно и одговорно обављање функције. Једна од формалних гаранција за постизање овог циља је избегавање других послова који захтевају ангажовање у току пуног радног времена неопходног за обављање јавне функције. Делокруг послова јавних предузећа и других правних лица, чији је оснивач јединица локалне самоуправе, односно покрајина или Република Србија, је од општег интереса, због чега постоји појачана одговорност јавног функционера и захтевају њихово пуно радно ангажовање, како би се ови послови ефикасно и квалитетно обављали.

(Мишљење бр. 011-00-00268/2010-06 од 19.11.2010. године)

Члан управног одбора предшколске установе, не може да обавља посао шефа рачуноводства у тој предшколској установи, јер је функција члана управног одбора неспојива са обављањем послова шефа рачуноводства.

Ово стога што је, сагласно члану 53. Закона о основама система образовања и васпитања орган управљања у предшколској установи управни одбор, који у смислу члана 57. став 1. тачка 3, 4. и 5. цитираног закона утврђује предлог финансијског плана за припрему буџета Републике Србије, доноси финансијски план установе, у складу са законом, усваја извештај о пословању, годишњи обрачун и извештај о извођењу екскурзија, односно наставе у природи, а према правилнику о организацији и систематизацији послова у предшколској установи послови благајника-обрачунског радника-књиговође-административног радника, између осталих, су израда предлога финансијског плана установе у складу са законом, израда завршног рачуна и извештаја о финансијском пословању у складу са законом, израда предлога општег и појединачног акта којим се уређују финансијско пословање и новчано потраживање и обавезе установе.

(Мишљење бр. 011-00-00090/2012-06 од 27.6.2012. године)

ОДЛУКЕ

Одлуке директора

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да функционер поступа супротно одредби члана 30. Закона о Агенцији, на тај начин што истовремено врши јавну функцију члана општинског већа и обавља самосталну делатност као предузетник у трговинској радњи,
па му се, на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ функционер, да у року од 15 дана од дана пријема овог решења пренесе право пословођења трговинске радње пословно способном физичком лицу, у складу са одредбом члана 89. Закона о привредним друштвима и доказ о томе достави Агенцији.

Из образложења

Агенцији је поднета пријава против функционера у којој је наведено да именовани истовремено врши јавну функцију члана општинског већа и обавља самосталну делатност као предузетник у трговинској радњи.

Агенција је против именованог, на основу члана 50. Закона о Агенцији, покренула поступак утврђивања повреде одредаба члана 30. Закона о Агенцији и обавештењем о покретању поступка позвала именованог да се у року од 15 дана од дана пријема обавештења изјасни о околностима које су му пријавом стављене на терет и да достави доказе које сматра релевантним за своје наводе.

Сходно Закону о привредним друштвима, члану 83. предузетник је пословно способно физичко лице које обавља делатност у циљу остваривања прихода и које је као такво регистровано у складу са законом о регистрацији. Одредбом члана 89. став 1. цитираног закона је прописано да предузетник може писаним овлашћењем поверити пословођење пословно способном физичком лицу, пословођи, док је ставом 3. истог члана прописано да ако је предузетник из оправданих разлога привремено одсутан (болест, школовање, избор на функцију и сл.), а нема запосленог пословођу, он може опште пословођење поверити члану свог породичног домаћинства за време тог одсуства, без обавезе да га запосли.

Обављање делатности према одредбама Закона о привредним друштвима којим се уређује предузетништво, представља другу делатност у смислу члана 30. Закона о Агенцији, у вези са чијим обављањем је потребна сагласност Агенције.

С обзиром да је у поступку утврђено да је именовани повредио одредбу члана 30. Закона о Агенцији на тај начин што истовремено врши функцију члана општинског већа на сталном раду и обавља делатност као предузетник, без сагласности Агенције, сходном применом члана 51. став 1. Закона о Агенцији именованом је изречена наведена мера упозорења.

На основу изнетог, применом одредаба чл. 192. и 198. став 4. Закона о општем управном поступку, Агенција је одлучила као у ст. 1. и 2. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 07-00-00348/2012-11 од 29.10.2012. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев заменика председника општине за давање сагласности да уз јавну функцију обавља и други посао – лице за безбедност и здравље на раду у привредном друштву у истој општини.

Из образложења

Заменик председника општине поднео је Агенцији захтев за давање сагласности за обављање другог посла – лице за безбедност и здравље на раду у привредном друштву у истој општини, и уз захтев доставио позитивно мишљење скупштине општине.

Одредбом члана 43. став 6. Закона о локалној самоуправи прописано је да се заменик председника општине налази на сталном раду у општини.

Одредбама члана 40. Закона о безбедности и здравља на раду прописане су обавезе лица за безбедност и здравље на раду да, поред осталог, свакодневно прати и контролише примену мера за безбедност и здравље запослених на раду, као и да забрањује рад на радном месту или употребу средстава за рад у случају када утврди непосредну опасност по живот или здравље запосленог. Агенција сматра да обављање наведених послова на законом прописан начин није могуће уколико се то чини само ван радног времена подносиоца захтева као јавног функционера и са непуним радним временом.

Такође, послови из надлежности заменика председника општине су послови од општег интереса за развој те јединице локалне самоуп-

праве, због чега постоји појачана одговорност јавног функционера, и захтевају ангажовање с пуним радним временом, како би се ови послови ефикасно и квалитетно обављали. Имајући у виду природу функције заменика председника општине, уколико би исти уз јавну функцију обављао и посао лица за безбедност и здравље на раду, угрозио би поверење грађана у савесно и одговорно обављање јавне функције, што је у супротности са одредбом члана 27. став 2. Закона о Агенцији.

На основу наведеног, применом одредаба члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку и члана 30. став 4. Закона о Агенцији, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

(Решење бр. 012-00-00273/2012-11 од 26.10.2012. године)

Одлуке Одбора

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 012-00-00358/2012-06 од 11.12.2012. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 012-00-00358/2012-06 од 11.12.2012. године одбијен је захтев члана већа градске општине за давање сагласности за вршење друге функције председника савета месне заједнице у истој општини.

Одбор је нашао да је првостепени орган без повреде поступка правилно утврдио правно релевантне чињенице на које је правилно применио материјално право.

Наиме, одредбом члана 27. став 2. Закона о Агенцији прописано је да је функционер дужан да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Статутом градске општине („Службени лист града Београда“ бр. 44/08, 4/10 и 15/10), одредбом члана 106, прописано је да месна заједница разматра питања која се односе на стварање бољих услова живота у месној заједници и да у вршењу својих послова, поред осталог, упућује иницијативе надлежним органима градске општине за уређивање одређених питања и измену прописа и других аката из надлежности градске општине и остварује сарадњу са органима градске општине.

Одредбом члана 105. статута прописано је да скупштина градске општине одлучује о образовању нове, промени подручја и укидању месне заједнице на свом подручју.

Према одредбама члана 55. статута, веће градске општине, поред осталог, предлаже, непосредно извршава и стара се о извршавању буџета градске општине и других одлука и аката које доноси скупштина градске општине, доноси одлуку о привременом финансирању у случају да скупштина општине не донесе буџет пре почетка фискалне године, даје сагласност на финансијски план месних заједница и разматра њихове извештаје о раду. Сагласно одредби члана 108. став 1. тачка 1. статута, средства за рад месне заједнице обезбеђују се, између осталог, из средстава утврђених одлуком о буџету градске општине. Одлуком скупштине градске општине може се свим или појединим месним заједницама поверити вршење одређених послова из надлежности градске општине, уз обезбеђивање за то потребних средстава (члан 109. став 1. Статута).

Имајући у виду да је месна заједница облик месне самоуправе, који се оснива ради задовољавања потреба и интереса грађана са одређеног подручја, функција у органу месне заједнице није јавна функција у смислу Закона о Агенцији, па се њено вршење сматра обављањем другог посла уз вршење јавне функције.

Веће градске општине и савет месне заједнице су колегијални органи у којима се одлучује већином гасова и глас функционера може да утиче на коначан исход гласања, па би сходно томе, истовремено вршење функције, односно посла председника савета месне заједнице и јавне функције члана већа исте градске општине створило или могло да створи однос зависности, који би угрозио или у јавности створио утисак да је угрожено непристрасно вршење функције.

(Решење Одбора бр. 014-012-00-00015/2013-02 од 20.2.2013. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 012-00-00224/2012-11 од 1.10.2012. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 012-00-00224/2012-11 од 1.10.2012. године утврђује се да функционер истовременим вршењем јавне функције народног посланика у Народној скупштини Републике Србије и

обављањем послова саветника председника Владе Републике Србије, угрожава непристрасно вршење јавне функције народног посланика у Народној скупштини Републике Србије и обавезује се да у року од 8 дана од дана пријема решења престане са истовременим вршењем наведене јавне функције и посла и да о томе достави доказ Агенцији.

Правилно је првостепени орган утврдио да функционер истовременим вршењем јавне функције народног посланика у Народној скупштини Републике Србије и обављањем послова саветника председника Владе Републике Србије, угрожава непристрасно вршење јавне функције народног посланика. Ово стога што именовани вршећи функцију народног посланика на сталном раду, између осталог, учествује у доношењу закона и других општих аката из надлежности Републике Србије и у избору владе и надзору над радом владе, а истовремено у влади обавља послове саветника председника владе, као послове у органу извршне власти. На овај начин доводи у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције која му је поверена, што је у супротности са одредбом члана 27. Закона о Агенцији којом је, између осталог, прописана обавеза функционера да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, те да је функционер дужан да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције. Истовремено вршење наведене функције и посла у супротности је и са одредбом члана 30. став 1. Закона о Агенцији, којом је прописано да функционер не може да обавља други посао или делатност за време вршења јавне функције која захтева рад са пуним радним временом или стални рад. Са становишта превенције сукоба интереса, општи интерес захтева да функционер својим јавним обавезама посвети онолико времена и пажње колико је неопходно за савесно и одговорно обављање функције.

(Решење Одбора бр. 014-012-00-00313/2012-02 од 16.12.2012. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 012-00-00193/2012-11 од 28.8.2012. године као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 012-00-00193/2012-11 од 28.8.2012. године утврђује се да функционер истовременим вршењем јавне функ-

ције председника градске општине и обављањем послова начелника одељења за хипертензију на кардиолошкој клиници и помоћника директора клиничког центра чији је оснивач Република, у истом граду, угрожава непристрасно вршење јавне функције председника градске општине и обавезује се да у року од 60 дана од дана пријема решења престане са обављањем послова у клиничком центру, подношењем захтева за мировање радног односа, док траје вршење јавне функције и да о томе достави доказ Агенцији.

Одбор је нашао да је поступак који је претходно првостепеном решењу правилно спроведен и да је првостепено решење правилно и на закону засновано.

Примењујући одредбу члана 31. Закона о Агенцији, којом је прописано да је функционер који у тренутку ступања на јавну функцију обавља други посао или делатност, дужан да у року од 15 дана од дана ступања на јавну функцију обавести Агенцију о обављању тог посла или делатности, те да Агенција, по пријему обавештења утврђује да ли се обављањем посла, односно делатности угрожава непристрасно вршење јавне функције, односно да ли то представља сукоб интереса, првостепени орган је правилно оценио да би истовремено обављање јавне функције председника градске општине и наведених послова угрозило поверење грађана у савесно и одговорно обављање јавне функције, што је у супротности са одредбом члана 27. став 2. Закона о Агенцији.

При том је правилно оцењено да су послови из надлежности председника општине послови од општег интереса за развој те јединице локалне самоуправе, због чега постоји појачана одговорност јавног функционера и потреба ангажовања са пуним радним временом како би се ови послови ефикасно и квалитетно обављали, те да би се, имајући у виду природу функције председника градске општине, уколико би се уз наведену јавну функцију обављали и послови начелника одељења за хипертензију на кардиолошкој клиници и помоћника директора клиничког центра, угрозило поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

(Решење Одбора бр. 014-012-00-00323/2012-02 од 17.1.2013. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 014-07-00-00365/2012-11 од 25.2.2013. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 014-07-00-00365/2012-11 од 25.2.2013. године, ставом I, утврђује се да је одборник у скупштини општине, поступила супротно одредбама члана 27. ст. 2. и 3. Закона о Агенцији, на тај начин што је у периоду почев од 5.6.2012. године до 27.9.2012. године истовремено вршила јавну функцију одборника и била запослена у општинској управи у истој општини и то у периоду од 5.6.2012. године до 24.9.2012. године на радном месту помоћника председника општине за послове из области урбанизма, грађевинарства и путне инфраструктуре на подручју општине, као и послове везане за инвестиције и развој, а у периоду од 25.9.2012. године до 27.9.2012. године на радном месту стручни сарадник за послове надзора над изградњом објеката-грађевински инспектор, на који начин је поступила супротно прописима који уређују њена права и обавезе функционера, чиме је угрозила поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, па јој се, на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији, изриче мера јавног објављивања одлуке о повреди Закона о Агенцији.

Одбор је нашао да је првостепени орган без повреде поступка правилно утврдио правно релевантне чињенице на које је правилно применио материјално право.

Одредбама члана 27. ст. 2. и 3. Закона о Агенцији прописано је да је функционер дужан да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције и да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције.

Сходно одредбама члана 30. став 1. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС”, бр. 129/07), одборник не може бити запослени у општинској управи и лице које именује односно поставља скупштина општине. У складу са одредбом члана 58. истог закона статутом општине се може предвидети да се у општинској управи постављају помоћници председника општине за поједине области, које поставља и разрешава председник општине.

Из наведеног произилази да је првостепени орган правилно оце-

нио да у конкретном случају постоји повреда Закона о Агенцији, јер је именована у периоду почев од 5.6.2012. године до 27.9.2012. године истовремено вршила јавну функцију одборника и била запослена у општинској управи у истој општини, и то најпре као помоћник председника општине за послове из области урбанизма и грађевинарства, путне инфраструктуре на подручју општине, као и послове везане за инвестиције и развој, коју функцију је вршила уз заснивање радног односа у општинској управи до 24.9.2012. године, а затим је почев од 25.9.2012. године до 27.9.2012. године била запослена у општинској управи општине на радном месту стручни сарадник за послове надзора над изградњом објеката - грађевински инспектор у одељењу за инспекцијске послове. Приликом доношења одлуке Одбор је ценио жалбени навод да именована није била у сукобу интереса, јер у општини као радник није имала задужење као и да је без радних задатака била дужи временски период, али је нашао да исти није од утицаја на доношење другачије одлуке. Ово стога што је именована поступила супротно прописима који уређују њена права и обавезе, чиме је угрозила поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

(Решење Одбора бр. 014-07-00-00476/2013-02 од 3.7.2013. године)

Закон о Агенцији

Према одредби члана 31. став 1. Закона о Агенцији функционер који у тренутку ступања на јавну функцију обавља други посао или делатност дужан је да у року од 15 дана од дана ступања на јавну функцију обавести Агенцију о обављању тог посла или делатности.

ОДЛУКЕ

Одлуке директора

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је функционер поступила супротно одредби члана 31. Закона о Агенцији, на тај начин што није у року од 15 дана од дана ступања на јавну функцију председника одбора директора привредног друштва - у реструктурирању поднела обавештење Агенцији о обављању посла директора Центра за контролу заступника капитала у Агенцији за приватизацију, на који начин угрожава непристрасно вршење јавне функције председника одбора директора привредног друштва - у реструктурирању, односно налази се у сукобу интереса, па јој се, на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ функционер да у року од 15 дана од дана пријема ове одлуке престане са обављањем посла директора Центра за контролу заступника капитала у Агенцији за приватизацију и да о томе достави доказ Агенцији.

Из образложења

Против функционера поднета је пријава у којој је наведено да је обављајући посао директора Центра за контролу заступника капитала у Агенцији за приватизацију, у чијој надлежности је контрола рада и пословања привредних друштава у процесу приватизације преко заступника капитала, у сукобу интереса, јер је у неким од таквих предузећа именована у одбор директора или надзорни одбор.

Увидом у службену евиденцију Агенције утврђено је да именована није обавестила Агенцију о обављању посла директора Центра за контролу заступника капитала Агенције за приватизацију, у тренутку ступања на јавну функцију председника одбора директора привредног друштва - у реструктурирању.

Применом законских одредби на утврђено чињенично стање закључено је да у конкретном случају постоји повреда одредаба чл. 31. и 27. Закона о Агенцији, с обзиром на то да је утврђено да функционерка у року од 15 дана од дана ступања на јавну функцију председника одбора директора привредног друштва - у реструктурирању, коју врши од 24.7.2012. године није обавестила Агенцију о обављању посла директора Центра за контролу заступника капитала у Агенцији за приватизацију. Ово нарочито стога што би Агенција, да је обавештена, у поступку по члану 31. Закона о Агенцији утврдила неспојивост истовременог вршења предметне функције и наведеног посла, имајући у виду прописани делокруг рада директора Центра за контролу заступника капитала Агенције за приватизацију и надлежност председника одбора директора привредног друштва - у реструктурирању, који посао и функција се налазе у међусобном односу зависности, надзора и контроле. Ово, с обзиром на чињеницу да је у надлежности директора Центра за контролу заступника капитала у Агенцији за приватизацију, контрола рада и пословања привредних друштава у процесу приватизације контролом заступника капитала, те се у конкретном случају у истом лицу стиче посао контролора рада јавног функционера као контролисаног и рада самог јавног функционера, тако да несумњиво постоји однос зависности и контроле који функционер у вршењу јавне функције треба да избегава, чиме се нарушава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Одлука о повреди одредбе члана 31. став 1. и члана 27. Закона о Агенцији, донета је уз узимање у обзир и става Одбора од 17.2.2010. године.

Код одлучивања о изрицању мере упозорења посебно се имало у виду да се обављањем посла директора Центра за контролу заступника капитала у Агенцији за приватизацију уз истовремено вршење наведене јавне функције угрожава непристрасно вршење јавне функције, односно да представља сукоб интереса, па се сврха кажњавања не би могла постићи само упозорењем да се функционер придржава одредаба Закона о Агенцији, те је одлучено као у ст. I и II диспозитива решења, на основу одредбе члана 51. став 1. Закона о Агенцији и одредбе члана 192. став 1. и члана 198. став 4. Закона о општем управном поступку у вези са чланом 3. став 4. Закона о Агенцији.

(Решење бр. 07-00-0333/2012-11 од 25.3.2012. године)

РЕШЕЊЕ

УТВРЂУЈЕ СЕ да је заменик председника општине, поступио супротно одредби члана 31. став 1. Закона о Агенцији, на тај начин што није обавестио Агенцију да у тренутку ступања на јавну функцију заменика председника општине обавља посао председника савета месне заједнице у истој општини,
па му се, на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ функционер да, у року од 15 дана од дана пријема овог решења, престане са истовременим обављањем јавне функције заменика председника општине и посла председника савета месне заједнице у истој општини.

Из образложења

Против заменика председника општине, покренут је поступак по пријави ради одлучивања о постојању повреде одредбе члана 31. став 1. Закона о Агенцији због тога што именовани у тренутку ступања на наведену јавну функцију није обавестио Агенцију о обављању другог посла.

У поступку је као неспорно утврђено да именовани врши јавну функцију заменика председника општине и да је у моменту ступања на наведену јавну функцију обављао послове председника савета месне заједнице у истој општини и да није поднео обавештење Агенцији сагласно одредби члана 31. став 1. Закона о Агенцији.

На основу наведеног, применом одредаба члана 31. Закона о Агенцији на утврђено чињенично стање, утврђено је да у конкретном случају постоји повреда наведених одредаба Закона о Агенцији, па је донета одлука као у ставу I и II диспозитива овог решења применом одредбе члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку у вези са чланом 3. став 4. Закона о Агенцији, те је функционеру као целисходна изречена мера упозорења и остављен му је рок за повиновање закону.

(Решење бр. 07-00-00502/2012-11 од 7.5.2013. године)

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је заменик председника скупштине општине, поступио супротно одредби члана 31. став 1. Закона о Агенцији, на тај начин што није обавестио Агенцију да у тренутку ступања на јавну функцију заменика председника скупштине општине обавља посао директора у привредном друштву за превоз и услуге.

па му се, на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ функционер да се надаље приликом вршења јавне функције заменика председника скупштине општине у свему придржава одредаба Закона о Агенцији.

Из образложења

Против заменика председника скупштине општине покренут је по службеној дужности поступак ради одлучивања о постојању повреде одредбе члана 31. став 1. Закона о Агенцији, с обзиром на то да је утврђено да именовани приликом ступања на јавну функцију није обавестио Агенцију о обављању другог посла.

У поступку је утврђено да именовани јавну функцију заменика председника скупштине општине врши почев од 3.7.2012. године и да се не налази на сталном раду у општини, као и да је у моменту ступања на наведену јавну функцију обављао посао директора у привредном друштву за превоз и услуге.

Увидом у службену евиденцију Агенције утврђено је да именовани није обавестио Агенцију о другом послу који обавља у тренутку именовања на јавну функцију заменика председника скупштине општине.

Приликом одлучивања о томе коју меру треба изрећи именованом, узета је у обзир чињеница да се ради о функционеру који јавну функцију заменика председника скупштине општине не врши на сталном раду у општини, као и да не постоји пословна сарадња између општине и привредног друштва за превоз и услуге, што је утврђено увидом у допис општине због чега је изречена мера упозорења као мера којом се у конкретном случају испуњава сврха закона.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у ст. I и II диспозитива овог решења применом одредаба члана 31. став 1. и члана 51. став 1. За-

кона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку у вези са чланом 3. став 4. Закона о Агенцији.

(Решење бр. 020-00-00071/2013-11 од 24.6.2013. године)

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је члан општинског већа, поступио супротно одредби члана 31. став 1. 3 делатност,акона о Агенцији, на тај начин што није обавестио Агенцију да у тренутку ступања на јавну функцију члана општинског већа обавља адвокатску

па му се, на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ да се надаље приликом вршења јавне функције члана општинског већа у свему придржава одредаба Закона о Агенцији.

Из образложења

Против члана општинског већа покренут је по службеној дужности поступак ради одлучивања о постојању повреде одредбе члана 31. став 1. Закона о Агенцији, с обзиром на то да је утврђено да именовани приликом ступања на ову јавну функцију није обавестио Агенцију о обављању другог посла, односно адвокатске делатности.

Применом наведене законске одредбе на утврђено чињенично стање утврђено је да у конкретном случају постоји повреда Закона о Агенцији, с обзиром на то да је утврђено да функционер није обавестио Агенцију о обављању адвокатске делатности у тренутку ступања на јавну функцију, што ни сам функционер не оспорава, чиме је поступио супротно наведеној законској одредби.

Код одлучивања о томе коју меру треба изрећи именованом, узета је у обзир чињеница да се ради о функционеру који јавну функцију члана општинског већа не врши на сталном раду у општини, због чега је изречена мера упозорења као мера којом се у конкретном случају испуњава сврха закона.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у диспозитиву овог решења применом одредаба члана 31. став 1. и члана 51. став 1. Закона о

Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку у вези са чланом 3. став 4. Закона о Агенцији.

(Решење бр. 020-00-00058/2013-11 од 23.7.2013. године)

Закон о Агенцији

Према одредби члана 33. став 2. функционер чија јавна функција захтева рад са пуним радним временом или стални рад не може да врши функцију управљања, надзора или заступања приватног капитала у привредном друштву, приватној установи или другом приватном правном лицу.

Мишљење

Директор или један од извршних директора јавног предузећа, не може да буде изабран или именован у органе у привредном друштву које је у приватном власништву.

Ово стога што функционер чија јавна функција захтева рад са пуним радним временом или сталан рад сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о Агенцији не може да врши функцију управљања, надзора или заступања приватног капитала у привредном друштву, приватној установи или другом приватном правном лицу, а како је одредбама члана 20. став 4. и члана 33. став 3. Закона о јавним предузећима прописано да извршни директори морају бити у радном односу у јавном предузећу и да директор јавног предузећа заснива радни однос на одређено време, то би директор или један од извршних директора јавног предузећа избором или именовањем у органе приватног привредног друштва поступио супротно прописима који уређују њена права и обавезе, чиме би се угрозило поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

(Мишљење бр. 011-00-00245/2013-11 од 28.8.2013. године)

Одлука директора

РЕШЕЊЕ

І УТВРЂУЈЕ СЕ се да је народни посланик на сталном раду на функцији потпредседника, прихватајући функцију члана управног одбора у

приватном осигуравајућем друштву, поступио супротно одредби члана 33. став 2. Закона о Агенцији,
па му се на основу одредбе члана 51. став 1. Закона о Агенцији изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ функционер да у року од 15 дана од дана пријема овог решења престане са вршењем функције члана управног одбора у приватном осигуравајућем друштву и да томе достави доказ Агенцији.

Из образложења

Функционер је Агенцији поднео захтев за давање сагласности за истовремено вршење јавне функције народног посланика - потпредседника Народне скупштине Републике Србије и члана управног одбора приватног осигуравајућег друштва, на коју је изабран априла 2008. године.

Агенција је узела у разматрање поднети захтев, прикупљене доказе и утврђене чињенице, и закључила да именовани поступа супротно одредби члана 33. став 2. Закона о Агенцији, с обзиром да функција народног посланика - потпредседника Народне скупштине Републике Србије захтева стални рад и да истовремено врши функцију управљања у приватном привредном друштву.

На основу изнетог, применом одредаба члана 51. став 1. Закона о Агенцији и чл. 192. и 198. став 4. Закона о општем управном поступку, Агенција је одлучила као у ст. 1. и 2. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 012-00-01818/2010-11 од 20.2.2012. године)

Закон о Агенцији

Члан 34.

Изузетно од члана 33. став 2. овог закона, функционер може да врши функцију у органу струковног удружења. Функционер може да буде члан органа других удружења уколико Агенција не утврди да постоји сукоб интереса. Функционер који је члан удружења не може да прима накнаду или поклоне по основу чланства у удружењу, изузев накнаде путних и других трошкова.

Мишљења

Истовременим вршењем јавне функције директора геронтолошког центра и функције члана скупштине, односно председника управног или надзорног одбора Коморе социјалне заштите не угрожава се непристрасно вршење јавне функције, односно не представља сукоб интереса.

Имајући у виду да је Комора социјалне заштите сагласно члану 153. Закона о социјалној заштити основана као професионална организација запослених у социјалној заштити, да послује као професионално удружење, и да је одредбом члана 34. Закона о Агенцији, поред осталог, прописано да јавни функционер може да врши функцију у органу струковног удружења, то нема сметњи да директор геронтолошког центра истовремено врши функцију члана скупштине, односно председника управног или надзорног одбора Коморе социјалне заштите.

Међутим, на основу члана 34. став 3. Закона о Агенцији прописано је да функционер који је члан удружења не може да прима накнаду или поклоне по основу чланства у удружењу, изузев накнаде путних и других трошкова.

(Мишљење бр. 011-00-0115/2012-11 од 27.6.2012. године)

Истовременим вршењем јавне функције председника општине, односно градоначелника града и функције члана Управног одбора у приватном удружењу Национална алијанса за локални економски развој (НАЛЕД) било би угрожено поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

НАЛЕД је према одредбама Статута НАЛЕД нестраначко, невладино удружење грађана чији је циљ да обезбеди подстицај непосредним страним улагањима, као и трајну, стабилну и функционалну сарадњу представника привреде, привредних удружења, страних инвеститора и њихових удружења, државних органа, јединица локалне самоуправе и институција грађанског друштва са циљем побољшања општег амбијента за подстицање локалног економског развоја у Србији и отварање нових радних места и да члан НАЛЕД може бити свако лице које прихвати циљеве удружења и Статут, а на основу препоруке једног од чланова. Према одредбама Статута Управни одбор НАЛЕД, поред осталих, чине високи представници општин, а ради остварења постављених циљева и обављања других послова образују се секторски одбори НАЛЕД

међу секторским одборима је, између осталих, и Одбор сертификација општина.

У процесу сертификације, општина која конкурише за добијање сертификата општине са повољним пословним окружењем, доноси одлуку о свом учешћу и потписује споразум са НАЛЕД, након чега се врши обука и формирање општинског тима за сертификацију, припрема документације, посета евалуатора општини и анализа стања, извештај препоруке општини, испуњавање критеријума, посета верификационе комисије, додела сертификата а затим континуирана промоција и ре-сертификација. У току поступка сертификације НАЛЕД доставља општини детаљни извештај са препорукама и том приликом се дефинишу додатни захтеви општини, неопходни за испуњење задатих критеријума за сертификацију, а општина је у обавези да квартално извештава НАЛЕД о напретку и да по испуњењу критеријума за сертификацију, достави извештај којим се документује спремност за посету верификационе комисије НАЛЕД. Општина која добије сертификат је у обавези да се у року од две године ресертификује и потврди испуњеност стандарда за сертификат.

Значај и сложеност функције председника општине, односно градоначелника града, захтева од лица које врши ту јавну функцију потпуну непристрасност, а да би се то постигло потребно је стварање свих нормативних и практичних услова да у вршењу наведене јавне функције не дођу до изражаја лични или групни интереси или спољашњи утицаји или притисци.

На основу наведеног, имајући у виду са једне стране, надлежности председника општине, односно градоначелника града, које су прописане одредбама Закона о локалној самоуправи, њихов значај и сложеност, и са друге стране, циљеве и овлашћења НАЛЕД, као и обавезе општине у поступку сертификације општине са повољним пословним окружењем, Агенција је утврдила да би истовременим вршењем наведене јавне функције и обављањем функције члана управног одбора наведеног удружења било угрожено поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Ово стога што је НАЛЕД удружење грађана чији су чланови приватна правна и физичка лица, тако да би јавни функционер као члан органа управљања тог удружења, учествовао у доношењу и спровођењу одлука које за циљ имају остварење неког приватног интереса који може бити супротан јавном интересу, у конкретном случају интересу општине, односно града, као јединице локалне самоуправе због чега би јавни функционер могао доћи у ситуацију да приликом вршење јавне

функције председника општине, градоначелника града, јавни интерес подреди приватном у сврху спровођења одлука које је донео као члан Управног одбора НАЛЕД.

(Мишљење бр. 011-00-00182/2013-11 од 14.6.2013. године)

Нема законске сметње да лице које врши функцију одборника истовремено врши и функцију председника синдиката код послодавца, јер то не угрожава непристрасно вршење јавне функције, односно не представља сукоб интереса.

Ово стога што, сходно одредбама члана 6. Закона о раду, синдикат је самостална, демократска и независна организација запослених у коју се они добровољно удружују ради заступања, представљања, унапређења и заштите својих професионалних, радних, економских, социјалних, културних и других појединачних и колективних интереса. С обзиром да је синдикат независна, самостална организација запослених код послодавца, те нема сметњи да одборник истовремено врши функцију председника синдиката код послодавца, под условом да не прима накнаду по основу чланства, осим накнаде путних и других трошкова.

(Мишљење бр. 011-00-00103/2012-11 од 10.7.2012. године)

4) Сукоб интереса

Закон о Агенцији

Члан 32.

Функционер је дужан да приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има.

Мишљења

Члан Управног одбора Агенције за безбедност саобраћаја не може истовремено бити носилац пројекта, односно члан или руководилац истраживачког тима који реализује студије или пројекте код понуђача у поступцима јавних набавки Агенције за безбедност саобраћаја, као наручиоца.

Ово стога што је одредбом члана 29. тачка 3. Закона о јавним набавкама прописано да сукоб интереса у смислу овог закона постоји када однос представника наручиоца и понуђача може утицати на непристрасност наручиоца при доношењу одлуке у поступку јавне набавке, односно ако је представник наручиоца или са њим повезано лице запослено или радно ангажовано код понуђача или са њим пословно повезано, па у ситуацији када је исто лице радно ангажовано код понуђача, а код наручиоца јавних набавки члан органа управљања, постоји сукоб интереса због односа између наручиоца и понуђача који може утицати на непристрасност наручиоца при доношењу одлуке у поступку јавне набавке, који је функционер у вршењу јавне функције дужан да избегава, што би било супротно члану 27. ст. 2. и 3. Закона о Агенцији.

(Мишљење бр. 011-00-00103/2012-11 од 10.7.2012. године)

Ситуација у којој би члан управног одбора у заводу за хитну медицинску помоћ био ангажован за предавача, односно испитивача кандидата за полагање возачког испита за возаче моторних возила у овој установи представља сукоб интереса.

Ово стога што управни одбор здравствене установе у смислу одредбе члана 136. став 1. и 8. Закона о здравственој заштити одлучује о

пословању здравствене установе, доноси програм рада и развоја, доноси финансијски план и годишњи обрачун здравствене установе у складу са законом, усваја годишњи извештај о пословању здравствене установе, одлучује о коришћењу средстава здравствене установе и расписује јавни конкурс и спроводи поступак избора кандидата за обављање функције директора, па између члана управног одбора и директора завода за хитну медицинску помоћ, који би ангажовао члана управног одбора за предавача, постоји однос зависности. Стога би ангажовање члана управног одбора за предавача, односно испитивача за полагање возачког испита у установи у којој врши наведену јавну функцију, представљало ситуацију у којој би изгледало као да приватни интерес утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције на начин који угрожава јавни интерес, што би угрозило поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

У овој ситуацији Агенција је сагласно одредби члана 32. став 3. Закона о Агенцији размотрила законске могућности за отклањање сукоба интереса, али није нашла начин за уклањање сукоба интереса.

(Мишљење бр. 011-00-00103/2012-11 од 10.7.2012. године)

ОДЛУКЕ

Одлуке директора

РЕШЕЊЕ

І УТВРЂУЈЕ СЕ да је јавни функционер у својству директора клиничко-болничког центра (КБЦ) чији је оснивач град током 2010. и 2011. године у име КБЦ закључивао уговоре о клиничким истраживањима са спонзорима, којима је одређен за главног истраживача и у име КБЦ гарантовао да ће он као главни истраживач испуњавати све обавезе у вези са студијама и да ће му КБЦ пружити помоћ за спровођење студија, да може користити простор, опрему и кадрове КБЦ за то истраживање, да би затим, у својству главног истраживача посебно закључивао уговоре о делу са спонзорима клиничког истраживања за накнаду за услуге које чини као главни истраживач, чиме је поступио супротно одредби члана 27. у вези са чланом 2. алинеја 6. Закона о Агенцији, употребивши јавну функцију за стицање имовинске користи и погодности за себе и тако доводећи у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције,

па му се, на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕПОРУКЕ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ СА ФУНКЦИЈЕ ДИРЕКТОРА КЛИНИЧКО БОЛНИЧКОГ ЦЕНТРА

Из образложења

Агенција је по службеној дужности покренула поступак против директора КБЦ. Проверавајући податке из регистра функционера, Агенција је дошла до сазнања да је функционер у току вршења јавне функције директора КБЦ као одговорно лице закључио већи број уговора о клиничком истраживању са спонзорима тих истраживања, у којима је био одређен за главног истраживача. На основу тих уговора је потом као главни истраживач закључивао посебне уговоре о делу за накнаду у извршеном истраживању, чиме је себе довео у ситуацију да јавну функцију користи за стицање имовинске користи и одређених погодности за себе, због чега је постојала сумња да је учинио повреду одредбе члана 27. у вези са чланом 2. алинеја 6. Закона о Агенцији.

Из наведених разлога Агенција је на основу члана 50. Закона о Агенцији, покренула поступак утврђивања повреде одредаба Закона о Агенцији и сагласно одредби члана 50. Закона о Агенцији, обавештењем о покретању поступка и позвала функционера да се у року од 15 дана од дана пријема обавештења изјасни о околностима које су му стављене на терет и да достави доказе које сматра релевантним за своје наводе, а у циљу одлучивања о евентуалном постојању повреде одредаба Закона о Агенцији.

Агенција је извршила увид само у уговоре закључене након ступања на снагу Закона о Агенцији, у току 2010. и 2011. године и пратећу документацију и на основу тих доказа утврдила следеће:

да је функционер члан Удружења професионалних клиничких истраживача са међународним бројем за чланове из Србије, да правна процедура која претходи спровођењу одређене клиничке студије започиње са молбом коју главни истраживач (у конкретном случају, функционер) упућује научном одбору на сагласност за одобрење спровођења протокола клиничке студије и одређивања главног истраживача, да етички одбор разматра етичност сваке клиничке студије, да је функционер у својству директора КБЦ давао сагласност да се одређене клиничке студије спроведу у КБЦ и сагласност да главни истраживач буде он, те да главни истраживач са тимом може да користи простор, кадрове и опрему приликом спровођења клиничког истраживања и да ће бити

омогућен несметани рад одитора, монитора, као и овлашћених радника Агенције за лекове и медицинска средства, за неке студије сагласност је дао и председник управног одбора КБЦ, да је у својству директора КБЦ закључивао са спонзорима уговоре о месту клиничког истраживања у којима се обавезује и гарантује да главни истраживач и сарадници у тиму поседују потребне квалификације, искуство, знање и приступ пацијентима потребне за спровођење студије и да ће КБЦ несметано омогућити главном истраживачу приступ свим својим капацитетима приликом спровођења студије, да је институција за пружене услуге добијала 30% од укупне суме предвиђене за клиничко истраживање, да је главни истраживач закључивао посебне уговоре о делу са спонзором за накнаду коју пружа у клиничком истраживању и која износи 70% од укупне накнаде, од чега је на основу своје дискреционе одлуке одређени износ давао свом тиму, да се код свих уговора главни истраживач обавезује да неће за време периода трајања наведеног споразума спроводити никаква друга истраживања која би могла да имају неповољан утицај на способност главног истраживача, те да ће испуњавати своје обавезе сходно наведеном споразуму, да главни истраживач мора укључити одређен број испитаника утврђен по протоколу студије и мора усмено и писмено дати објашњење испитаницима на њима разумљив начин о подацима лека који се клинички испитује и о опасности и користи за испитаника, да главни истраживач мора прибавити писмени пристанак испитаника, да је већина уговора реализована, док одређен број није реализован, јер није укључен довољан број испитаника, да КБЦ има 15 лекара који имају својство главног истраживача, да је научни одбор функционеру од момента његовог ступања на јавну функцију директора КБЦ одобрио 16 молби за одређивање њега као главног истраживача, од којих 11 молби након 1.1.2010. године, а свима осталим истраживачима укупно 16 молби, да је за отпочињање клиничког испитивања потребна сагласност и Агенције за лекове и медицинска средства, да је функционер у Агенцији за лекове и медицинска средства члан Комисије за стављање у промет хуманих лекова и експерт за цитотоксичке лекове.

Према одредбама Закона о лековима и медицинским средствима прописано је да је Агенција за лекове и медицинска средства између осталог надлежна за издавање дозволе за спровођење клиничког испитивања лека и медицинских средстава, да је клиничко испитивање лекова испитивање које се врши на људима да би се утврдила или потврдила клиничка, фармаколошка, односно фармакодинамска дејства једног или више испитиваних лекова односно да би се идентификовала нежељена реакција на један или више испитиваних лекова, испитала

ресорпција, дистрибуција, метаболизам и излучивање једног или више лекова с циљем да се утврди његова безбедност, односно ефикасност, да се клиничко испитивања може спровести ако је корист лека који се клинички испитује већа од могућег ризика по живот и здравље испитаника, ако је етички одбор донео одлуку да је терапијска корист лека који се клинички испитује и његов значај за заштиту живота и здравља испитаника оправдавају његов могућ ризик, да је испитаник у потпуности информисан на њему разумљив начин, да је испитаник дао писмени пристанак.

На основу Правилника за спровођење клиничких истраживања (студија) у КБЦ прописано је чланом 1. да захтев за одобрење клиничког истраживања подноси спонзор или локални ЦРО (Уговорне истраживачке организације, у име спонзора, односно кандидат за главног истраживача (тачка 1), захтев се подноси Научном одбору, који разматра научну оправданост истраживања (тачка 2), научни одбор даје сагласност за спровођење студије и предлаже односно прихвата кандидата за главног истраживача (тачка 3), након позитивног мишљења научног одбора и одређивања ПИ директор даје прелиминарну сагласност за студију и одобрава да се студија разматра на етичком одбору (тачка 4), етички одбор доноси одлуку о спровођењу студије (тачка 5), потписују се уговори између спонзора, КБЦ и главног истраживача (тачка 6), уговор између КБЦ и наручиоца (спонзора) студије потписује директор КБЦ (члан 5. став 2), најмање 30% од укупне вредности студије припада КБЦ, а од те суме 1/3 одељењу које спроводи студију, одлуку о намени средстава, која припада одељењу доноси директор КБЦ на предлог начелника одељења које је остварило приход (члан 8).

На основу прикупљених доказа и цитираних прописа, ценећи сваки доказ појединачно и све доказе заједно, Агенција је закључила да је именовани као директор КБЦ имао круцијалну улогу у спровођењу клиничких истраживања у том центру. С једне стране, био је предлагач, односно кандидат за главног истраживача у одређеним студијама, што је утврђено на основу увида у 16 његових молби које је разматрао научни одбор, а с друге стране именовани је као директор КБЦ давао сагласност да се те студије спроведу у КБЦ и да главни истраживач може да несметано користи простор, кадрове и опрему приликом спровођења тих клиничких истраживања. Након тога је, као директор КБЦ имајући у виду чињеницу да у предметним истраживањима учествује као главни истраживач, закључивао уговоре са спонзорима о месту клиничког истраживања, а с друге стране и посебно уговоре о делу као главни истраживач.

Даље је утврђено да је именовани од ступања на функцију директора КБЦ дао сагласност на 16 уговора по којима је он сам одређен за главног истраживача (5 у току 2009. године и 11 од ступања на снагу Закона о Агенцији), као и на 16 уговора у којима је одређено других 14 главних истраживача КБЦ.

У поступку оцене доказа утврђено је да постоји однос зависности између јавне функције директора КБЦ и посла главног истраживача, који функционер треба да избегава, тим пре што се у конкретном случају ради о истом лицу. Ово стога што је именовани, користећи овлашћења које има у својству директора клиничког центра, омогућавао себи да обавља послове главног истраживача у том клиничком центру, чиме је погодовао својим приватним интересима јер је на име извршења тих послова стекао одређену имовинску корист, као и погодност да на научноистраживачком плану напредује, објављујући што више научних радова у области клиничког испитивања лекова.

Агенција је нарочито ценила чињеницу да је именовани члан у Комисији за стављање у промет хуманих лекова у Агенцији за лекове и медицинска средстава, што је узето као предност именованог у односу на друге истраживаче, узимајући у обзир надлежност Агенције за лекове и медицинска средства да издаје дозволе за спровођење клиничких испитивања лекова и медицинских средстава, због чега нису прихваћени наводи именованог да је добијао одређене студије само зато што је експерт за наведену област медицинских наука.

Из свега наведеног, утврђено је да је функционер поступио супротно одредби члана 27. Закона о Агенцији, јер је, користећи своју јавну функцију директора КБЦ, погодовао својим приватним интересима, на начин описан у диспозитиву овог решења, што је утицало на његово поступање у вршењу јавне функције на начин који угрожава јавни интерес, чиме је довео у сумњу поверење грађања у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Приликом одлучивања о мери, Агенција је узела у обзир чињеницу да је највећи део уговора извршен, те да је наступила последица кршења одредаба члана 27. а у вези са чланом 2. алинеја 6. Закона о Агенцији, услед чега се мером упозорења не би постигла сврха санкционисања, па је Агенција, сходно одредбама члана 51. став 1. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучила као у ставу 1. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 020-00-00043/2012-11 од 10.7.2012. године)

РЕШЕЊЕ

И УТВРЂУЈЕ СЕ да је јавни функционер поступио супротно одредбама чл. 27. и 32. став 1. Закона о Агенцији, јер је јавну функцију искористио за стицање имовинске користи и погодности за себе, на тај начин што је у својству директора Републичке агенције за просторно планирање (РАПП), у име ове Агенције, закључио уговор о пружању стручне помоћи на изради просторног плана града и уговор о пружању стручне помоћи на изради просторног плана административног подручја другог града, након чега је решењима о образовању стручних тимова за пружање стручне помоћи на изради ових планова именовано себе за члана руководног тима, а потом је, донео решење којим је себи, као члану руководног тима, одредио накнаду у износу од 340.000,00 динара, и решење којим је себи одредио накнаду у износу од 450.000,00 динара, и што је током вршења функције директора закључивао ауторске уговоре на основу којих је пружао стручну помоћ за потребе израде просторног плана општине и плана регулације насељеног места, које услуге је пружала РАПП, а да о сукобу интереса који је имао, писменим путем, није обавестио непосредно претпостављеног и Агенцију за борбу против корупције, па му се на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕПОРУКЕ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ СА ФУНКЦИЈЕ ДИРЕКТОРА РЕПУБЛИЧКЕ АГЕНЦИЈЕ ЗА ПРОСТОРНО ПЛАНИРАЊЕ

Из образложења

Агенција је по службеној дужности, покренула поступак против директора Републичке агенције за просторно планирање. Проверавајући податке из регистра функционера, Агенција је дошла до сазнања да је функционер у току вршења јавне функције директора РАПП, као одговорно лице, закључивао уговоре о пружању стручне помоћи на изради просторног плана, након чега је решењима о образовању стручних тимова за пружање стручне помоћи на изради ових планова именовано себе за члана руководног тима, а потом је донео решења, којима је себи, као члану руководног тима, утврђивао одређену новчану накнаду, чиме је себе довео у ситуацију да јавну функцију користи за стицање имовинске користи и одређених погодности за себе, због чега је постојала сумња да је учинио повреду одредбе члана 27. Закона о Агенцији и одредбе члана 32. став 1. истог закона, јер о конкретној ситуацији

није, писменим путем, обавестио Владу Републике Србије и Агенцију о постојању сумње у постојање сукоба интереса који је имао.

Агенција је увидом у прикупљене писмене доказе утврдила да је именовани, као директор РАПП са ЈП Дирекцијом за урбанизам и изградњу закључио уговор о пружању стручне помоћи у изради просторног плана града, да је након тога донео решење о образовању тима за пружање стручне помоћи у изради просторног плана истог града, којим је себе именовao за члана руководног тима, а потом је донео решење о накнади за рад радног тима за пружање стручне помоћи у изради просторног плана истог града, као члану руководног тима, одредио накнаду у износу од 340.000,00 динара. Даље је утврђено да је именовани, као директор РАПП, са урбанистичким заводом у другом граду закључио уговор, чији је предмет сарадња на изради измена и допуна регионалног просторног плана административног подручја у том граду, да је након тога донео решење о образовању радног тима за пружање стручне помоћи на изради измене и допуне регионалног просторног плана административног подручја града, којим је себе именовao за члана руководног тима, а потом је донео решење о накнади за рад радног тима за пружање стручне помоћи у изради просторног плана административног подручја града, којим је себи као члану руководног тима одредио накнаду у износу од 450.000,00 динара.

Увидом у ауторске уговоре утврђено је да је именовани, током вршења јавне функције директора у РАПП, која у смислу одредаба члана 1. Статута РАПП, између осталог, пружа стручну помоћ у изради планских докумената, учествовао као консултант у изради просторног плана општине и плану генералне регулације за насељено место: 1. фаза- концепт плана и 2. фаза нацрт плана, уз новчану накнаду у нето износу од 30.000,00 динара по сваком уговору појединачно.

На основу прикупљених доказа и наведених законских одредби, ценећи сваки доказ појединачно и све доказе заједно, Агенција је несумњиво закључила да је функционер приликом вршења јавне функције директора РАПП јавни интерес подредио приватном и функцију искористио за стицање новчане добити за себе, чиме је повредио одредбу члана 27. ст. 1. и 4. Закона о Агенцији.

Агенција је закључила да је именовани поступио супротно одредби члана 32. став 1. Закона о Агенцији јер о доношењу решења којима је себе именовao за члана руководног тима и којима је себи одређивao новчану накнаду није, писменим путем, обавестио Владу Републике Србије и Агенцију о постојању сумње у сукоб интереса који у конкретnoj ситуацији има.

У поступку оцене доказа утврђено је да постоји однос зависности између јавне функције директора РАПП и посла у руководном тиму за израду планских докумената у оквиру ове Агенције, који функционер мора да избегава, тим пре што је у конкретном случају директор истовремено и члан овог руководног тима. Ово стога што је именовани, користећи овлашћења које има у својству директора РАПП, доношењем наведених решења омогућавао себи да обавља послове члана руководног тима, чиме је погодновао својим приватним интересима јер је на име извршења тих послова стекао одређену имовинску корист.

Из свега наведеног, утврђено је да је функционер поступио супротно одредби члана 27. Закона о Агенцији, јер је користећи своју јавну функцију директора РАПП, погодновао својим приватним интересима, на начин описан у диспозитиву овог решења, што је утицало на његово поступање у вршењу јавне функције на начин који угрожава јавни интерес, и члана 32. став 1. Закона о Агенцији, чиме је довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Приликом одлучивања о мери, Агенција је, поред тежине учињене повреде закона и значаја функције коју именовани врши, узела у обзир чињеницу да су донета решења у целости реализована, те да је наступила последица кршења одредаба Закона о Агенцији, услед чега се мером упозорења не би постигла сврха санкционисања, па је Агенција, сходно одредбама члана 51. став 1. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучила као у тачки 1. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 020-00-00014/2012-11 од 24.10.2012. године)

РЕШЕЊЕ

И УТВРЂУЈЕ СЕ да је јавни функционер поступио супротно одредбама члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији, јер је јавну функцију користио за стицање имовинске користи и погодности за себе, на тај начин што је као директор Антидопинг агенције Републике Србије, у име Антидопинг агенције, дана 11.4.2011. године са специјалистичком ординацијом, чији је власник био до 5.1.2012. године, закључио анекс 2 уговора о подзакупу пословних просторија, којим је повећан износ закупнине са 35.000,00 динара на 800 ЕУР у динарској противвредности, а да о сумњи у постојање сукоба интереса који је имао, писменим путем, није обавестио непосредно претпостављеног и Агенцију

па му се на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕПОРУКЕ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ
СА ФУНКЦИЈЕ ДИРЕКТОРА АНТИДОПИНГ АГЕНЦИЈЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Из образложења

Агенција је покренула поступак, по службеној дужности, против функционера, због сумње да је именовани као директор Антидопинг агенције Републике Србије имао пословну сарадњу са специјалистичком интернистичком ординацијом чији је власник, те га је сагласно одредби члана 50. Закона о Агенцији, обавештењем о покретању поступка позвала да се у року од 15 дана од дана пријема обавештења изјасни о околностима које су му стављене на терет и да достави доказе које сматра релевантним за своје наводе, а у циљу одлучивања о евентуалном постојању повреде одредаба Закона о Агенцији.

На основу прикупљених доказа и наведених законских одредби, Агенција је закључила да је функционер приликом вршења јавне функције директора Антидопинг агенције Републике Србије јавни интерес подредио приватном, јер је као директор ове агенције са специјалистичком ординацијом чији је власник, закључио анекс 2 уговора о подзакупу пословних просторија од наведене ординације, којим је повећан износ закупнине са 35.000,00 динара на 800 ЕУР у динарској противвредности и на тај начин јавну функцију директора Антидопинг агенције искористио за стицање новчане добити за специјалистичку ординацију чији је власник, односно за себе, чиме је повредио одредбу члана 27. ст. 1. и 4. Закона о Агенцији.

Агенција је утврдила да је именовани поступио супротно одредби члана 32. став 1. Закона о Агенцији, јер о закључењу наведеног анекса уговора није, писменим путем, обавестио Управни одбор и Агенцију о сукобу интереса који има, с обзиром на то да је као директор Антидопинг агенције закључио анекс 2 уговора, којим је повећан износ месечне закупнине са 35.000,00 динара на 800 ЕУР, са ординацијом чији је власник.

Даље је утврђено да је именовани током вршења јавне функције директора Агенције поступао супротно одредби члана 36. став 3. Закона о спречавању допинга у спорту, којом је прописано да директор агенције не може обављати другу професионалну функцију или посао, јер се све до 5.1.2012. године бавио предузетничком делатношћу у специјалистичкој ординацији, и на тај начин поступио супротно одредби члана 27. став 2. Закона о Агенцији.

Из свега наведеног, утврђено је да је функционер поступио супротно одредбама члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији, јер је, користећи јавну функцију директора Антидопинг агенције Републике Србије закључио анекс 2 уговора са специјалистичком ординацијом, чији је власник, а да о сумњи у постојање сукоба интереса који је имао није писменим путем обавестио Управни одбор Антидопинг агенције и Агенцију, и да је на тај тај начин погодовао својим приватним интересима, јер је стекао одређену имовинску корист, што је утицало на његово поступање у вршењу јавне функције на начин који угрожава јавни интерес, чиме је довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Приликом одлучивања о мери, Агенција је, поред тежине учињених повреда закона, узела у обзир значај функције коју именовани врши, као и чињеницу да су предметни уговор и анекси уговора на снази и да је наступила последица кршења одредаба Закона о Агенцији, услед чега се мером упозорења не би постигла сврха санкционисања, па је Агенција, сходно одредбама члана 51. став 1. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучила као у ставу 1. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 020-00-00099/2011-11 од 26.10.2012. године)

РЕШЕЊЕ

УТВРЂУЈЕ СЕ да је ранији функционер, коме је јавна функција директора позоришта чији је оснивач град престала, током вршења наведене јавне функције поступио супротно одредбама члана 27. ст. 1., 2. и 4. Закона о Агенцији на тај начин што је, у својству директора позоришта, са собом закључио ауторски уговор, којим је ангажовао себе да за потребе репертоара позоришта изврши режију позоришног комада и уговорио тантијеме у висини од 5% од бруто прихода продатих улазница, чиме је стекао имовинску корист за себе у укупном износу од 959.608,00 динара нето, и супротно одредби члана 32. став 1. Закона о Агенцији на тај начин што о сукобу интереса који је имао због закључења наведеног ауторског уговора није обавестио скупштину града и Агенцију, па му се, на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ
ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ

Из образложења

Агенција је покренула поступак по службеној дужности против директора позоришта чији је оснивач град, ради одлучивања о постојању повреде одредаба члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији.

Обавештење о покретању поступка именованом је достављено дана 26.11.2012. године, што је утврђено увидом у повратницу у списима предмета и на исто се није изјаснио.

Увидом у ауторски уговор у позоришту утврђено је да је ранији функционер, у својству директора позоришта, наведеним ауторским уговором ангажовао себе да за потребе репертоара позоришта изврши режију позоришног комада и уговорио тантијеме у висини од 5% од бруто прихода продатих улазница кад представа почне да се дистрибуира тј. од 5.2.2010. године.

Увидом у допис позоришта утврђено је да је именованом по основу наведеног ауторског уговора, према књиговодственим картицама позоришта, за тантијеме за позоришни комад исплаћено укупно 959.608,00 динара нето, и то: у 2010. години 548.791,00 динара нето, у 2011. години 271.277,00 динара нето и у 2012. години 139.540,00 динара нето.

Применом одредаба члана 27. ст. 1, 2. и 4. Закона о Агенцији на утврђено чињенично стање, Агенција је нашла да у конкретном случају постоји повреда наведених одредаба Закона о Агенцији, јер је ранији функционер јавну функцију вршио тако да је јавни интерес подредио приватном и функцију искористио за стицање имовинске користи за себе, чиме је угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, и да, поред тога, постоји и повреда одредбе члана 32. став 1. истог закона, јер функционер није обавестио непосредно препостављеног и Агенцију о сукобу интереса који је у конкретној ситуацији имао, а што је утврђено увидом у допис скупштине града и провером службене евиденције Агенције.

Имајући у виду наведено, донета је одлука као у диспозитиву овог решења на основу одредбе члана 51. став 2. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку у вези са чланом 3. став 4. Закона о Агенцији.

(Решење бр. 020-00-00064/2012-11 од 21.12.2012. године)

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је функционер поступио супротно одредбама члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији на тај начин што је као одборник скупштине општине закључивао са истом општином уговоре о делу, чиме је употребио јавну функцију за стицање користи за себе и није обавестио непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса,

па му се, на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ функционер да у року од 15 дана од дана пријема овог решења престане са истовременим вршењем функција одборника скупштине општине и обављањем послова на основу уговора о делу закљученим са истом општином и да о томе обавести Агенцију.

Из образложења

Агенцији је поднета пријава против функционера у којој је наведено да је исти као одборник скупштине општине ангажован преко уговора о делу закљученим са општином у обављању стручних, организационих и других послова везаних за рад и функционисање општине, као и послова у вези са формирањем будућих радних тела скупштине општине, чиме је користио јавну функцију за стицање користи за себе, што је у супротности са одредбом члана 27. Закона о Агенцији, те га је сагласно одредби члана 50. Закона о Агенцији, обавештењем о покретању поступка позвала да се у року од 15 дана од дана пријема обавештења изјасни о околностима које су му пријавом стављене на терет и да достави доказе које сматра релевантним за своје наводе. Именовани се у остављеном року није изјаснио о наводима.

Агенција је закључила да је именовани као одборник скупштине општине, континуираним закључивањем уговора о делу са општином од 2010. године па до данас, створио однос зависности између њега као одборника и општинских органа, посебно председника општине, који произилази из њиховог међусобног уговорног односа, што је у супротности са одредбом члана 30. став 1. Закона о локалној самоуправи и одредбама 27. Закона о Агенцији, којом је прописана обавеза функционера да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно обављање

јавне функције, да не сме бити ни у каквом односу зависности према лицима која би могла утицати на његову непристрасност и да не сме употребити јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице. Наиме, обављање стручних, организационих и других послова везаних за рад општине, као и послова везаних за формирање радних тела општине, могло би утицати на непристрасност вршења функције одборника скупштине општине, који учествује у доношењу статута општине и пословника, буџета и завршног рачуна општине, бира и разрешава председника општине. Како је закључивао са општином уговоре о делу сваког месеца у току трајања мандата одборника, именовани је искористио јавну функцију за стицање користи за себе, с обзиром да је у току 2010. године остварио нето приходе у износу од 554.200,00 динара и припадајуће доприносе.

Именовани је био у обавези да по закључењу уговора о делу, с обзиром да већ врши функцију одборника, обавести о постојању сумње у сукоб интереса непосредно претпостављеног, као и Агенцију, па је непоступањем учинио повреду одредбе члана 32. став 1. Закона о Агенцији.

На основу изнетог, применом одредаба члана 51. став 1. Закона о Агенцији, члана 192. и члана 198. став 4. Закона о општем управном поступку, Агенција је одлучила као у ст. 1. и 2. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 07-00-00052/2011-06 од 8.6.2011. године)

РЕШЕЊЕ

И УТВРЂУЈЕ СЕ да је одборник у скупштини градске општине, поступио супротно одредбама члана 27. ст. 2. и 3. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији, на тај начин што није обавестио скупштину градске општине и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса због закључења уговора о делу са истом градском општином, по основу којег је вршио послове координатора за пољопривреду председника градске општине у периоду од 16.6.2012. године до 13.9.2012. године, чиме је угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције,

па му се, на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ
ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ

Из образложења

Агенција је покренула поступак ради одлучивања о постојању повреде одредаба члана 27. и 32. Закона о Агенцији против одборника скупштине градске општине, с обзиром на то да је утврђено да је именовани по основу уговора о делу закљученог са градском општином вршио послове координатора за пољопривреду председника градске општине почев од 16.6.2012. године до 13.9.2012. године.

Агенција је применом законских одредаба на утврђено чињенично стање нашла да у конкретном случају постоји повреда Закона о Агенцији.

Наиме, из наведеног несумњиво произлази да између јавних функција одборника и председника градске општине у истој јединици локалне самоуправе постоји однос зависности. Због тога је именовани био дужан да избегне закључење уговора о делу, а, када га је већ закључио, био је дужан да о сумњи у постојање сукоба интереса писмено обавести скупштину градске општине и Агенцију, што није учинио, а што је неспорно, будући да је именовани у свом изјашњењу навео да му није било познато да је у сукобу интереса. На овај начин функционер је истовремено угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Приликом одлучивања о томе коју меру треба изрећи именованом, Агенција је узела у обзир чињеницу да се ради о функционеру који је на јавну функцију изабран непосредно од грађана, као и чињеницу да је уговор о делу раскинут, због чега изрицање мере упозорења не би имало своју сврху, па су испуњени услови за изрицање мере јавног објављивања одлуке о повреди Закона о Агенцији.

Имајући у виду наведено, Агенција је одлучила као у ставу I диспозитива овог решења применом одредбе члана 51. став 2. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку у вези са чланом 3. став 4. Закона о Агенцији.

(Решење бр. 020-00-00042/2012-11 од 7.12.2012. године)

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је председник општине, поступио супротно одредбама чл. 27. и 32. став 1. Закона о Агенцији, на тај начин што је решењима ангажовао одборнике исте општине, на пословима сарадника председника општине, а да о томе није обавестио скупштину општине и Агенцију, чиме је довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције,

па му се, на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ функционер да у року од 8 дана од дана пријема ове одлуке отклони повреду закона утврђене у ставу I овог решења и да о томе писменим путем обавести Агенцију.

Из образложења

Агенција је по службеној дужности дошла до сазнања да је председник општине, решењем ангажовао одборника исте општине, на пословима сарадника председника општине задуженог за координацију са републичким органима, европским фондовима и невладиним организацијама, на одређено време, у трајању од шест месеци, уз месечну накнаду у износу од 30.000,00 динара и да је решењем ангажовао одборника исте општине на пословима сарадника председника општине задуженог за област инфраструктуре и путева, на одређено време у трајању од шест месеци, уз месечну накнаду у износу од 30.000,00 динара, а да о томе није обавестио скупштину општине и Агенцију, због чега је постојала сумња да је именовани учинио повреду одредбе члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији.

Агенција је закључила да су одборници скупштине општине интересно повезана лица у односу на председника исте општине у смислу одредбе члана 2. алинеја 4. Закона о Агенцији. Ово стога што према одредби члана 32. став 1. тачка 12. и члана 43. став 1. Закона о локалној самоуправи председника општине бира и разрешава скупштина општине, коју у смислу одредбе члана 28. став 2. истог закона чине одборници, што несумњиво указује на постојање односа зависности председника општине од одборника скупштине општине, па је ангажовањем одборника скупштине општине, уз месечну накнаду, за своје сараднике председник општине користећи своју функцију, омогућио овим одборницима стицање имовинске користи и на тај начин је поступио супротно одредби члана 27. ст. 3. и 4. Закона о Агенцији. Како именовани није писменим путем обавестио скупштину општине и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса у конкретној ситуацији повредио је одредбу члана 32. став 1. Закона о Агенцији.

На основу изнетог, применом одредаба члана 51. став 1. Закона о Агенцији, члана 192. и члана 198. став 4. Закона о општем управном поступку, Агенција је одлучила као у ст. 1. и 2. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 020-00-00008/2012-11 од 22.3.2012. године)

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је председник општине, поступио супротно одредбама чл. 27. и 32. став 1. Закона о Агенцији на тај начин што је закључивао уговоре о делу са одборником за обављање послова у општинској управи и о томе није обавестио скупштину општине и Агенцију, чиме је довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције,

па му се, на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ функционер да убудуће не закључује уговоре о делу са одборником исте општине.

Из образложења

Агенција је по службеној дужности дошла до сазнања да је председник општине ангажовањем одборника исте општине на основу уговора о делу, у периоду од јануара 2010. године до данас, у обављању стручних, организационих и других послова везаних за рад и функционисање општине, као и послова у вези са формирањем будућих радних тела скупштине општине, поступао супротно одредби члана 30. став 1. Закона о локалној самоуправи, чиме је учинио повреду одредбе члана 27. став 2. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији.

Агенција је извршила увид у уговоре о делу и утврдила да их је председник општине закључивао са одборником ради обављања стручних, организационих и других послова везаних за рад и функционисање скупштине општине, на основу којих је одборнику месечно исплаћивана нето накнада од 35.000,00 динара до 70.000,00 динара, због чега је постојала сумња да је именовани поступио супротно одредбама члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији.

Агенција је закључила да је именовани као председник општине, континуираним ангажовањем одборника скупштине општине на основу закључених уговора о делу од јануара 2010. године до данас, поступао супротно одредби члана 30. став 1. Закона о локалној самоуправи и одредби 27. став 2. Закона о Агенцији, којом је прописана обавеза функционера да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно обављање јавне функције.

Како именовани није пријавио о сумњи у постојање сукоба интереса у конкретној ситуацији повредио је одредбу члана 32. став 1. Закона о Агенцији.

На основу изнетог, применом одредаба члана 51. став 1. Закона о Агенцији, члана 192. и члана 198. став 4. Закона о општем управном поступку, Агенција је одлучила као у ст. 1. и 2. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 020-00-00041/2011-06 од 25.8.2011. године)

Одлуке Одбора

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 07-00-00476/2012-11 од 24.1.2013. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 07-00-00476/2012-11 од 24.1.2013. године утврђује се да је одборник у скупштини општине, повредио одредбу члана 32. став 1. Закона о Агенцији, на тај начин што није обавестио скупштину општине и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса због доношења решења председника исте спштине бр. 02-93/2012-01 од 24.5.2012. године, по основу којег врши послове саветника председника за област здравствене заштите и социјалне политике од 23.5.2012. године, чиме угрожава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, па му је на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији изречена мера упозорења и обавезан је да престане са обављањем послова саветника председника општине у року од 8 дана од дана пријема овог решења, и да о томе достави доказ Агенцији.

Правилно је првостепени орган утврдио да у конкретном случају постоји повреда Закона о Агенцији, будући да је функционер био дужан да у року од 8 дана након пријема решења о постављењу, о сумњи у постојање сукоба интереса писмено обавести скупштину општине и Агенцију, што није учинио.

Према одредби члана 32. став 1. Закона о Агенцији функционер је дужан да, приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или повезано лице има.

На основу одредбе члана 2. алинеја 6. Закона о Агенцији, сукоб интереса је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције, на начин који угрожава јавни интерес.

Сагласно одредбама Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС”, бр. 129/07), скупштина општине је највиши орган општине (члан 28), који, поред осталог, доноси статут, буџет и завршни рачун општине; бира и разрешава председника општине (члан 32). Председник општине, поред осталог, предлаже начин решавања питања о којима одлучује скупштина; наредбодавац је за извршење буџета и усмерава и усклађује рад општинске управе (члан 44).

(Решење Одбора бр. 014-07-00-00286/2013-02 од 15.5.2013. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 014-07-00-00180/2012-11 од 21.1.2013. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 014-07-00-00180/2012-11 од 21.1.2013. године, ставом I, утврђено је да је функционер поступио супротно одредбама члана 27. Закона о Агенцији, на тај начин што се у току трајања јавне функције директора привредног друштва које се бави пројектовањем и изградњом мини хидроелектрана, појавио као физичко лице – инвеститор мини хидроцентралне и за исту прибавио потребну документацију код надлежних органа општине, чиме је стекао одређену погодност за себе као инвеститора, и, супротно одредби члана 32. став 1. Закона о Агенцији на тај начин што о сумњи у постојање сукоба интереса који је имао због прибављања потребне документације код општине за изградњу мини хидроелектране није обавестио скупштину општине и Агенцију, па му се, на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији изриче мера јавног објављивања препоруке за разрешење са функције директора привредног друштва.

Одбор је нашао да је првостепени орган без повреде поступка правилно утврдио правно релевантне чињенице на које је правилно применио материјално право.

На основу одредаба члана 27. Закона о Агенцији функционер је дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном (став 1), да ствара и одржава поверење грађана у савесно и од-

говорно вршење јавне функције (став 2), да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса (став 3) и да не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице (став 4).

Према одредби члана 32. став 1. Закона о Агенцији функционер је дужан да, приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од 8 дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има.

Одредбом члана 51. став 1. Закона Агенцији прописано је да мере које се изричу функционеру због повреде овог закона су мера упозорења и мера јавног објављивања препоруке за разрешење.

Наиме, из наведеног произлази да је првостепени орган правилно оценио да је у конкретном случају функционер био овлашћен од стране скупштине привредног друштва да само промовише изградњу мини хидроелектране и прикупља заинтересоване инвеститоре, међутим, именовани је закључивањем уговора о закупу за изградњу мини хидроелектране и прикупљањем потребне документације за изградњу исте исказао несумњиву намеру да буде сам инвеститор малих хидроелектрана. Тако је именовани довео себе у ситуацију да конкурише привредном друштву у коме врши јавну функцију директора, чиме је довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, јер јавну функцију врши тако да је јавни интерес подредио свом приватном интересу, а за стицање одређене имовинске користи или погодности за себе, чиме је поступио супротно одредби члана 27. Закона о Агенцији. Агенција је у поступку утврдила и повреду одредбе члана 32. став 1. наведеног закона јер функционер није обавестио непосредно претпостављеног и Агенцију о сукобу интереса који је у конкретној ситуацији имао, а што је утврђено увидом у допис општине. бр. 03-312-14/2012 од 10.07.2012. године и провером службене евиденције Агенције.

(Решење Одбора бр. 014-07-00-00394/2013-02 од 3.7.2013. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 020-00-00072/2012-11 од 23.1.2013. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 020-00-00072/2012-11 од 23.1.2013. године, ставом I изреке решења утврђује се да је одборник у скупштини градске општине, поступила супротно одредбама члана 27. став 2. и 3. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији, на тај начин што није обавестила скупштину градске општине и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса због извршења уговора о делу бр. 112-196 са градском општином, по основу којег је вршила послове шефа кабинета председника градске општине у периоду од 1.1.2010. године до 26.6.2012. године, чиме је угрозила поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, па јој је на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији изречена мера јавног објављивања одлуке о повреди Закона о Агенцији.

Правилно је првостепени орган утврдио да у конкретном случају постоји повреда Закона о Агенцији, будући да је функционер била дужна да након ступања на снагу Закона о Агенцији 1.1.2010. године, током вршења јавне функције одборника градске општине о сумњи у постојање сукоба интереса писмено обавести скупштину градске општине и Агенцију, што није учинила.

Према одредби члана 32. став 1. Закона о Агенцији функционер је дужан да, приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или повезано лице има.

Одредбом члана 27. ст. 2. и 3. Закона о Агенцији прописано је да је функционер дужан да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције и да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције.

На основу одредбе члана 2. алинеја 6. Закона о Агенцији сукоб интереса је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције, на начин који угрожава јавни интерес.

Сагласно одредбама члана 35. ст. 1. и 2. статута градске општине („Службени лист града Београда“, бр. 24/08), скупштина општине је нај-

виши орган општине, коју чине одборници, и који сходно одредбама члана 41. став 1. тач. 1. и 6. доноси статут, пословник, програм развоја општине, буџет и завршни рачун и бира и разрешава председника општине, који сходно одредбама члана 57. став 1. тач. 1, 3. и 9, члана 63. став 3. и члана 64. став 1. тачка 1. наведеног статута непосредно извршава и стара се о извршавању одлука и других аката скупштине општине, предлаже одлуке и друге акте, као и начин решавања питања о којима одлучује скупштина општине и наредбодавац је за извршење буџета.

Одредбом члана 51. став 2. Закона о Агенцији прописано је да се функционеру коме је престала јавна функција и повезаном лицу може изрећи мера упозорења и мера јавног објављивања одлуке о повреди овог закона.

Одбор Агенције је ценио навод жалбе да је нетачан став првостепеног органа да жалилац приликом подношења пријаве о имовини и приходима није ослобођен обавезе да Агенцији упуту обавештење у смислу члана 32. став 1. Закона о Агенцији, али је нашао да нису од утицаја на доношење другачије одлуке. Ово стога што је пријављивање имовине регулисано одредбама чланова од 43. до 49. Закона о Агенцији, а обавеза из члана 32. став 1. се односи на обавештавање непосредно претпостављеног и Агенције о сумњи у постојање сукоба интереса, што именована није учинила.

(Решење Одбора бр. 014-020-00-00050/2013-02 од 15.5.2013. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 020-00-00075/2012-11 од 17.12.2012. године као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 020-00-00075/2012-11 од 17.12.2012. године утврђује се да је одборник скупштине градске општине, поступио супротно одредбама члана 27. ст. 2. и 3. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији, на тај начин што није обавестио скупштину градске општине и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса због закључења уговора о делу бр. 112-117 од 26.6.2012. године са градском општином, по основу којег је вршио послове саветника за правна питања председника градске општине у периоду од 16.6.2012. године до 13.9.2012. године, чиме је угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функ-

ције, па му се на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији изриче мера јавног објављивања одлуке о повреди Закона о Агенцији.

Одбор је нашао да је поступак који је претходио првостепеном решењу правилно спроведен и да је првостепено решење правилно и на закону засновано.

Наиме, увидом у списе предмета утврђује се да је функционер, коме је одборнички мандат потврђен 15.6.2012. године, на основу уговора о делу закљученог са истом градском општином вршио послове саветника за правна питања председника градске општине почев од 16.6.2012. године до 13.9.2012. године. Правилно је првостепени орган нашао да између јавних функција одборника и председника градске општине у истој јединици локалне самоуправе постоји однос зависности, те да је због тога именовани био дужан да избегне закључење уговора о делу, односно када га је закључио био је дужан да у складу са обавезом прописаном у одредби члана 32. став 1. Закона о Агенцији, о сумњи у постојање сукоба интереса писмено обавести скупштину градске општине и Агенцију, а што функционер није учинио.

Сукоб интереса је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције односно службене дужности, на начин који угрожава јавни интерес (члан 2. алинеја 6. Закона о Агенцији). Самим закључењем уговора наступиле су последице, односно, угрожено је поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције због постојања односа зависности између јавних функција одборника и председника градске општине у истој јединици локалне самоуправе. У конкретном случају првостепени орган је правилно изрекао функционеру меру јавног објављивања одлуке о повреди закона с обзиром на то да се, у складу са одредбом члана 51. став 2. Закона о Агенцији, функционеру који је изабран на јавну функцију непосредно од грађана може изрећи мера упозорења и мера јавног објављивања одлуке о повреди закона, а одредбом члана 51. став 3. истог закона прописано је да се функционеру, уколико не поступи по изреченој мери упозорења до истека рока који му је у одлуци одређен, изриче мера јавног објављивања одлуке о повреди овог закона. У конкретном случају повреда закона је такве природе да се не може накнадно отклонити, те изрицање мере упозорења не би постигло своју сврху.

(Решење Одбора бр. 014-020-00-00003/2013-02 од 20.2.2013. године)

Мишљења

Ситуација у којој су трошкови за угоститељске услуге града реализовани у ресторану којим управља супружник помоћника градоначелника тог града представља сукоб интереса.

Ово стога што су градоначелник и помоћник градоначелника користећи расположива овлашћења створили ситуацију да могу остварити одређену корист за себе или повезано лице, у смислу члана 2. алинеја 3. Закона о Агенцији. Како је градоначелник у смислу одредаба Закона о локалној самоуправи наредбодавац за извршење буџета, исти је фаворизовањем једног ресторана усмерио средства на име угоститељских услуга ресторану у којем је управник супруг помоћника градоначелника, те тако створио ситуацију којом се угрожава јавни интерес и поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

(Мишљење бр. 011-00-00220/2010-06 од 29.6.2010. године)

Ситуација у којој директор основне школе, након расписаног јавног конкурса, на радно место наставника физичког васпитања прими у радни однос на неодређено време свог сина, који се у смислу одредбе члана 2. алинеја 4. Закона о Агенцији сматра повезаним лицем, представља сукоб интереса.

Ово стога што директор према одредбама члана 130. Закона о основама система образовања и васпитања расписује конкурс и врши избор кандидата за пријем у радни однос, врши ужи избор кандидата које упућује на претходну проверу (став 3), након чега доноси одлуку о избору кандидата у року од 8 дана од дана добијања мишљења органа управљања, те је несумњива одлучујућа улога директора установе у избору кандидата, од тренутка доношења одлуке о расписивању конкурса, преко доношења одлуке о кандидатима који су ушли у ужи избор, до доношења одлуке о избору конкретног кандидата. Такође, директор школе, сагласно одредбама члана 59. став 1. и члана 62. став 3. тачка 17. истог закона руководи радом школе и одлучује о правима, обавезама и одговорностима запослених. Кад одлучује о правима и обавезама запослених у току трајања радног односа, директор може доћи у ситуацију да даје предност свом сину у односу на друге запослене, која ситуација је сукоб интереса у смислу одредбе члана 2. став 1. тачка 6. Закона о Агенцији, који није могуће отклонити чак ни при-

меном правила о изузећу прописаних Законом о општем управном поступку.

(Мишљење бр. 011-00-00170/2013-11 од 26.6.2013. године)

ОДЛУКЕ

Одлуке директора

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је декан медицинског факултета чији је оснивач Република, поступио супротно одредбама члана 27. и 32. став 1. Закона о Агенцији на тај начин што је закључивао уговоре о раду са својим сином за радно место доцента на предмету социјална медицина, са својом кћерком за радно место асистента на предмету математика и информатика, са зетом за радно место асистента на предмету патофизиологија, са мајком његовог зета за радно место техничког секретара на предмету ургентна медицина, а који се сви сматрају повезаним лицима у смислу члана 2. став 1. тачка 4. Закона о Агенцији, чиме је интересно погодовао, односно стекао имовинску корист за њих и тако довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, а да о томе као сумњи у постајање сукоба интереса није обавестио савет медицинског факултета и Агенцију,

па му се, на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕПОРУКЕ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ СА ФУНКЦИЈЕ ДЕКАНА МЕДИЦИНСКОГ ФАКУЛТЕТА

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ функционер да сноси трошкове објављивања одлуке о препоруци за разрешење у „Службеном гласнику РС“ и у другом средству јавног информисања, о чему ће Агенција донети посебан закључак.

Из образложења

Агенција је по службеној дужности дошла до сазнања да је функционер у току вршења јавне функције декана медицинског факултета чији је оснивач Република, као одговорно лице, учествовао у поступку пријема у радни однос наставника и сарадника, као и ненаставног особља,

међу којима су нека лица његови блиски сродници, који имају својство повезаног или интересно повезаног лица у смислу одредбе члана 2. алинеја 4. Закона о Агенцији, због чега је постојала сумња да је учинио повреду одредби чл. 27. и 32. став 1. Закона о Агенцији.

На основу члана 2. алинеја 4. Закона о Агенцији повезано лице је крвни сродник функционера у правој линији, конкретно то су син и кћерка именованог, а интересно повезаним лицима сматрају се зет и зетова мајка именованог.

Агенција је, на основу одредаба Закона о високом образовању и статута медицинског факултета, којима се прописује делокруг послова декана као и утврђује поступак пријема у радни однос наставника, сарадника и ненаставног особља, утврдила да декан има значајну улогу у наведеном поступку, почев од доношења одлуке о објављивању конкурса за избор или поновни избор наставника и сарадника, затим као председавајући изборног и наставно-научног већа учествује у утврђивању предлога у звање наставника и сарадника и исти потписује, потом са изабраним наставником, односно сарадником закључује уговор о раду и доноси одлуке о пријему ненаставног особља. Такође декан одлучује о појединачним правима, обавезама и одговорностима запослених.

Агенција је на основу прикупљених доказа и цитираних прописа закључила да је именовани као декан медицинског факултета континуираним закључивањем уговора о раду из 2010. и 2011. године са својим сином, кћерком и зетом, који су тако распоређивани у нова, виша звања у односу на претходна, што се може сматрати њиховим напредовањем, као и закључивањем уговора о раду са зетовом мајком, интересно погодовао наведеним лицима, односно стекао имовинску корист за повезана лица и тако довео себе у ситуацију да јавну функцију врши за стицање неке користи или погодности за повезана лица, што је супротно одредби члана 27. Закона о Агенцији и доводи у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Именовани је био дужан да пре закључења уговора о раду с наведеним лицима, с обзиром да већ врши функцију декана медицинског факултета, обавести о сумњи у постојање сукоба интереса непосредно претпостављеног, односно савет медицинског факултета као и Агенцију. Агенција је на основу дописа председника савета, као и своје службене евиденције утврдила да именовани није пријавио сумњу у постојање сукоба интереса, чиме је повредио и одредбу члана 32. став 1. Закона о Агенцији.

Приликом одлучивања коју меру треба изрећи именованом, Агенција је узела у обзир да мера упозорења не би била целисходна, с обзи-

ром да је функционер већ закључио наведене уговоре, а број повезаних лица указује да се предност код заснивања радног односа даје родбинским везама, односно остваривању приватног интереса и да се јавна функција врши ради стицања користи за себе или повезана лица, чиме је именовани учинио повреду наведених одредаба Закона о Агенцији, па је Агенција оценила да је изрицање мере јавног објављивања препоруке за разрешење адекватна мера у конкретном случају.

Из свега наведеног, стекли су се услови за изрицање мере јавног објављивања препоруке за разрешење, па је Агенција, сходно одредбама члана 51. став 1. и члана 54. став 4. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучила као ставу 1. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 020-00-00058/2011-11 од 25.1.2012. године)

РЕШЕЊЕ

И УТВРЂУЈЕ СЕ да је ранији директор Института за лечење и рехабилитацију чији је оснивач Република, поступио супротно одредбама чл. 27. и 32. став 1. Закона о Агенцији, на тај начин што је са сином закључио уговор о раду за радно место лекара опште медицине и са другим сином закључио уговор о раду за радно место референта за радне односе-правник у одсеку за кадровске и опште послове Одељење за правне, кадровске и опште послове института, који у односу на њега као јавног функционера имају статус повезаних лица, у смислу одредбе члана 2. алинеја 4. Закона о Агенцији, чиме је интересно погодовао повезаним лицима и тако довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, а да о сумњи у постојање сукоба интереса није обавестио Владу Републике Србије и Агенцију,

па му се, на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ

Из образложења

Против ранијег директора института за лечење и рехабилитацију, покренут је поступак по службеној дужности ради утврђивања повреде одредаба чл. 27. и 32. став 1. Закона о Агенцији, због тога што је током вршења јавне функције директора наведеног института примио у радни

однос своје синове који у односу на њега имају статус повезаних лица, у смислу одредбе члана 2. став 1. тачка 4. наведеног закона.

Увидом у уговор о раду утврђено је да је ранији функционер у својству директора института за лечење и рехабилитацију, закључио уговор о раду са сином којим је исти примљен у радни однос на неодређено време на радно место лекара опште медицине, док је увидом у уговор о раду утврђено да је закључио уговор о раду са другим сином којим је исти примљен у радни однос у својству приправника на радно место референта за радне односе-приправник у одсеку за кадровске и опште послове одељење за правне, кадровске и опште послове институ-
тута.

На основу утврђених чињеница и наведених одредаба закона, утврђено је да је именовани као директор института за лечење и рехабилитацију, закључивањем наведених уговора о раду примио у радни однос своје синове, који у односу на њега као јавног функционера, имају статус повезаних лица и на тај начин им омогућио стицање имовинске користи и тако довео себе у ситуацију да јавну функцију врши супротно одредби члана 27. став 4. Закона о Агенцији, којом је прописано да функционер не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице.

Увидом у службену евиденцију која се води код Агенције и у допис Владе утврђено је да ранији функционер није писмено обавестио Агенцију и Владу Републике Србије о сумњи у постојање сукоба интереса који је имао у вези са закључивањем уговора о раду са својим синовима, а што је био дужан да учини на основу одредбе члана 32. став 1. Закона о Агенцији, па је именовани учинио повреду наведене одредбе.

Приликом одлучивања коју меру треба изрећи функционеру, узета је у обзир чињеница да је функционер учинио повреду наведених законских одредби и да се ради о функционеру коме је престала јавна функција, па је одлучено као у ставу I диспозитива овог решења применом одредбе члана 51. став 2. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку у вези са чланом 3. став 4. Закона о Агенцији.

(Решење бр. 020-00-00076/2013-11 од 5.8.2013. године)

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је ранији функционер за време вршења јавне функције директора апотеке чији је оснивач град, поступио супротно одредби члана 27. Закона о Агенцији на тај начин што је са својом кћерком закључио уговор о раду на неодређено време и супротно одредби члана 32. став 1. Закона о Агенцији на тај начин што о сукобу интереса који је имао због закључења наведеног уговора о раду није обавестио скупштину града и Агенцију,

па му се, на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ

Из образложења

Против директора апотеке је по службеној дужности покренут поступак ради одлучивања о постојању повреде одредаба члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији, због тога што је као директор наведене здравствене установе закључио уговор о раду са својом кћерком.

На основу члана 2. алинеја 4. Закона о Агенцији, утврђено је да је кћерка у односу на ранијег функционера има својство повезаног лица јер је наведеном одредбом прописано да је повезано лице, између осталог, и крвни сродник функционера у правој линији.

Применом наведених прописа на утврђено чињенично стање, утврђено је да је ранији функционер, као директор апотеке, повредио одредбе члана 27. Закона о Агенцији јер је закључивањем уговора о раду са својом кћерком јавни интерес подредио приватном и јавну функцију искористио за стицање користи за повезано лице, као и да је именовани повредио одредбу члана 32. став 1. истог закона, јер није писменим путем обавестио непосредно претпостављеног и Агенцију о сукобу интереса који је у конкретной ситуацији имао, а што је утврђено увидом у допис скупштине града и провером службене евиденције Агенције, а што именовани и не спори.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у ставу I диспозитива овог решења применом одредбе члана 51. став 2. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку у вези са чланом 3. став 4. Закона о Агенцији.

Приликом одлучивања о томе коју меру треба изрећи именованом, узета је у обзир чињеница да се ради о функционеру који је прес-

тао са вршењем јавне функције директора апотеке, због чега изрицање мере упозорења не би имало своју сврху, па су испуњени услови за изрицање мере јавног објављивања одлуке о повреди Закона о Агенцији.

(Решење бр. 020-00-00009/2013-11 од 24.6.2013. године)

РЕШЕЊЕ

І УТВРЂУЈЕ СЕ да је јавни функционер члан управног одбора у јавном градском саобраћајном предузећу (ЈГСП) поступила супротно одредбама члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији, јер је ову јавну функцију искористила за стицање користи и погодности за свог сина, на тај начин што је извршила утицај на директора ЈГСП да са њеним сином закључи уговор о раду и анекс уговора, и што о постојању сумње у сукоб интереса који је имала, писменим путем, није обавестила непосредно претпостављеног и Агенцију,

па јој се на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕПОРУКЕ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ
СА ФУНКЦИЈЕ ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈГСП

Из образложења

Агенцији је поднета пријава против функционера у којој је, поред осталог, наведено да је именована вршећи јавну функцију члана управног одбора у ЈГСП, подредила јавни интерес приватном на тај начин што је извршила утицај на директора ЈГСП и свом сину издејствовала заснивање радног односа у овом предузећу, најпре на одређено време, у трајању од 3 месеца, почев од 17.1. до 17.4.2011. године, а потом је извршила притисак на директора наведеног предузећа да закључи анекс уговора о раду којим је радни однос на одређено време продужен на неодређено време.

На основу прикупљених доказа и наведених законских одредби, Агенција је закључила да је функционер приликом вршења јавне функције члана управног одбора ЈГСП јавни интерес подредила приватном и наведену јавну функцију искористила за стицање користи за повезано лице, на тај начин што је, користећи однос зависности директора ЈГСП од управног одбора овог предузећа, извршила утицај на директора да са њеним сином закључи уговор о раду и анекс уговора, којим је њен син у овом јавном предузећу засновао радни однос на неодређено време, чиме је повредила одредбе члана 27. ст. 1, 2. и 4. Закона о Агенцији.

Даље, Агенција је закључила да је именована поступила супротно одредби члана 32. став 1. Закона о Агенцији јер о постојању сумње у сукоб интереса који има није писменим путем обавестила скупштину града, с обзиром на то да је њен син засновао радни однос у предузећу у којем врши јавну функцију члана управног одбора.

Из свега наведеног, несумњиво је утврђено да је функционер поступила супротно одредбама члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији, јер је, користећи јавну функцију члана управног одбора у ЈГСП погодовала свом сину да заснује радни однос на неодређено време у овом јавном предузећу, а да о сукобу интереса који је имала није писменим путем обавестила скупштину града и Агенцију, што је утицало на њено поступање у вршењу јавне функције на начин који угрожава јавни интерес, чиме је довела у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Приликом одлучивања о мери, Агенција је узела у обзир чињеницу да је предметни уговор о раду и анекси уговора на снази и да је наступила последица кршења одредаба Закона о Агенцији, услед чега се мером упозорења не би постигла сврха санкционисања, па је Агенција, сходно одредбама члана 51. став 1. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучила као у ставу 1. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 020-00-00009/2013-11 од 24.6.2013. године)

Одлуке Одбора

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 020-00-00023/2012-11 од 22.10.2012. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 020-00-00023/2012-11 од 22.10.2012. године утврђује се да је директор регионалног центра пореске управе, поступила супротно одредбама члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији, јер је ову јавну функцију искористила за стицање користи и погодности за свог брата, на тај начин што је као директор овог центра упутила директору Пореске управе Београд писмени предлог за закључење уговора о раду са њеним братом, на основу којег је закључен уго-

вор о раду број 112-7247/2010-05 од 15.10.2010. године, којим је именовани засновао радни однос у регионалном центру пореске управе, на одређено време, а на основу новог предлога закључен је уговор о раду, број 112-565/2011-05 од 27.6.2011. године, којим је именовани, у овом центру, засновао радни однос на неодређено време, и што о постојању сумње у сукоб интереса који је имала у конкретном случају, писменим путем, није обавестила непосредно претпостављеног и Агенцију, па јој је на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији изречена мера јавног објављивања препоруке за разрешење са функције директора регионалног центра пореске управе и обавезана је да сноси трошкове објављивања одлуке о препоруци за разрешење у „Службеном гласнику РС“ и у другом средству јавног информисања, о чему ће Агенција донети посебан закључак.

Одбор је нашао да је поступак који је претходио првостепеном решењу правилно спроведен и да је првостепено решење правилно и на закону засновано.

Наиме, одредбом члана 27. Закона о Агенцији прописано је да је функционер дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном (став 1), да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције (став 2) као и да функционер не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице (став 4).

У смислу члана 2. алинеја 4. Закона о Агенцији повезано лице је и крвни сродник функционера у правој линији, односно у побочној линији закључно са другим степеном сродства, а у смислу истог члана и става, алинеја 6, сукоб интереса је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције, на начин који угрожава јавни интерес.

Према одредби члана 32. став 1. Закона о Агенцији, функционер је дужан да, приликом ступања на дужност и приликом вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи о постојању сукоба интереса или о сукобу интереса који он или повезано лице има.

Одредбом члана 51. став 1. Закона о Агенцији прописано је да су мере које се изричу функционеру због повреде овог закона мера упозорења и мера јавног објављивања препоруке за разрешење.

Одредбом члана 30. став 1. Закона о државним службеницима прописана је обавеза државног службеника да непосредно претпоставље-

ног писмено обавести о сваком интересу који он, или са њиме повезано лице може имати у вези са одлуком државног органа у чијем доношењу учествује, ради одлучивања о његовом изузећу.

Одредбом члана 32. став 1. тачка 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), прописано је да ће се службено лице које решава у управним стварима или обавља поједине радње у поступку изузети ако је, поред осталог, са странком сродник по крви у правој линији, а у побочној линији до четвртог степена закључно.

У првостепеном поступку је утврђено да је функционер приликом вршења јавне функције директора пореске управе регионалног центра јавни интерес подредила приватном и наведену јавну функцију искористила за стицање користи за повезано лице, односно за свог брата, на тај начин што је, користећи своја дискрециона овлашћења, директору пореске управе, који је надлежан за закључивање уговора о раду у пореској управи, упутила писмени предлог да закључи уговор о раду са њеним братом. На основу датог предлога закључен је уговор о раду, број 112-7247/2010-05 од 15.10.2010. године, којим је именовани засновао радни однос у регионалном центру пореске управе, на одређено време, на пословима магационера, а потом је на основу новог предлога именоване закључен уговор о раду, број 112-565/2011-05 од 27.06.2011. године, којим је именовани, у овом центру, засновао радни однос на неодређено време на пословима магационера – рачунопологача, разврстаног у радно место намештеника IV врсте. О постојању сумње у сукоб интереса који је имала у конкретном случају, именована није писменим путем обавестила непосредно претпостављеног и Агенцију.

Жалиља је користећи своја дискрециона овлашћења, директору Пореске управе, који је надлежан за закључивање уговора о раду у пореској управи, упутила писмени предлог да закључи уговор о раду са њеним братом, у ситуацији у којој је морала да се изузме од предузимања било какве радње у поступку у којем је са њом повезано лице (њен брат) учесник. Непридржавањем Закона о општем управном поступку, који уређује права и обавезе функционера када поступа у својству службеног лица у управном поступку, жалиља је довела у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Без утицаја на доношење другачије одлуке је и навод жалиље да је директор Централне пореске управе Србије био усмено обавештен о „спорном пријему у радни однос“ имајући у виду хијерархију која се поштује у пореској управи, будући да је Законом о Агенцији прописано да је функционер дужан да писмено обавести непосредно претпостављеног о сваком интересу који он, или са њиме повезано лице може имати у вези са одлуком државног органа у чијем доношењу учествује, ради одлучивања о његовом изузећу.

вљеног и Агенцију о сумњи о постојању сукоба интереса, а Законом о државним службеницима такође је прописана обавеза државног службеника да непосредно претпостављеног писмено обавести о сваком интересу који он, или са њиме повезано лице може имати у вези са одлуком државног органа у чијем доношењу учествује, ради одлучивања о његовом изузећу.

Правилно је првостепени орган изрекао меру јавног објављивања препоруке за разрешење са функције директора регионалног центра пореске управе на основу одредбе члана 51. став 1. Закона о Агенцији, с обзиром на тежину учињене повреде и значаја функције коју именована врши, као и чињеницу да је наступила последица кршења одредаба члана 27. ст. 1, 2. и 4, а у вези са чланом 2. алинеја 6. Закона о Агенцији, услед чега се мером упозорења не би постигла сврха санкционисања.

(Решење Одбора бр. 014-020-00091/2012-02 од 5.3.2013. године)

Мишљења

Ситуација у којој је члан управног одбора предшколске установе, изабран из реда запослених, истовремено и кандидат по расписаном конкурс за избор директора те предшколске установе је ситуација која представља сукоб интереса Закона о Агенцији.

Сагласно члану 53. став 2., члану 57. став 1. тачка 6. и члану 60. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања орган управљања у предшколској установи је управни одбор који, поред осталог, расписује конкурс и бира директора по прибављеном мишљењу васпитно-образовног, наставничког, односно наставничког и педагошког већа, па би учешће лица које је члан управног одбора предшколске установе као кандидата на конкурс за избор директора те предшколске установе било би у супротности са обавезама функционера прописаним одредбама члана 27. Закона о Агенцији.

Члан управног одбора предшколске установе који намерава да учествује као кандидат на конкурс за избор директора те предшколске установе, дужан је да поступи сагласно члану 32. став 1. Закона о Агенцији и члану 32. Закона о општем управном поступку, односно да писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса и да се изузме из одлучивања управног одбора о питањима из надлежности тог органа у вези са расписаним конкурсом за избор директора те предшколске установе.

(Мишљење бр. 011-00-00037/2013-11 од 19.2.2013. године)

Ситуација у којој одборник скупштине општине учествује у именовану повезаних лица (супружник и рођени брат/сестра) за чланове надзорног одбора јавног предузећа чији је оснивач општина представља сукоб интереса у смислу одредаба Закона о Агенцији.

Законом о локалној самоуправи прописано је да скупштину општине чине одборници и да скупштина општине, поред осталог, оснива јавна предузећа, врши надзор над њиховим радом, именује и разрешава управни и надзорни одбор, именује и разрешава директоре јавних предузећа.

Из наведеног несумњиво произлази да између јавних функција одборника и члана надзорног одбора јавног предузећа постоји однос зависности, па би именовањем чланова надзорног одбора од стране одборника скупштине општине која су повезана лица (супружник и рођени брат/сестра), створена ситуација која представља сукоб интереса у смислу Закона о Агенцији.

(Мишљење бр. 011-00-00187/2013-11 од 29.8.2013. године)

ОДЛУКЕ

Одлуке директора

РЕШЕЊЕ

И УТВРЂУЈЕ СЕ да је функционер поступио супротно одредбама члана 27. Закона о Агенцији, на тај начин што је у време вршења јавне функције члана управног одбора завода за јавно здравље чији је оснивач град учествовао у доношењу одлуке о свом избору за кандидата за именовање директора те установе,

па му се на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ ЗАКОНА

Из образложења

Агенцији је поднета пријава против функционера у којој је наведено да је као члан управног одбора завода за јавно здравље чији је оснивач град, учествовао у свом избору за кандидата за именовање директора те установе, због чега је постојала сумња о повреди одредаба Закона о Агенцији.

На основу прикупљених доказа Агенција је закључила да је функционер као члан управног одбора завода за јавно здравље, учествовањем у поступку одлучивања о свом избору за кандидата за именовање директора те установе искористио функцију члана управног одбора како би стекао одређену корист за себе, чиме је довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције и на тај начин поступио супротно одредбама члана 27. Закона о Агенцији.

Имајући у виду наведено, као и чињеницу да је функционер разрешен са функције члана управног одбора завода за јавно здравље, Агенција је применом одредабе члана 51. став 2. и члана 54. став 3. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучила као у ст. 1. и 2. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 020-00-00047/2011-11 од 23.3.2011. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 07-00-203/2010-06 од 18.1.2011. године, као неоснована.

Из образложења

Побијаним решењем Агенције бр. 07-00-203/2010-06 од 18.1.2011. године утврђено је да је функционер поступио супротно одредби члана 27. Закона о Агенцији, на тај начин што је у време вршења јавне функције одборника гласао за своје именовање за вршиоца дужности директора дома здравља у истој општини, тако да је јавни интерес подредио приватном, те му је изречена мера јавног објављивања одлуке о повреди закона.

Одбор је размотрио жалбу и списе предмета, па је нашао да је побијано решење правилно и на закону засновано, а да су наводи жалбе неосновани.

Наиме, према одредби члана 27. Закона о Агенцији, функционер је дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном (став 1), да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције (став 2) и да не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице (став 4).

Околност да је у конкретном случају у питању вршилац дужности директора није од утицаја на доношење другачије одлуке, с обзиром на

то да као јавни функционер има сва овлашћења директора јавне установе, без обзира на временски период у коме обавља ову функцију.

Имајући у виду наведено, жалба функционера је неоснована, с обзиром на то да је именовани учествовањем у расправи на седници скупштине општине, као и у гласању о свом именовању на функцију в.д. директора дома здравља, искористио јавну функцију одборника како би стекао одређену корист за себе, чиме је поступио супротно одредбама члана 27. Закона о Агенцији, те је применом одредбе члана 230. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), који се сходно примењује у поступку пред Агенцијом, а како је то прописано чланом 3. став 4. Закона о Агенцији, одлучено као у диспозитиву овог решења.

(Решење Одбора бр. 014-012-00-00019/2011-01)

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је декан технолошког факултета чији је оснивач Република, поступио супротно одредби члана 27. став 1. и 2. Закона о Агенцији, на тај начин што је, као одговорно лице, учествовао у дисциплинском поступку и доношењу решења којим је, супротно одредбама Закона о раду, изречен отказ уговора о раду ранијем секретару тог факултета, иако је са именованим одраније био у личном сукобу, чиме је довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције,

па му се, на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ функционер да током даљег вршења јавне функције декана технолошког факултета поступа у свему сагласно одредбама члана 27. Закона о Агенцији.

Из образложења

Агенција је поступајући по пријави покренула поступак против декана технолошког факултетета чији је оснивач Република, због основане сумње да је именовани имао приватни интерес који је у директној супротности са интересом факултетета, као јавним интересом, а који приватни интерес утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера вршењу јавне функције, будући да је као декан

технолошког факултета, чији је законски заступник, поднео тужбу против тог факултета ради накнаде путних трошкова, као и због основане сумње да је именовани јавни интерес подредио приватном, на тај начин што је, као одговорно лице, учествовао у дисциплинском поступку и доношењу решења којим је изречен отказ уговора о раду секретару факултета, са којим је од раније био у личном сукобу, чиме је довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

На основу утврђених нових чињеница и доказа Агенција је нашла да функционер подношењем тужбе против технолошког факултета, у којем врши функцију декана, ради исплате путних трошкова насталих пре ступања на ову функцију, није ставио свој приватни интерес насупрот интересу овог факултета. Ово стога, што именовани у поступку који се водио по његовој тужби пред основним судом, која је по пресуди овог суда основана, није учествовао као законски заступник факултета, већ је за то одлуком савета овог факултета дато пуномоћје адвокатској канцеларији.

Међутим, у поновном поступку Агенција је нашла да је декан технолошког факултета доношењем решења којим је запосленом на пословима секретара факултета, отказан уговор о раду, поступио супротно одредби члана 27. Закона о Агенцији јер је увидом у решење инспектора рада Министарства рада и социјалне политике - Инспектора рада, Одељења инспекције рада за Средњобанатски управни округ утврђено да се одлаже извршење решења о отказу уговора о раду декана техничког факултета, којим је отказан уговор о раду. У образложењу овог решења је наведено, између осталог, да је инспектор рада у поновљеном поступку оценио да није било могуће отказати уговор о раду на начин како је то учињено наведеним решењем о отказу уговора о раду, и да је декан поступио супротно одредбама Закона о раду.

На основу наведеног, Агенција је закључила да је декан поступио супротно одредби члана 27. став 1. и 2. Закона о Агенцији, на тај начин што је због личног сукоба, односно нетрпељивости према секретару којег је сматрао директно одговорним што му нису исплаћивани путни трошкови остварени по основу радног односа на овом факултету, вршећи јавну функцију декана технолошког факултета супротно одредбама Закона о раду, донео решење о отказу уговора о раду ранијем секретару технолошког факултета, чиме је довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

На основу изнетог, применом одредаба члана 51. став 1. Закона о Агенцији и члана 192. Закона о општем управном поступку, Агенција је одлучила као у тачки 1. и 2. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 07-00-00241/2010-11 од 27.6.2012. године)

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је одборник поступила супротно одредби члана 27. Закона о Агенцији, на тај начин што је у време вршења јавне функције члана управног одбора дечијег вртића у истој општини, засновала радни однос у тој установи,

па јој се на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ ЗАКОНА

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ ранији функционер да сноси трошкове објављивања одлуке о повреди закона у „Службеном гласнику РС“ и у другом средству јавног информисања, о чему ће Агенција донети посебан закључак.

Из образложења

Поступајући по пријави Агенција је утврдила да је функционер решењем скупштине општине од 15.9.2009. године именована за члана управног одбора дечијег вртића у истој општини и да је у току вршења јавне функције члана управног одбора дечијег вртића, а након учествовања у поступку давања сагласности на извршене измене и допуне правилника о систематизацији радних места дечијег вртића, којим изменама је систематизовано ново радно место аниматора културних активности, уговором о раду засновала радни однос у наведеној установи, на том радном месту, због чега је постојала сумња да је именована поступила супротно одредбама члана 27. Закона о Агенцији.

Увидом у списе предмета Агенција је утврдила да функционер врши јавну функцију одборника скупштине општине и да је доношењем решења о разрешењу скупштине општине именованој престала јавна функција члана управног одбора дечијег вртића.

На основу прикупљених доказа Агенција је закључила да је као члан управног одбора дечијег вртића, учествовањем у поступку давања сагласности на измене и допуне правилника о систематизацији радних места наведене установе, којим изменама је систематизовано ново радно место аниматора за културне активности и заснивањем радног односа у тој установи, на наведено радно место, у време вршења јавне функције, јавни интерес подредила приватном и искористила функцију члана управног одбора у наведеној установи како би стекла одређену корист за себе, чиме је довела у сумњу поверење грађана у савесно и

одговорно вршење јавне функције и на тај начин поступила супротно одредбама члана 27. Закона о Агенцији.

Агенција је ценила и чињеницу да је именована након заснивања радног односа дала оставку на функцију члана управног одбора дечијег вртића и стала на становиште да та чињеница није релевантна за одлучивање о повреди одредаба Закона о Агенцији.

На основу изнетог, применом одредаба члана 51. став 2. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, Агенција је одлучила као у ставу 1. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 07-00-00231/2010-06 од 12.11.2010. године)

Одлуке директора о сукобу интереса у вези са јавним набавкама

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је ранији председник скупштине општине, током вршења наведене јавне функције поступио супротно одредбама члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији, на тај начин што није писмено обавестио скупштину општине и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса који има због тога што је привредно друштво у коме је он један од оснивача, учествовало у поступку набавке рекламних блокова, роковника и штампања које је спроводила иста општина, чиме је угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, па му се, на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији, изриче

**МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ
ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ**

Из образложења

Агенција је поступајући по службеној дужности покренула поступак против ранијег председника скупштине општине, ради одлучивања о постојању повреде одредаба члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији, због тога што је током вршења наведене јавне функције привредно друштво у коме је један од оснивача, учествовало у поступцима набавке рекламних блокова, роковника и штампања које је спроводила иста општина, а да о сумњи у постојање сукоба интереса, који је у конкретной ситуацији имао, није обавестио скупштину општине и Агенцију.

Агенција је утврдила да између јавних функција председника скупштине општине и председника општине у истој јединици локалне самоуправе постоји однос зависности, који може да утиче на непристрасно вршење јавне функције у ситуацији када је привредно друштво, чији је оснивач председник скупштине општине, учествовало у поступку набавке рекламних блокова, роковника и штампања које је спроводила општина, коју заступа председник општине. Због тога је именовани био дужан да скупштину општине и Агенцију писмено обавести о сумњи у постојање сукоба интереса о учешћу привредног друштва чији је један од оснивача, у набавци рекламних блокова, роковника и штампања које је спроводила општина, што именовани није учинио, а што је утврђено увидом у допис скупштине општине и провером службене евиденције Агенције. На овај начин именовани је истовремено угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Приликом одлучивања о томе коју меру треба изрећи именованом, узета је у обзир чињеница да се ради о функционеру коме је јавна функција председника скупштине општине престала као и чињеница да именовани не врши јавне функције у органима општине, што је утврђено увидом у званичну интернет презентацију општине.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у ставу I диспозитива овог решења применом одредбе члана 51. став 2. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку у вези са чланом 3. став 4. Закона о Агенцији.

(Решење бр. 020-00-00015/2012-11 од 30.8.2013. године)

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је члан управног одбора дома здравља чији је оснивач општина, поступио супротно одредби члана 32. став 1. Закона о Агенцији, на тај начин што приликом предузимања прве радње у јавним набавкама које спроводи дом здравља, у којима учествује у својству овлашћеног лица свог привредног друштва као понуђач, није у року од 8 дана о сумњи у постајање сукоба интереса обавестио непосредно претпостављеног и Агенцију,

па му се, на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ функционер да убудуће код сваког учествовања у јавним набавкама које спроводи дом здравља, док је члан управног

одбора овог дома здравља поступа у складу са чланом 32. Закона о Агенцији.

Из образложења

Агенција је по службеној дужности дошла до сазнања да је функционер у току вршења јавне функције члана управног одбора дома здравља чији је оснивач општина, као овлашћено лице свог привредног друштва учествовао у поступцима јавних набавки које спроводи дом здравља, с једне стране, а с друге стране као члан управног одбора дома здравља доносио је одлуке о покретању јавних набавки, спроводио исте и доносио одлуке о најповољнијој понуди и након спроводене јавне набавке закључивао уговор с домом здравља, због чега је постојала сумња да је учинио повреду одредби члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији.

На основу утврђеног чињеничног стања и наведених законских одредби, Агенција је закључила да функционер није као члан управног одбора дома здравља учествовао у поступку јавне набавке мале вредности, односно није учествовао у доношењу одлука о покретању истих, нити је одлучивао о најповољнијој понуди, у којима је с друге стране као овлашћено лице привредног друштва учествовао као понуђач, те стога није себе довео у ситуацију да јавну функцију врши за стицање неке користи за себе, што значи да не постоји повреда одредбе члана 27. Закона о Агенцији, али је именовани поступио супротно одредби члана 32. Закона о Агенцији.

Ово стога што је именовани, на основу одредбе члана 32. Закона о Агенцији за време вршења јавне функције, члана управног одбора дома здравља, о сумњи у постојање сукоба интереса, био дужан да обавести Агенцију о учествовању његовог привредног друштва у поступцима јавне набавке мале вредности, које спроводи дом здравља, а што на основу службене евиденције, коју води Агенција није учинио.

Приликом одлучивања коју меру треба изрећи именованом, Агенција је узела у обзир да је именовани учинио повреду одредбе члана 32. Закона о Агенцији, па је оценила да је изрицање мере упозорења адекватна мера у конкретном случају.

Из свега наведеног, стекли су се услови за изрицање мере упозорења, па је Агенција, сходно одредбама члана 51. став 1. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучила као у тачки 1. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 020-00-00049/2011-11 од 4.5.2012. године)

РЕШЕЊЕ

УТВРЂУЈЕ СЕ да је ранији члан општинског већа, током вршења наведене јавне функције поступио супротно одредбама члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији, на тај начин што није писмено обавестио скупштинску општину и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса који је имао због тога што је у току вршења јавне функције члана општинског већа, привредно друштво чији је он оснивач, по окончању јавне набавке коју је спровео фонд за локалне и некатегорисане путеве општине, чији је оснивач иста општина, закључило уговор, чиме је угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, па му се, на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ

Из образложења

Агенција је, поступајући на основу пријаве покренула поступак против ранијег члана општинског већа, ради одлучивања о постојању повреде одредаба члана 27. и члана 32. став 1. Закона о Агенцији, због тога што је током вршења наведене јавне функције привредно друштво у коме је именовани оснивач, учествовало у јавним набавкама које је спроводио фонд за локалне и некатегорисане путеве општине чији је оснивач иста општина, а да именовани о сумњи у постојање сукоба интереса, који је у конкретној ситуацији имао, није обавестио скупштину општине и Агенцију.

На основу одредаба статута фонда за локалне и некатегорисане путеве општине утврђено је да скупштина општине даје сагласност на статут и програм рада фонда и да надзор над законитошћу рада фонда врши скупштина општине преко својих органа. Фонд је дужан да на захтев скупштине општине и општинског већа доставља тражене извештаје, информације и предлоге и дужан је да се придржава одлука, закључака и препорука скупштине и њених органа.

Из свега наведеног несумњиво произлази да између општинског већа општине у којем је ранији функционер био члан и фонда за локалне и некатегорисане путеве општине, постоји однос зависности, контроле и надзора, који може да утиче на непристрасно вршење јавне функције члана општинског већа у ситуацији када је привредно друштво, чији је оснивач ранији функционер, закључило уговор са на-

веденим фондом, с обзиром на то да општинско веће предлаже скупштини општине доношење одлука које се односе на фонд за локалне и некатегорисане путеве. Због тога је именовани био дужан да скупштинску општину и Агенцију писмено обавести о сумњи у постојање сукоба интереса због закључења уговора између привредног друштва чији је он оснивач и фонда за локалне и некатегорисане путеве општине, што именовани није учинио, а што је утврђено увидом у допис председника скупштине општине и провером службене евиденције Агенције. На овај начин именовани је истовремено угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Приликом одлучивања о томе коју меру треба изрећи именованом, узета је у обзир чињеница да се ради о функционеру коме је јавна функција члана општинског већа престала.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у ставу I диспозитива овог решења применом одредбе члана 51. став 2. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку у вези са члом 3. став 4. Закона о Агенцији.

(Решење бр. 07-00-00460/2013-11 од 30.8.2013. године)

Закон о Агенцији

Према одредби члана 51. став 3. Закона о Агенцији ако функционер не поступи по изреченој мери упозорења до истека рока који му је у одлуци одређен, изриче му се мера јавног објављивања препоруке за разрешење, односно мера јавног објављивања одлуке о повреди овог закона.

ОДЛУКЕ

Одлуке директора

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да функционер, на јавној функцији државног секретара, није у остављеном року престао са истовременим вршењем јавне функције државног секретара и функције посланика у Скупштини АП Војводине и одборника у скупштини општине, чиме није поступио по решењу Агенције број 012-00-02403/2010-06 од 18.10.2010. године,

па му се на основу члана 51. став 3. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕПОРУКЕ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ
СА ФУНКЦИЈЕ ДРЖАВНОГ СЕКРЕТАРА

Из образложења

Агенција је донела решење број 012-00-02403/2010-06 којим је утврђено да је државни секретар повредио одредбу члана 27. став 2. Закона о Агенцији, на тај начин што супротно одредбама члана 11. став 1. и 2. Закона о Влади у вези са чланом 24. став 5. Закона о државној управи, уз функцију државног секретара врши и функције посланика у Скупштини АП Војводине и одборника у скупштини општине, те му је сходно одредбама члана 51. став 1. Закона о Агенцији изречена мера упозорења. Изреченом мером у тачки 2. диспозитива решења именованом је наложено да у року од 15 дана од дана пријема решења поступи сагласно одредбама прописа који забрањују истовремено вршење наведених функција.

Функционер није поступио по решењу Агенције, којим је изречена мера упозорења и није у року од 15 дана од дана пријема решења престао са истовременим вршењем јавне функције државног секретара и функције посланика у Скупштини АП Војводине и одборника у скупштини општине, чиме је прекршио одредбу члана 27. став 2. Закона о Агенцији, којом је прописано да је функционер дужан да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, јер је супротно одредби члана 11. Закона о Влади, у вези са чланом 24. Закона о државној управи, наставио са вршењем неспојивих функција.

Из свега наведеног, стекли су се услови за изрицање мере јавног објављивања препоруке за разрешење, па је Агенција, сходно одредбама члана 51. став 3. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучила као у ставу 1. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 012-00-02403/2010-06 од 7.2.2011. године)

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да функционер, на јавној функцији в.д. директора дома здравља чији је оснивач општина, није поступио по решењу Агенције којим је изречена мера упозорења, јер није престао са истовременим вршењем јавне функције в.д. директора дома здравља и обављањем посла секретара високе медицинске школе струковних студија у истој општини,

па му се на основу члана 51. став 3. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕПОРУКЕ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ СА ФУНКЦИЈЕ В.Д. ДИРЕКТОРА ДОМА ЗДРАВЉА

Из образложења

Агенција је донела решење број 07-00-00211/2010/06, којим је утврђено да функционер, на јавној функцији в.д. директора дома здравља чији је оснивач општина поступа супротно одредбама члана 30. Закона о Агенцији, на тај начин што истовремено врши функцију в.д. директора дома здравља и обавља посао секретара високе медицинске школе струковних студија у истој општини, те му је сходно одредбама члана 51. став 1. Закона о Агенцији изречена мера упозорења.

Изреченом мером у ставу 2. диспозитива решења именованом је наложено да у року од 15 дана од дана пријема решења поступи сагласно одредбама прописа који забрањују истовремено вршење наведене функције и наведеног посла.

Функционер није поступио по решењу Агенције, којим је изречена мера упозорења и није у року од 15 дана од дана пријема решења престао са истовременим вршењем јавне функције в.д. директора дома здравља и обављањем посла секретара високе медицинске школе струковних студија, стога је поступио супротно одредбама члана 30. Закона о Агенцији, којим је прописано да функционер не може да обавља други посао или делатност за време вршења јавне функције која захтева рад са пуним радним временом или стални рад.

Из свега наведеног, стекли су се услови за изрицање мере јавног објављивања препоруке за разрешење, па је Агенција, сходно одредбама члана 51. став 3. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучила као у ставу 1. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 07-00-00211/2010/06 од 7.5.2011. године)

ПРИЈАВЉИВАЊЕ ИМОВИНЕ И ПРИХОДА

Закон о Агенцији

Члан 43. став 2.

Функционер је дужан да у року од 30 дана од дана избора, постављења или именованја поднесе Агенцији извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству (у даљем тексту: Извештај), на дан избора, постављења или именованја.

Члан 45.

Одредбе члана 43. став 2. до 4. и члана 44. овог закона не примењују се на функционера који је одборник, односно члан управног и надзорног одбора јавног предузећа, установе и друге организације чији је оснивач општина или град. Одредба става 1. овог члана односи се и на функционера који је члан управног и надзорног одбора јавног предузећа, установе и друге организације чији је оснивач Република, аутономна покрајина или град Београд, ако не прима накнаду по основу чланства.

Изузетно, Агенција може да затражи и од функционера или категорије функционера из ст. 1. и 2. овог члана да поднесу Извештај.

1) Регистар имовине

Закон о Агенцији

Члан 47.

Агенција води Регистар имовине, у коме се евидентирају подаци из Извештаја и прати имовинско стање функционера.

Подаци о плати и другим приходима које функционер прима из буџета и других јавних извора и подаци о јавним функцијама које врши су јавни.

Поред података из става 2. овог члана, јавни су и подаци о имовини функционера који се односе на:

- право својине на непокретним стварима у земљи и иностранству, без навођења адресе где се непокретности налазе;
- право својине на превозном средству, без навођења регистарског броја;
- штедне улоге, без навођења банке и броја рачуна;
- право коришћења стана за службене потребе.

Јавни су и подаци о имовини функционера који су јавни у складу са другим прописима, као и други подаци за које функционер, односно супружник или ванбрачни партнер да сагласност да се објаве.

Подаци из става 2. до 4. овог члана објављују се на интернет презентацији Агенције.

Подаци из Извештаја који нису јавни не могу да се користе у друге сврхе, осим у поступку у коме се одлучује да ли постоји повреда закона.

Правни ставови

Подаци о акцијама и уделима правног лица у којем функционер поседује акције или удео представљају податке који су битни за примену Закона о Агенцији, те је, иако то није изричита законска обавеза, са становишта јавног интереса потребно да функционер ове податке пријави у извештају о имовини и приходима. Транспарентношћу података о свим интересно повезаним лицима омогућава се контрола рада функционера и уједно јача поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

У случају да функционер не пријави наведене податке у извештају о имовини и приходима, Агенција ове податке може затражити од функционера у поступку испитивања сукоба интереса.

(Правни став Одбора од 28.11.2012. године)

Одредба члана 45. став 2. Закона о Агенцији којом је прописано да се одредба из става 1. овог члана односи и на функционера који је члан управног или надзорног одбора јавног предузећа, установе и друге организације чији је оснивач Република, аутономна покрајина или град Београд, ако не прима накнаду по основу чланства, не примењује се на функционера који се одрекао накнаде за обављање функције која је одређена посебним актом.

Образложење

Одредбама члана 43. ст. 2.-4. и члана 44. Закона о Агенцији прописана је обавеза функционера да по ступању и по престанку јавне функције, поднесе извештај о имовини и приходима, као и обавеза ванредног пријављивања имовине.

Одредбом члана 45. став 1. Закона о Агенцији прописано је да се одредбе члана 43. ст. 2.-4. и члана 44. овог закона не примењују на функционера који је одборник, односно члан управног и надзорног одбора јавног предузећа, установе и друге организације чији је оснивач општина или град.

Одредбом члана 45. став 2. Закона о Агенцији прописано је да се одредба из става 1. овог члана односи и на функционера који је члан управног или надзорног одбора јавног предузећа, установе и друге организације чији је оснивач Република, аутономна покрајина или град Београд, ако не прима накнаду по основу чланства.

Непримање накнаде на основу чланства треба тумачити на тај начин да за обављање наведених функција посебним актом није предвиђена накнада.

Уколико је функционеру за обављање наведених функција посебним актом одређена накнада, одрицањем од ове накнаде функционер не улази у круг лица који су ослобођени обавезе подношења извештаја о имовини и приходима у смислу одредаба члана 43. ст. 2.-4. и члана 44. Закона о Агенцији.

(Правни став Одбора од 16.10.2013. године)

Мишљења

Уколико функционер наставља са обављањем функције на коју је изабран а није имао промене у имовини и приходима нема обавезу да поново доставља извештај, али потребно је да Агенцију писмено обавести о томе да наставља са обављањем исте функције, да наведе датум када је поново изабран, постављен или именован, да нема промена у имовини и приходима и да ту изјаву својеручно потпише.

(Мишљење бр. 014-011-00-00208/2012-08 од 7.12.2012. године)

2) Санкције за неподношење извештаја

У случају када се провером службене евиденције Агенције утврди да функционер није поднео извештај у законом прописаном року, Агенција покреће поступак за одлучивање о постојању повреде Закона о Агенцији и функционеру оставља рок за изјашњење. Уколико функционер достави доказе да је извештај поднео у законом прописаном року, поступак се обуставља. Уколико се функционер не изјасни, односно не достави доказе да је поднео извештај, Агенција му изриче меру упозорења, којом му оставља накнадни рок за подношење извештаја. Уколико функционер не поднесе извештај ни у накнадном року који му је остављен у мери упозорења, Агенција му изриче меру јавног објављивања одлуке о повреди Закона о Агенцији, односно препоруке за разрешење и, у зависности од околности конкретног случаја, подноси захтев за покретање прекршајног поступка или, у случају да постоји намера прикривања имовине, кривичну пријаву против функционера.²

² У току 2013. године Агенција је Републичком јавном тужилаштву поднела 7 кривичних пријава за кривично дело из члана 72. Закона о Агенцији - непријављивање имовине или давање лажних података о имовини. Агенција је поднела и 14 извештаја надлежним органима у вези са извршењем кривичних дела прописаних другим законима.

Одлука директора

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је функционер поступио супротно одредбама члана 43. став 2. Закона о Агенцији, на тај начин што извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, на дан избора, постављења или именовања, није поднео у року од 30 дана од дана избора

па му се на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

II Обавезује се функционер да у року од 8 дана од дана пријема решења, поднесе Агенцији извештај по ступању на функцију.

Из образложења

Агенција је извршила редовну проверу благовремености подношења извештаја и утврдила да функционер није поднео извештај због чега је против њега покренут поступак за одлучивање о постојању повреде одредбе члана 43. став 2. Закона о Агенцији.

Агенција је применом одредбе члана 43. став 2. Закона о Агенцији на утврђено чињенично стање нашла да у конкретном случају постоји повреда Закона о Агенцији, с обзиром на то да је утврђено да функционер, није поднео Агенцији извештај у року од 30 дана од дана ступања на функцију, чиме је поступио супротно наведеној законској одредби.

Имајући у виду наведено, донета је одлука као у диспозитиву овог решења на основу одредбе члана 51. став 1. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку у вези са чланом 3. став 4. Закона о Агенцији.

(Решење бр. 014-46-00-112/2013-08 од 1.8.2013. године)

У случају када се провером благовремености подношења извештаја утврди да је функционер извештај поднео по протеку законом прописаног рока, Агенција покреће поступак за одлучивање о постојању повреде Закона о Агенцији и функционеру оставља рок за изјашњење, а затим, у зависности од околности конкретног случаја,

изриче одговарајућу меру (у пракси, најчешће меру упозорења којом функционера обавезује да се убудуће током вршења јавне функције придржава одредаба Закона о Агенцији које уређују обавезе функционера) и подноси захтев за покретање прекршајног поступка против функционера.

Одлука директора

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је народни посланик поступио супротно одредбама члана 43. став 2. Закона о Агенцији, на тај начин што извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, на дан избора, постављења или именовања, није поднео у року од 30 дана од дана избора већ је то учинио 5.1.2013. године са 180 дана закашњења,

па му се на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

II Обавезује се функционер да се убудуће током вршења јавне функције народног посланика у свему придржава сагласно одредбама Закона о Агенцији, које уређују обавезе функционера.

Из образложења

Агенција је извршила редовну проверу благовремености подношења извештаја народних посланика и утврдила да народни посланик није поднео Агенцији извештај по ступању на функцију, због чега је против њега покренут поступак за одлучивање о постојању повреде одребе члана 43. став 2. Закона о Агенцији.

Одредбом члана 43. став 2. Закона о Агенцији прописано је да је функционер дужан да у року од 30 дана од дана избора, постављења или именовања поднесе Агенцији извештај.

Агенција је применом одребе члана 43. став 2. Закона о Агенцији на утврђено чињенично стање нашла да у конкретном случају постоји повреда Закона о Агенцији, с обзиром на то да је утврђено да народни посланик није поднео Агенцији извештај у року од 30 дана од дана

избора на функцију народног посланика већ је то учинио са 180 дана закашњења, чиме је поступио супротно наведеној законској одредби.

Имајући у виду наведено, донета је одлука као у диспозитиву овог решења на основу одредбе члана 51. став 2. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10) у вези са чланом 3. став 4. Закона о Агенцији.

(Решење бр. 014-016-00-92/2013-08 од 26.2.2013. године)

У случају када се провером тачности и потпуности података из извештаја утврди да функционер није пријавио битне промене у односу на податке из претходно поднетог извештаја, Агенција покреће поступак за одлучивање о постојању повреде Закона о Агенцији и функционеру оставља рок за изјашњење, а затим, у зависности од околности конкрет-ног случаја, изриче одговарајућу меру и подноси захтев за покретање прекршајног поступка или, у случају да постоји намера прикривања имовине, кривичну пријаву против функционера.

Одлука директора

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је функционер поступио супротно одредби члана 44. став 1. Закона о Агенцији, на тај начин што извештај о својој имовини и приходима, није поднео до 31.1.2013. године са стањем на дан 31.12.2012. године, будући да је током 2012. године дошло до битних промена у имовини у односу на податке из претходно поднетог извештаја,

па му се на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

II Обавезује се функционер да се убудуће током вршења јавне функције у свему придржава одредби Закона о Агенцији, које уређују обавезе функционера.

Из образложења

Агенција је извршила редовну проверу благовремености подношења извештаја и тачности и потпуности података функционера.

Увидом у извештај функционера утврђено је да је поднео извештај дана 3.3.2010. године.

Агенција је сагласно одредбама чланова 25. и 48. Закона о Агенцији извршила провере података из извештаја преко надлежних државних органа. Увидом у податке пореске управе утврђено је да је функционер остварио приходе из радног односа код привредног друштва током 2011. године у нето износу од 1.025.262,00 динара, а што није пријавио Агенцији. Због наведеног, Агенција му је упутила допис дана 15.3.2013. године да се изјасни и разлосима и околностима непријављивања прихода, о чему се именовани изјаснио дана 27.3.2013. године и доставио потврде наведене компаније о оствареним зарадама за 2011. и 2012. годину. Увидом у достављене потврде, утврђено је да је и током 2012. године остварио приход из радног односа у нето износу од 1.261.971,00 динара, што представља битну промену прописану чланом 44. став 2. Закона о Агенцији, на који начин је поступио супротно одредбама члана 44. став 1. истог закона. Наведена промена у имовини потврђена је подацима пореске управе.

Агенција је применом члана 44. став 1. Закона о Агенцији на утврђено чињенично стање нашла да у конкретном случају постоји повреда Закона о Агенцији, с обзиром на то да је утврђено да функционер није поднео Агенцији извештај до 31.1.2013. године, чиме је поступио супротно наведеној законској одредби.

Имајући у виду наведено, донета је одлука као у диспозитиву овог решења на основу одредбе члана 51. став 1. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку у вези са чланом 3. став 4. Закона о Агенцији.

(Решење 014-46-00-136/2013-08 од 16.7.2013. године)

ПРЕНОШЕЊЕ УПРАВЉАЧКИХ ПРАВА IV

Закон о Агенцији

Члан 35.

(1) Функционер је дужан да у року од 30 дана од избора, постављења или именованја, пренесе своја управљачка права у привредном друштву на правно или физичко лице које није повезано лице, да их оно, у своје име, а за рачун функционера, врши до престанка јавне функције.

(2) Функционер може изузетно своја управљачка права у привредном друштву пренети на друго физичко или правно лице које је оснивач - члан или директор привредног друштва у коме функционер има управљачка права.

(3) У року од пет дана од дана преноса управљачких права, функционер је дужан да надлежном органу привредног друштва и Агенцији достави податке о лицу на које је пренео управљачка права и доказе о преносу управљачких права. Функционер је дужан да о разлозима преноса управљачких права обавести привредно друштво. Лице на које је функционер пренео управљачка права, постаје повезано лице.

(4) Функционер не сме лицу на које је пренео управљачка

права, односно другом лицу које врши управљачка права у привредном друштву, да даје обавештења, упутства и налоге, нити сме на други начин преко њега да утиче на вршење права и обавеза у привредном друштву. Функционер има право да се обавештава о пословању привредног друштва. (5) Изузетно, функционер који поседује удео у привредном друштву до 3% није дужан да пренесе своја управљачка права на друго правно или физичко лице.

ОДЛУКЕ

Одлуке Одбора

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 07-00-00007/2011-08 од 28.1.2011. године, као неоснована.

Из образложења

Побијаним решењем Агенције бр. 07-00-00007/2011-08 од 28.1.2011. године утврђено је да је народни посланик, поступио супротно одредби члана 35. Закона о Агенцији, на тај начин што Агенцији није доставио доказ о преносу управљачких права које је поседовао на основу удела у привредном друштву, те му је изречена мера јавног објављивања одлуке о повреди закона.

Одбор је размотрио жалбу и списе предмета, па је нашао да је побијано решење правилно и на закону засновано, а да су наводи жалбе неосновани.

Наиме, увидом у списе предмета, Одбор је утврдио да је функционер био власник 50% удела у привредном друштву, а од 18.5.2010. године и једини власник, с обзиром на то да му је суоснивач уговором пренео и преосталих 50% удела; да му је Агенција 25.10.2010. године упутила допис да достави доказ о преносу управљачких права у наведеном привредном друштву, поводом кога је функционер доставио изјашњење, али не и тражени доказ о преносу управљачких права у привредном друштву; да је уговор о преносу управљачких права у привредном друштву који је закључен 31.12.2009. године, доставио Агенцији уз жал-

бу дана 23.2.2011. године. Поред тога, утврђено је и да је, по преносу управљачких права у привредном друштву, функционер потписао одлуку о промени седишта наведеног привредног друштва, као и да није доставио уговор о преносу управљачких права које је имао на основу удела стеченог 18.5.2010. године.

Према одредбама члана 35. Закона о Агенцији, функционер је дужан да у року од 30 дана од дана избора, постављења или именовања пренесе своја управљачка права у привредном друштву на правно или физичко лице, које није повезано лице, да их оно у своје има, а за рачун функционера, врши до престанка јавне функције. У року од пет дана од дана преноса управљачких права, функционер је дужан да надлежном органу привредног друштва и Агенцији достави податке о лицу на које је пренео управљачка права и доказе о преносу управљачких права. Лице на које је функционер пренео управљачка права, постаје повезано лице.

У смислу одредбе члана 51. став 2. Закона о Агенцији, функционеру који је изабран на јавну функцију непосредно од грађана може се изрећи мера упозорења и мера јавног објављивања одлуке о повреди закона.

Имајући у виду наведено, функционер је имао обавезу да достави доказе о преносу управљачких права на основу права власништва које је имао над привредним друштвом, а ову обавезу није испунио ни након што му је Агенција упутила допис да достави документацију о томе, већ је, тек по достављању одлуке којом је утврђено да је повредио закон и изречена му јавна мера објављивања одлуке о повреди закона, доставио доказе, и то за управљачка права која је имао на основу власништва од 50% удела, али не и за новостечених 50% удела у привредном друштву.

Околност да функционер у време доношења решења Агенције није имао власничка права у привредном друштву јер их је у међувремену пренео, није од утицаја на одлуку Одбора, јер је поступак покренут због недостављања доказа о преносу управљачких права, а која обавеза је за функционера наступила применом Закона о Агенцији, односно, 1.1.2010. године.

Агенција има могућност да функционеру изрекне меру упозорења и меру јавног објављивања одлуке о повреди закона, зависно од околности случаја, а изрицање јавне мере није условљено претходним изрицањем мере упозорења. У конкретном случају оправдано је изрицање мере јавног објављивања одлуке о повреди Закона, с обзиром на значај функције коју именовани обавља, дужину временског периода од када

је био у обавези да достави доказе јер се Закон о Агенцији примењује од 1.1.2010. године, и с обзиром на то да ову обавезу није испунио ни након дописа којим га је Агенција упозорила да је дужан да је изврши.

(Решење Одбора бр. 014-020-00-00027/2011-02)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 012-00-00117/2010-08 од 28.4.2011. године, као неоснована.

Из образложења

Побијаним решењем Агенције бр. 012-00-00117/2010-08 од 28.4.2011. године, утврђује се да је председник надзорног одбора специјалне болнице за психичке болести чији је оснивач Република, повреди одредбе члана 35. Закона о Агенцији, на тај начин што није пренео управљачка права у привредном друштву и изриче му се мера упозорења којом се обавезује да у року од 15 дана од дана пријема решења пренесе управљачка права у наведеном привредном друштву и о томе поднесе доказ Агенцији.

Одбор је нашао да је првостепени орган без повреде поступка правилно утврдио правно релевантне чињенице на које је правилно применио материјално право.

Увидом у списе предмета Одбор је утврдио да функционер од пре почетка примене Закона о Агенцији обавља функцију председника надзорног одбора специјалне болнице за психичке болести чији је оснивач Република, да је сувласник привредног друштва, и да није Агенцији доставио доказе о преносу управљачких права и податке о лицу на које је пренео управљачка права.

Члан надзорног одбора здравствене установе чији је оснивач Република Србија јесте функционер у смислу одредбе члана 2. алинеја 2. Закона о Агенцији и подлеже обавези преноса управљачких права прописаној одредбом члана 35. Закона о Агенцији. Ове одредбе су императивног карактера и примењују се на све функционере који поседују удео у привредном друштву у висини од преко 3%, при чему није од утицаја чињеница да ли јавна функција захтева заснивање радног односа.

(Решење Одбора бр. 014-012-00-00051/2011-02)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 014-404-02-00119/2012-08 од 9.5.2013. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 014-404-02-00119/2012-08 од 9.05.2013. године, ставом I изреке решења утврђује се да је заменик председника општине, поступио супротно одредбама члана 35. Закона о Агенцији, на тај начин што није до истека рока који му је одређен у решењу Агенције број 014-404-02-00119/2012-08 од 29.3.2013. године, пренео управљачка права у привредном друштву на неповезано лице, па му се на основу члана 51. став 3. Закона о Агенцији изриче мера јавног објављивања препоруке за разрешење са функције заменика председника општине. Одбор је нашао да је првостепени орган без повреде поступка правилно утврдио правно релевантне чињенице на које је правилно применио материјално право.

Наиме, увидом у списе предмета утврђено је да је Агенција дана 29.3.2013. године, донела решење број 014-404-02-00119/2012-08, којим је изрекла меру упозорења и којим је утврђено да је функционер као сувласник привредног, пренео управљачка права у наведеном привредном друштву на своју мајку, која је са функционером у односу повезаног лица у смислу одредбе члана 2. алинеја 4. Закона о Агенцији. Наведеним решењем је именованом наложено да у року од 8 дана од дана пријема решења пренесе управљачка права на правно или физичко лице које није повезано лице и да о томе обавести Агенцију. Решење од 29.3.2013. године је достављено именованом 4.4.2013. године, који у остављеном року није поступио по наложеној мери у решењу.

Правилно је првостепени орган утврдио да је функционер поступио супротно одредбама члана 35. Закона о Агенцији будући да је био дужан да пренесе управљачка права у привредном друштву на правно или физичко лице које није повезано лице и да о томе обавести Агенцију.

Првостепени орган је правилно функционеру изрекао меру јавног објављивања препоруке за разрешење са функције заменика председника општине применом одредбе члана 51. став 3. Закона о Агенцији, с обзиром на то да именовани није поступио по изреченој мери упозорења Агенције од 29.3.2013. године до истека рока који му је у одлуци одређен.

(Решење Одбора бр. 014-404-00-00135/2013-02 од 4.9.2013. године)

ПРИЈАВЉИВАЊЕ ПОКЛОНА V

Закон о Агенцији

Члан 39.

(1) Функционер не сме да прими поклон у вези с вршењем јавне функције, изузев протоколарног или пригодног поклона, али ни тада ако је у новцу и хартијама од вредности.

(2) Функционер је дужан да протоколарни поклон преда органу надлежном за поступање са имовином у јавној својини, изузев ако вредност поклона не прелази 5% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији.

(3) Функционер не сме да задржи пригодни поклон чија вредност прелази 5% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији, односно пригодне поклоне примљене у току календарске године чија укупна вредност прелази износ од једне просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији.

(4) Мерила према којима се одређује који се поклон сматра пригодним и обавезу њиховог пријављивања и евидентирања утврђује Агенција.

(5) У случају потребе Агенција утврђује вредност поклона.

Одбијање пријема поклона
Члан 40.

(1) Функционер коме је понуђен поклон који не сме да прими, дужан је да понуду одбије и да саопшти поклонодавцу да поклон, ако га прими, постаје јавна својина.

(2) Ако функционер није могао да одбије пријем поклона, дужан је да поклон преда органу надлежном за поступање са имовином у јавној својини.

(3) Функционер је дужан да у најкраћем року поднесе писмени извештај о случају из става 1. овог члана непосредно претпостављеном и Агенцији.

Обавеза обавештавања и вођење евиденције о поклону
Члан 41.

(1) Функционер је дужан да о сваком поклону у вези са вршењем јавне функције обавести државни или други орган, организацију, јавну службу у којој врши јавну функцију.

(2) Државни или други орган, организација или јавна служба из става 1. овог члана обавезни су да о поклонима из става 1. овог члана воде посебну евиденцију. Копија евиденције за претходну календарску годину доставља се Агенцији, најкасније до 1. марта текуће године.

(3) Агенција обавештава државни или други орган, организацију или јавну службу из става 1. овог члана о утврђеним повредама закона.

(4) Агенција објављује каталог поклона за претходну календарску годину и обавештења из става 2. овог члана, до 1. јуна текуће године.³

³ У 2012. години објављен је каталог поклона, који је садржао 705 поклона, а у каталогу за 2011. годину било је 485 поклона. Као најчешћи поклони у 2012. години пријављивани су књиге, слике, фотографије, плакете, разна вина и друга алкохолна пића. Највећи број поклона били су протоколарни поклони. Највише поклона пријавили су Генерални секретаријат председника Републике, Влада, градоначелник Београда, Народна скупштина и Министарство спољних послова. Рок за пријављивање поклона у 2013. години, истиче 1. марта 2014. године.

Забрана пријема поклона за повезано лице

Члан 42.

(1) Повезано лице не може да прими поклон у вези са вршењем јавне функције функционера с којим је повезано.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, повезано лице може да прими протоколарни поклон.

(3) Функционер неће бити одговоран уколико докаже да није могао да утиче на понашање повезаног лица ако је оно поклон примило, односно ако докаже да поклон није био у вези са вршењем његове јавне функције.

(4) На поклон из става 1. и 2. овог члана примењују се одредбе члана 39. до 41. овог закона.

Директор Агенције донео је Правилник о поклонима функционера („Службени гласник РС“, бр. 97/08 и 53/10), који је објављен на интернет презентацији Агенције http://www.acas.rs/sr_cir/zakoni-i-drugi-propisi/ostali-propisi/pravilnici.html

Мишљење

Уколико институција и здравствени радник који је истовремено и функционер у институцији, могу да дођу у ситуацију да одлучују о праву или интересу даваоца донације, давање донације било би у супротности са Законом о Агенцији и Правилником о поклонима функционера.

Чланом 3. став 2. Правилника о поклонима функционера прописано је да функционер не сме да прими поклон у вези са вршењем јавне функције, изузев протоколарног или пригодног поклона, али ни тада ако је у новцу и хартијама од вредности.

Одредбом члана 3а став 2. Правилника прописано је да финансирање учествовања на конференцијама, округлим столовима, семинарима, састанцима и сл. (путни трошкови, трошкови смештаја, исхране, котизације) од стране домаћих или међународних органа и организације не представља поклон по овом правилнику, уколико правно лице у којем функционер врши јавну функцију не може доћи у ситуацију да одлучује о праву или интересу наведених органа и организација. С обзиром на наведено, ова одредба односи се и на привредна друштва-даваоце поклона на који начин се конкретизује примена начела са-

весности и поштења прописаног Законом о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/89 и 57/89 и „Службени лист СРЈ“, бр. 31/93).

(Мишљење бр. 014-011-00-00144/2012-08 д 30.10.2012. године)

ОБАВЕЗЕ ФУНКЦИОНЕРА ПО ПРЕСТАНКУ ЈАВНЕ ФУНКЦИЈЕ

VI

1) Пријављивање имовине

Закон о Агенцији

Члан 43. став 4.

Извештај о имовини и приходима се подноси и у року од 30 дана од дана престанка јавне функције, према стању на дан престанка јавне функције.

Члан 44. став 3.

Функционер коме је престала јавна функција дужан је да поднесе Извештај о битним променама у односу на податке из претходно поднетог Извештаја једном годишње и у наредне две године по престанку јавне функције.

ОДЛУКЕ

Одлуке директора

РЕШЕЊЕ

УТВРЂУЈЕ СЕ да је функционер, којој је дана 21.6.2013. године престала јавна функција члана општинског већа, поступила супротно одредбама члана 43. став 4. Закона о Агенцији, на тај начин што извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, није поднела у року од 30 дана од дана престанка јавне функције, већ је то учинила 29.8.2013. године, са 38 дана закашњења, па јој се на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији изриче

МЕРА УПОЗОРЕЊА

Обавезује се функционер да се убудуће у свему придржава одредаба Закона о Агенцији, које уређују обавезе функционера после престанка јавне функције.

Из образложења

Агенција је извршила редовну проверу благовремености подношења извештаја.

Увидом у обавештење општине од 4.7.2013. године утврђено је да је функционеру дана 21.6.2013. године престала јавна функција члана општинског већа.

Како функционер није поднела извештај по престанку јавне функције члана општинског већа, против ње је дана 7.8.2013. године покренут поступак за одлучивање о постојању повреде одредбе члана 43. став 4. Закона о Агенцији.

Агенција је размотрила наводе изнете у изјашњењу и установила да исти нису од утицаја на доношење другачије одлуке, с обзиром да непознавање закона није оправдан разлог за неиспуњење законске обавезе, а чињеница да ли се функција врши накнадом или без ње је без утицаја, јер Закон не прави ту разлику.

Одредбом члана 43. став 2. Закона о Агенцији прописано је да је функционер дужан да у року од 30 дана од дана избора, постављења

или именованја поднесе Агенцији извештај о својој имовини и приходи-ма, на дан избора, постављења или именованја.

Ставом 4. истог члана прописано је да се извештај подноси и у року од 30 дана од дана престанка јавне функције, према стању на дан престанка јавне функције.

Агенција је применом наведене законске одредбе на утврђено чињенично стање нашла да у конкретном случају постоји повреда Закона о Агенцији, с обзиром на то да је утврђено да функционер није подне-ла Агенцији извештај у року од 30 дана од дана престанка јавне функције члана општинског већа, већ је то учинила дана 29.8.2013. године са 38 дана закашњења, чиме је поступила супротно наведеној законској од-редби.

Приликом одлучивања о врсти мере коју треба изрећи, Агенција је нашла да се у конкретном случају и изрицањем мере упозорења може деловати на именовану да се убудуће придржава законских прописа који уређују обавезе функционера након престанка јавне функције.

(Решење бр. 014-46-00-143/2013-08 од 14.10.2013. године)

2) *Забрана заснивања радног односа или пословне сарадње*

Закон о Агенцији

Члан 38.

(1) Функционер коме је престала јавна функција, две године по престанку функције не може да заснује радни однос, односно пословну сарадњу са правним лицем, предузетником или међународном организацијом која обавља делатности у вези са функцијом коју је функционер вршио, осим по добијеној са-гласности Агенције.

(2) Функционер коме је престала јавна функција дужан је да, пре заснивања радног односа, односно пословне сарадње из става 1. овог члана, затражи сагласност Агенције, која је дужна да одлучи по захтеву у року од 15 дана.

(3) У случају да Агенција не одлучи у року из става 2. овог чла-на, сматра се да је дала сагласност за заснивање радног одно-са, односно пословну сарадњу.

(4) Забрана из става 1. овог члана не односи се на функционера изабраног непосредно од грађана.

ОДЛУКЕ

Одлуке директора

РЕШЕЊЕ

И УТВРЂУЈЕ СЕ да је ранији функционер поступио супротно одредби члана 38. Закона о Агенцији, на тај начин што по престанку јавне функције државног секретара у Министарству животне средине, рударства и просторног планирања, није претходно тражио сагласност Агенције за заснивања пословне сарадње са компанијом са седиштем у иностранству, с обзиром да је именован у одбор наведене компаније, па му се на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ ЗАКОНА

Из образложења

Агенцији је поднета пријава против бившег државног секретара у Министарству животне средине, рударства и просторног планирања, у којој је наведено да је именовани по престанку наведене јавне функције именован у одбор директора компаније са седиштем у иностранству, а да претходно није тражио сагласност Агенције, чиме је поступио супротно одредбама члана 38. Закона о Агенцији.

На основу прикупљених доказа Агенција је закључила да је као државни секретар у Министарству учествовао у поступку издавања дозвола за геолошка истраживања по Србији, привредном друштву чији је оснивач наведена компанија, тако што је парафирао одређена решења и имао је увид у неке предмете пре потписивања. Затим је, по престанку јавне функције државног секретара прихватио кандидатуру за чланство у одбору директора ове компаније на основу кога је потом именован у наведени одбор дана 29.8.2012., а да претходно није тражио сагласност од Агенције, чиме је поступио супротно одредбама члана 38. Закона о Агенцији.

Приликом одлучивања коју меру треба изрећи именованом, Агенција је узела у обзир чињеницу да се ради о функционеру коме је престала јавна функција, па су испуњени услови за изрицање мере јавног објављивања одлуке о повреди закона из члана 51. став 2. Закона о Агенцији.

На основу изнетог, применом одредбе члана 51. став 2. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, Агенција је одлучила као у ставу 1. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 07-00-00399/2012-11 од 24.10.2012. године)

РЕШЕЊЕ

И УТВРЂУЈЕ СЕ да је ранији функционер поступила супротно одредби члана 38. став 1. Закона о Агенцији, на тај начин што је по престанку јавне функције члана комисије за заштиту понуђача учествовала у поступку јавне набавке добара - систем централне базе пренетих бројева, коју је спровела Републичка агенција за електронске комуникације, као овлашћени представник, односно правни саветник групе понуђача, код увида у понуду изабраног понуђача, без претходно добијене сагласности Агенције, па јој се на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ ЗАКОНА

Из образложења

Агенцији је поднета пријава против разрешеног члана комисије за заштиту права понуђача, у којој је наведено да је именована по престанку наведене јавне функције у поступку јавне набавке добара - систем централне базе пренетих бројева, коју је спровела Републичка агенција за електронске комуникације, учествовала као овлашћени представник, односно правни саветник групе понуђача, код увида у понуду изабраног понуђача, чиме је поступила супротно одредбама члана 38. став 1. Закона о Агенцији.

На основу прикупљених доказа Агенција је закључила да је именована учествовала у поступку јавне набавке доношењем решења којим је у целини поништен отворени поступак јавне набавке - систем централне базе пренетих бројева, а по захтеву другог понуђача, затим је у поновљеном поступку исте јавне набавке по престанку јавне функције члана Комисије за заштиту понуђача учествовала као овлашћени представник понуђача и извршила увид у документацију, без претходног тражења сагласности од Агенције, чиме је поступила супротно одредбама члана 38. став 1. Закона о Агенцији.

Агенција је приликом одлучивања коју меру треба изрећи именованој, узела у обзир чињеницу да се ради о функционеру коме је престала јавна функција, па су испуњени услови за изрицање мере јавног објављивања одлуке о повреди закона из члана 51. став 2. Закона о Агенцији.

На основу изнетог, применом одредбе члана 51. став 2. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, Агенција је одлучила као у ставу 1. диспозитива овог решења.

(Решење бр. 07-00-434/2010/06 од 16.3.2011. године)

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев бившег државног секретара у Министарству животне средине, рударства и просторног планирања за давање сагласности за заснивање радног односа на радном месту директора сектора рударства у привредном друштву-концерну.

Из образложења

Бивши државни секретар у Министарству рударства и енергетике, односно Министарства животне средине, рударства и просторног планирања, поднео је Агенцији захтев за давање сагласности за заснивање радног односа у привредном друштву-концерну на радном месту директора сектора за рударство.

На основу свих чињеница и доказа прикупљених у поступку, Агенција је закључила да захтев именованог треба одбити, с обзиром да се у конкретном случају ради о заснивању радног односа са правним лицем које обавља делатност над којом је подносилац захтева по природи своје функције вршио надзор, а имајући у виду чињеницу да је именовани у току вршења јавне функције државног секретара у Министарству животне средине, рударства и просторног планирања учествовао у доношењу одлука тог министарства у вези са пословањем правног лица у којем намерава да заснује радни однос.

На основу наведеног, донета је одлука као у диспозитиву овог решења, на основу одредбе члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01, „Службени гласник РС“, бр. 30/10) у вези са чланом 3. став 4. Закона о Агенцији.

(Решење бр. 014-012-00-00004/2013-11 од 4.2.2013. године)

РЕШЕЊЕ

І УТВРЂУЈЕ СЕ да је ранији функционер поступио супротно одредбама члана 38. Закона о Агенцији, на тај начин што је пре истека законом прописаног рока од две године по престанку јавне функције члана Комисије за хартије од вредности, која му је престала 22.7.2011. године, без сагласности Агенције за борбу против корупције засновао пословну сарадњу са привредним друштвом,

па му се, на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

Из образложења

Против ранијег функционера је по службеној дужности покренут поступак ради одлучивања о постојању повреде одредаба члана 38. Закона о Агенцији.

У поступку је утврђено да је именовани, пре истека законом прописаног рока од две године по престанку јавне функције члана Комисије за хартије од вредности засновао однос пословне сарадње са привредним друштвом у својству пуномоћника тог привредног друштва, а да претходно није тражио сагласност од Агенције на који начин је поступио супротно одредбама члана 38. Закона о Агенцији.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у ставу I диспозитива овог решења применом одредаба члана 38. и члана 51. став 2. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, у вези са чланом 3. став 4. Закона о Агенцији.

(Решење бр. 020-00-00111/2012-11 од 24.6.2013. године)

Одлука Одбора

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба функционера изјављена против решења Агенције бр. 014-020-00-00104/2012-11 од 4.2.2013. године, као неоснована.

Из образложења

Решењем Агенције бр. 014-020-00-00104/2012-11 од 4.2.2013. године, ставом I изреке решења утврђује се да је функционер поступио супротно одредбама члана 38. Закона о Агенцији, на тај начин што је пре истека законом прописаног рока од две године по престанку јавне функције помоћника министра рударства и енергетике, која му је престала 3.3.2011. године, без сагласности Агенције засновао радни однос у привредном друштву, па му се на основу члана 51. став 2. Закона о Агенцији изриче мера јавног објављивања одлуке о повреди Закона о Агенцији.

Одбор је нашао да је првостепени орган без повреде поступка правилно утврдио правно релевантне чињенице на које је правилно применио материјално право.

Наиме, увидом у списе предмета утврђено је да је функционер разрешен дужности помоћника министра рударства и енергетике решењем Владе Републике Србије број 119-1288/2011 од 3.3.2011. године, а да је засновао радни однос и ступио на рад у привредном друштву, дана 1.9.2012. године, по основу Уговора о раду од 1.9.2012. године, као и да није тражио сагласност Агенције за заснивање радног односа у наведеном привредном друштву.

Правилно је првостепени орган утврдио да је ранији функционер поступио супротно одредбама члана 38. Закона о Агенцији будући да је био дужан да пре заснивања радног односа, односно пословне сарадње затражи сагласност Агенције, што он није учинио.

Наиме, према одредби члана 38. став 1. Закона о Агенцији функционер коме је престала јавна функција не може две године по престанку функције засновати радни однос, односно пословну сарадњу са правним лицем, предузетником или међународном организацијом која обавља делатност у вези са функцијом коју је функционер вршио, осим по добијеној сагласности Агенције. Ставом 2. истог члана је прописано да је функционер коме је престала јавна функција дужан да пре заснивања радног односа, односно пословне сарадње затражи сагласност Агенције.

Одредбом члана 51. став 2. Закона Агенцији прописано је да се функционеру коме је престала јавна функција и повезаном лицу може изрећи мера упозорења и мера јавног објављивања одлуке о повреди овог закона.

Приликом одлучивања о жалби, Одбор је ценио наводе жалбе да Агенција није доставила одговор именованом на његов допис којим је затражио тумачење одредбе члана 38. Закона о Агенцији, као и да је поступак покренут након што му је престао радни однос у наведеном привредном друштву, али је нашао да су без утицаја на доношење другачије одлуке. Ово стога јер је именовани био дужан да пре заснивања радног односа затражи сагласност Агенције за заснивање радног односа, што није учинио, већ је, након што је извршио повреду закона, односно, засновао радни однос без прибављене сагласности Агенције, доставио Агенцији електронским путем, на званичну e-mail адресу Агенције молбу за тумачење закона.

(Решење Одбора бр. 014-020-00-00066/2013-02 од 3.7.2013. године)

ПРАВНА ЗАШТИТА VII

1) Жалба

Закон о Агенцији

Члан 52.

(1) Одлуку којом се утврђује повреда овог закона и изриче мера из члана 51. овог закона доноси директор.

(2) Против одлуке из става 1. овог члана може се изјавити жалба Одбору Агенције, у року од 15 дана од дана достављања.

Члан 53.

(1) Одлука Одбора Агенције из члана 52. став 2. овог закона је коначна.

(2) Против ове одлуке може се покренути управни спор.

У поступку пред Агенцијом који није уређен Законом о Агенцији, сходно се примењују одредбе закона који уређује општи управни поступак.

Жалба се непосредно предаје или шаље поштом органу који је донео првостепено решење, односно директору Агенције. Ако је жалба предата или послата непосредно Одбору, он је одмах шаље првостепене

ном органу, а у погледу рока, благовременост жалбе се цени према дану када је предата, односно послата Одбору.

Првостепени орган испитује да ли је жалба допуштена, благовремена и изјављена од овлашћеног лица. Недопуштена, неблаговремену или од неовлашћеног лица изјављену жалбу првостепени орган одбацује својим закључком. Уколико првостепени орган нађе да је жалба основана, а није потребно спроводити нов посебни испитни поступак, може ствар решити друкчије и новим решењем заменити решење које се жалбом побија. Уколико нађе да је спроведени поступак био непотпун, а да је то могло бити од утицаја на решавање, као и у случају када жалилац изнесе у жалби чињенице и доказе који би могли бити од утицаја на друкчије решење управне ствари, ако је жалиоцу морала бити дата могућност да учествује у поступку који је претходно доношењу решења, а та могућност није била дата, или му је била дата, а он је пропустио да је користи али је у жалби оправдао то пропуштање, првостепени орган ће допунити поступак и према резултату допуњеног поступка може донети другачије решење. Када првостепени орган нађе да је поднета жалба допуштена, благовремена и изјављена од овлашћеног лица, а није новим решењем заменио решење које се жалбом побија доставиће жалбу са свим списима предмета Одбору.

Одбор, уколико претходно не одбаци жалбу ако је то пропустио првостепени орган, узима предмет у решавање и може одбити жалбу, поништити решење у целини или делимично, или га изменити. Разлози из којих Одбор може да донесе одлуку којом се поништава првостепено решење у поступку по жалби су, између осталих: ако су у првостепеном поступку одлучне чињенице непотпуно или погрешно уврштене; ако се у поступку није водило рачуна о правилима поступка која су од утицаја на решење ствари; ако је диспозитив побијаног решења нејасан или у супротности са образложењем; ако су погрешно оцењени докази или је из утврђених чињеница изведен погрешан закључак у погледу чињеничног стања или је погрешно примењен правни пропис на основу којег је решена управна ствар.

У пракси Одбора, током 2013. године уочена је тенденција раста изјављених жалби, па је тако у односу на 2012. годину када је изјављено укупно 53 жалбе, до краја октобра 2013. године Одбору изјављено укупно 134 жалбе.

2) Судска заштита

Закон о управним споровима:

Члан 17.

Управни спор покреће се тужбом.

Члан 18.

(1) Тужба се подноси у року од 30 дана од дана достављања управног акта странци која је подноси или у законом прописаном краћем року.

(2) Рок из става 1. овог члана важи и за орган овлашћен за подношење тужбе, ако му је управни акт достављен.

(3) Ако органу овлашћеном за подношење тужбе, односно заинтересованом лицу није достављен управни акт, орган, односно заинтересовано лице може поднети тужбу, у року од 60 дана од дана достављања управног акта странци.

Члан 19.

(1) Ако другостепени орган, у року од 60 дана од дана пријема жалбе или у законом одређеном краћем року, није донео решење по жалби странке против првостепеног решења, а не донесе га ни у даљем року од седам дана по накнадном захтеву странке поднетом другостепеном органу, странка по истеку тога рока може поднети тужбу због недоношења захтеваног акта.

(2) Ако првостепени орган по захтеву странке није у року предвиђеном законом којим се уређује општи управни поступак, донео решење против којег није дозвољена жалба, а не донесе га ни у даљем року од седам дана по накнадном захтеву странке, странка по истеку тога рока може поднети тужбу због недоношења захтеваног акта.

Правне последице поништења акта у управном спору

Члан 69.

(1) Када суд поништи акт против кога је био покренут управни спор, предмет се враћа у стање поновног решавања по жалби, односно стање поновног решавања по захтеву странке у првостепеном поступку, ако је жалба била законом искључена (стање пре него што је поништени акт донет).

(2) Ако према природи ствари у којој је настао управни спор треба уместо поништеног управног акта донети други, надлежни орган је дужан да тај акт донесе без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана достављања пресуде, при чему је на-

длежни орган везан правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка.

Правне последице активног непоступања по пресуди
Члан 70.

(1) Ако надлежни орган после поништења управног акта донесе управни акт противно правном схватању суда или противно примедбама суда у погледу поступка, па тужилац поднесе нову тужбу, суд ће поништити оспорени акт и сам решити управну ствар пресудом, осим ако то није могуће због природе те ствари или је иначе пуна јурисдикција законом искључена.

(2) Пресуда донета у случају из става 1. овог члана у свему замењује акт надлежног органа.

(3) Ако суд сматра да због природе ствари не може да сам реши управну ствар, дужан је да то посебно образложи.

(4) О случају из става 1. овог члана суд извештава орган који врши надзор над радом органа.

Правне последице пасивног непоступања по пресуди
Члан 71.

(1) Ако надлежни орган после поништења управног акта не донесе одмах, а најкасније у року од 30 дана, нови управни акт или акт о извршењу пресуде донете на основу члана 43. овог закона, странка може посебним поднеском да тражи доношење таквог акта.

(2) Ако надлежни орган не донесе акт из става 1. овог члана ни у року од седам дана од тражења странке, странка може посебним поднеском да захтева од суда који је донео пресуду доношење таквог акта.

(3) По захтеву странке из става 2. овог члана, суд ће затражити од надлежног органа обавештење о разлозима због којих управни акт није донео. Надлежни орган је дужан да ово обавештење да одмах, а најкасније у року од седам дана. Ако он то не учини, или ако дато обавештење, по нахођењу суда, не оправдава неизвршење судске пресуде, суд ће донети решење које у свему замењује акт надлежног органа, уколико природа ствари то дозвољава.

(4) Суд ће решење из става 3. овог члана доставити органу надлежном за извршење, и о томе истовремено обавестити орган који врши надзор. Орган надлежан за извршење дужан је без одлагања да изврши овакво решење.

ДОДАЦИ

Закон о Агенцији за борбу против корупције*

I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се оснивање, правни положај, надлежност, организација и начин рада Агенције за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција), правила у вези са спречавањем сукоба интереса при вршењу јавних функција и пријављивањем имовине лица која врше јавне функције, поступак и одлучивање у случају повреде овог закона, увођење планова интегритета, као и друга питања од значаја за рад Агенције.

Значење израза

Члан 2.

У смислу овог закона, поједини изрази имају следеће значење:

- „корупција” је однос који се заснива злоупотребом службеног, односно друштвеног положаја или утицаја, у јавном или приватном сектору, у циљу стицања личне користи или користи за другог;
- „функционер” је свако изабрано, постављено или именовано лице у органе Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе и органе јавних предузећа и привредних друштава, установа и других организација чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе и друго лице које бира Народна скупштина;
- „јавна функција” је функција у органима Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, органима јавних предузећа и

* („Сл. гласник РС”, бр. 97/08, 53/10, 66/11 - УС, 67/13 - УС)

привредних друштава, установа и других организација, чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, као и функција других лица које бира Народна скупштина, а подразумева овлашћења руковођења, одлучивања, односно доношења општих или појединачних аката;

- „повезано лице“ је супружник или ванбрачни партнер функционера, крвни сродник функционера у правој линији, односно у побочној линији закључно са другим степеном сродства, усвојитељ или усвојеник функционера, као и свако друго правно или физичко лице које се према другим основама и околностима може оправдано сматрати интересно повезаним са функционером;

- „приватни интерес“ је било каква корист или погодност за функционера или повезано лице;

- „сукоб интереса“ је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције односно службене дужности, на начин који угрожава јавни интерес;

- „поклон“ је новац, ствар, право и услуга извршена без одговарајуће накнаде и свака друга корист која је дата функционеру или повезаном лицу у вези с вршењем јавне функције;

- „протоколарни поклон“ је поклон који функционер прими од стране државе, њеног органа или организације, међународне организације или страног правног лица, који је примљен приликом службене посете или у другим сличним приликама.

II АГЕНЦИЈА

Члан 3.

(1) Агенција је самосталан и независан државни орган.

(2) За обављање послова из своје надлежности Агенција је одговорна Народној скупштини.

(3) Агенција има својство правног лица.

(4) У поступку пред Агенцијом који није уређен овим законом, сходно се примењују одредбе закона који уређује општи управни поступак.

(5) Средства за рад и функционисање Агенције обезбеђују се у буџету Републике Србије, на предлог Агенције, као и из других извора, у складу са законом.

(6) Агенција самостално располаже средствима из става 5. овог члана, у складу са законом.

Седиште и организационе јединице Агенције

Члан 4.

- (1) Седиште Агенције је у Београду.
- (2) Агенција може да образује организационе јединице изван седишта.
- (3) Организационе јединице из става 2. овог члана немају својство правног лица.

Надлежност Агенције

Члан 5.

Агенција:

- надзире спровођење Националне стратегије за борбу против корупције (у даљем тексту: Стратегија), Акционог плана за примену Националне стратегије за борбу против корупције (у даљем тексту: Акциони план) и секторских акционих планова;
- покреће поступак и изриче мере због повреде овог закона;
- решава о сукобу интереса;
- обавља послове у складу са законом којим је уређено финансирање политичких странака односно политичких субјеката;
- даје мишљења и упутства за спровођење овог закона;
- даје иницијативе за измену и доношење прописа у области борбе против корупције;
- даје мишљења у вези са применом Стратегије, Акционог плана и секторских акционих планова;
- прати и обавља послове који се односе на организовање координације рада државних органа у борби против корупције;
- води регистар функционера;
- води регистар имовине и прихода функционера (у даљем тексту: Регистар имовине);
- пружа стручну помоћ у области борбе против корупције;
- сарађује са другим државним органима у припреми прописа у области борбе против корупције;
- даје смернице за израду планова интегритета у јавном и приватном сектору;
- сарађује са научним организацијама и организацијама цивилног друштва у спровођењу активности превенције корупције;
- уводи и спроводи програме обуке о корупцији, у складу са овим законом;
- води посебне евиденције у складу са овим законом;

- поступа по представкама правних и физичких лица;
- поступа по пријавама државних службеника, односно запослених у органима Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе и органима јавних предузећа, установа и других организација чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, односно органима привредних друштава чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе и запослених у државним органима и организацијама;
- организује истраживања, прати и анализира статистичке и друге податке о стању корупције;
- у сарадњи са надлежним државним органима прати међународну сарадњу у области борбе против корупције;
- обавља и друге послове одређене законом.

Органи Агенције

Члан 6.

Органи Агенције су Одбор и директор.

а) Одбор Агенције

Члан 7.

(1) Одбор Агенције бира и разрешава директора Агенције, одлучује о увећању плате директора, одлучује по жалбама на одлуке директора којима се изричу мере у складу са овим законом, усваја годишњи извештај о раду Агенције који подноси Народној скупштини, врши надзор над радом и имовинским стањем директора, предлаже буџетска средства за рад Агенције, доноси пословник о свом раду и врши друге послове одређене овим законом.

(2) Одбор Агенције може, на предлог директора, да оснива саветодавна или радна тела Агенције.

Услови за избор члана Одбора Агенције

Члан 8.

(1) За члана Одбора Агенције може да буде изабрано лице које испуњава опште услове за рад у државним органима, има завршен факултет, најмање девет година радног искуства и није осуђено за кривично дело које га чини недостојним за вршење функције члана Одбора Агенције.

(2) Члан Одбора Агенције не може да буде члан политичке странке , односно политичког субјекта и подлеже истим обавезама и забранама које се по овом закону односе на функционере, изузев забране из члана 30. став 1. овог закона.

Састав Одбора Агенције

Члан 9.

- (1) Одбор Агенције има девет чланова.
- (2) Чланове Одбора Агенције бира Народна скупштина на предлог:
 - 1) Административног одбора Народне скупштине;
 - 2) председника Републике;
 - 3) Владе;
 - 4) Врховног касационог суда;
 - 5) Државне ревизорске институције;
 - 6) Заштитника грађана и Повереника за информације од јавног значаја, путем заједничког договора;
 - 7) Социјално-економског савета;
 - 8) Адвокатске коморе Србије;
 - 9) удружења новинара у Републици Србији, путем заједничког договора.
- (3) Кандидат за члана Одбора Агенције кога предложи предлагачи из става 1. тач. 8) и 9) овог члана може да буде из редова предлагача.

Мандат члана Одбора Агенције

Члан 10.

- (1) Мандат члана Одбора Агенције траје четири године.
- (2) Исто лице може да буде изабрано за члана Одбора Агенције највише два пута.

Накнада за рад члана Одбора Агенције

Члан 11.

Члан Одбора Агенције има право на месечну накнаду у висини две просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији.

Престанак функције члана Одбора Агенције

Члан 12.

- (1) Функција члана Одбора Агенције престаје истеком мандата, оставком, ако је због болести, на основу налаза надлежне здравствене установе, трајно неспособан за вршење функције и разрешењем.
- (2) Предлагачи су дужни да три месеца пре истека мандата члана Одбора Агенције, поднесу предлог за избор новог члана Одбора Агенције.
- (3) Ако функција члана Одбора Агенције престане пре истека мандата, предлагач је дужан да у року од 30 дана од дана наступања услова из става 1. овог члана поднесе листу кандидата за избор новог члана Народној скупштини.

Разрешење члана Одбора Агенције

Члан 13.

- (1) Члан Одбора Агенције се разрешава ако несавесно врши функцију члана Одбора Агенције, ако постане члан политичке странке, односно политичког субјекта, нарушава углед или политичку непристрасност Агенције, ако буде осуђен за кривично дело које га чини недостојним функције члана Одбора Агенције или ако се утврди да је повредио овај закон.
- (2) Поступак у коме се утврђује да ли постоје разлози за разрешење члана Одбора Агенције води Одбор Агенције.
- (3) Поступак из става 2. овог члана покреће се на предлог председника Одбора Агенције, најмање три члана Одбора Агенције, директора Агенције, као и предлагача тог члана Одбора Агенције.
- (4) Одлуку о разрешењу, на предлог Одбора Агенције, доноси Народна скупштина.
- (5) Одбор Агенције може да удаљи са функције члана против кога се води поступак у коме се утврђује да ли постоје разлози за његово разрешење.

Одлучивање

Члан 14.

- (1) Одбор Агенције одлучује већином гласова свих чланова.
- (2) Радом Одбора Агенције руководи председник, кога између себе бирају чланови Одбора Агенције.

б) Директор

Члан 15.

Директор представља Агенцију, руководи радом, организује и обезбеђује законито и ефикасно обављање послова Агенције, доноси одлуке о повреди овог закона и изриче мере, даје мишљења и упутства за спровођење овог закона, припрема годишњи извештај о раду Агенције, израђује предлог буџетских средстава за рад Агенције, доноси опште и појединачне акте, одлучује о правима, обавезама и одговорностима запослених у Агенцији, спроводи одлуке Одбора Агенције и врши друге послове одређене законом.

Услови за избор директора

Члан 16.

(1) За директора може да буде изабрано лице које испуњава опште услове за рад у државним органима, има завршен правни факултет и најмање девет година радног искуства и није осуђено за кривично дело које га чини недостојним за вршење функције директора.

(2) Директор не може да буде члан политичке странке, односно политичког субјекта и подлеже истим обавезама и забранама које се по овом закону односе на функционере.

Јавни конкурс за избор директора

Члан 17.

(1) Директор се бира на јавном конкурс, који расписује Одбор Агенције.

(2) Јавни конкурс се објављује у „Службеном гласнику Републике Србије” и најмање једном средству јавног информисања које покрива целу територију Републике Србије.

Мандат директора

Члан 18.

(1) Мандат директора траје пет година.

(2) Исто лице може да буде изабрано за директора највише два пута.

Престанак функције директора

Члан 19.

- (1) Функција директора престаје истеком мандата, оставком, ако је због болести, на основу налаза надлежне здравствене установе, трајно неспособан за вршење дужности и разрешењем.
- (2) Одбор Агенције дужан је да три месеца пре истека мандата директора, распише конкурс за избор новог директора.
- (3) Ако функција директора престане пре истека мандата, Одбор Агенције је дужан да у року од 15 дана од дана наступања услова из става 1. овог члана распише конкурс за избор новог директора.

Разрешење директора

Члан 20.

- (1) Директор се разрешава ако несавесно врши функцију, ако постане члан политичке странке, односно политичког субјекта, нарушава углед или политичку непристрасност Агенције, ако буде осуђен за кривично дело које га чини недостојним функције или ако се утврди да је повредио овај закон.
- (2) Поступак у коме се утврђује да ли постоје разлози за разрешење директора води Одбор Агенције.
- (3) Поступак из става 2. овог члана покреће се на предлог председника Одбора Агенције или најмање три члана Одбора Агенције.

Заменик директора

Члан 21.

- (1) Агенција има заменика директора, који се бира на јавном конкурс.
- (2) Директор бира заменика директора између три предложена кандидата са листе коју утврди Одбор Агенције.
- (3) Заменика директора разрешава директор.
- (4) Мандат заменика директора престаје избором новог директора.
- (5) Заменик директора обавља послове у оквиру овлашћења које му одреди директор.

Плата директора и заменика директора

Члан 22.

- (1) Директор има право на плату у висини основне плате судије Врховног касационог суда.

(2) Основна плата из става 1. овог члана, због посебне сложености послова и одговорности радног места, може се одлуком Одбора Агенције увећати до 20%.

(3) Заменик директора има право на плату у висини основне плате судије Апелационог суда.

(4) Директор, односно заменик директора има право на накнаду плате у трајању од шест месеци од дана када му је престала функција у висини плате коју је имао на дан престанка функције.

(5) Право на накнаду плате из става 2. овог члана престаје пре рока од шест месеци ако бивши директор, односно заменик директора заснује радни однос или стекне право на пензију.

Стручна служба Агенције

Члан 23.

(1) Агенција има стручну службу којом руководи директор Агенције.

(2) На унутрашње уређење и систематизацију радних места у стручној служби Агенције примењују се начела за унутрашње уређење и систематизацију радних места у министарствима и посебним организацијама, осим уколико обављање одређених послова у Агенцији не захтева другачији начин организовања.

(3) Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у стручној служби Агенције доноси директор, по прибављеном мишљењу Одбора Агенције, уз сагласност одбора Народне скупштине надлежног за управу.

Положај запослених у стручној служби Агенције

Члан 24.

(1) На запослене у стручној служби Агенције примењују се прописи о државним службеницима и намештеницима.

(2) Директор може да донесе посебан кодекс понашања запослених у стручној служби Агенције.

Обавезе других органа и организација

Члан 25.

(1) У обављању послова из свог делокруга Агенција сарађује са државним органима и организацијама, органима територијалне аутономије и локалне самоуправе, јавним службама и другим правним лицима.

(2) Државни органи и организације, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе, јавне службе и друга правна лица која врше јавна овлашћења дужни су да на захтев Агенције, у року од 15 дана, доставе сва документа и информације које су Агенцији потребне за обављање послова из њене надлежности.

(3) Обавезу достављања документа и информација из става 2. овог члана имају и друга правна лица која имају обавезе одређене Стратегијом, Акционим планом и секторским акционим плановима.

Подношење извештаја о раду Агенције

Члан 26.

(1) Агенција је дужна да поднесе годишњи извештај о раду Народној скупштини, најкасније до 31. марта текуће године за претходну годину.

(2) Извештај из става 1. овог члана садржи и извештај о спровођењу Стратегије, Акционог плана и секторских акционих планова.

(3) Агенција може да подноси и ванредне извештаје о раду на захтев Народне скупштине, односно по сопственој иницијативи.

(4) Извештај из ст. 1. и 3. овог члана Агенција доставља и Влади.

III СУКОБ ИНТЕРЕСА

Члан 27.

(1) Функционер је дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном.

(2) Функционер је дужан да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

(3) Функционер је дужан да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса.

(4) Функционер не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице.

Забрана вршења друге јавне функције

Члан 28.

(1) Функционер може да врши само једну јавну функцију, осим ако је законом и другим прописом обавезан да врши више јавних функција.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, функционер може да врши другу јавну функцију, на основу сагласности Агенције.

(3) Функционер изабран на јавну функцију непосредно од грађана може, без сагласности Агенције, да врши више јавних функција на које се бира непосредно од грађана, осим у случајевима неспојивости утврђених Уставом.

(4) Функционер који је изабран, постављен или именован на другу јавну функцију и који намерава да више функција врши истовремено, дужан је да у року од три дана од дана избора, постављења или именовања затражи сагласност Агенције. Уз захтев, функционер доставља и прибављено позитивно мишљење органа који га је изабрао, поставио или именован на јавну функцију, а функционер који је изабран на јавну функцију непосредно од грађана доставља позитивно мишљење надлежног радног тела органа у коме је функционер.

(5) Агенција је дужна да одлучи по потпуном и уредном захтеву из става 4. овог члана у року од 15 дана од дана пријема захтева. Агенција неће дати сагласност за вршење друге јавне функције, уколико је вршење те функције у сукобу са јавном функцијом коју функционер већ врши, односно уколико утврди постојање сукоба интереса, о чему доноси образложену одлуку.

(6) У случају да Агенција не одлучи у року из става 5. овог члана, сматра се да је дала одобрење функционеру за вршење друге јавне функције, осим ако је функционеру другим прописом забрањено истовремено вршење те две јавне функције.

(7) Функционеру који је изабран, постављен или именован на другу јавну функцију, супротно одредбама овог закона, каснија функција престаје по сили закона.

(8) Одлуку о престанку функције у случају из става 7. овог члана доноси орган, односно стално радно тело органа који је функционера изабрао, поставио или именован на каснију функцију, у року од осам дана од дана пријема одлуке Агенције којом се утврђује да је функционер изабран, постављен или именован на другу јавну функцију супротно одредбама овог закона.

(9) За поједине категорије функционера директор Агенције може општим актом да утврди друге јавне функције које функционери могу да обављају без сагласности Агенције из става 5. овог члана.

*Одлуком Уставног суда IУз-245/2011 („Сл. гласник РС”, бр. 67/13) утврђено је да одредбе члана 28. став 9. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Сл. гласник РС”, бр. 97/08, 53/10 и 66/11 - Одлука УС), нису у сагласности са Уставом и да престају да важе даном објављивања те одлуке у „Сл. гласнику РС”, тј. 31. јула 2013. године.

Вршење функција у политичкој странци, односно политичком субјекту

Члан 29.

(1) Функционер може да врши функцију у политичкој странци, односно политичком субјекту и да учествује у њеним активностима ако то не угрожава вршење јавне функције и ако то није законом забрањено.

(2) Функционер не може да користи јавне ресурсе и скупове на којима учествује и сусрете које има у својству функционера, за промоцију политичких странака, односно политичких субјеката.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, функционер може да користи јавне ресурсе ради заштите личне безбедности, уколико је таква употреба јавних ресурса уређена прописима из те области или одлуком служби које се старају о безбедности функционера.

(4) Функционер је дужан да увек недвосмислено предочи саговорницима и јавности да ли износи став органа у којем врши јавну функцију или став политичке странке, односно политичког субјекта.

(5) Одредба става 4. овог члана не односи се на функционере који се бирају непосредно од грађана.

Обављање другог посла или делатности

Члан 30.

(1) Функционер не може да обавља други посао или делатност за време вршења јавне функције која захтева рад са пуним радним временом или стални рад.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, функционер може да се бави научноистраживачким радом, наставном, културно-уметничком, хуманитарном и спортском делатношћу, без сагласности Агенције, ако тиме не угрожава непристрасно вршење и углед јавне функције. Приходе од ових послова, односно делатности, функционер је дужан да пријави Агенцији.

(3) Ако утврди да се обављањем посла, односно делатности из става 2. овог члана угрожава непристрасно вршење или углед јавне функције, односно да представља сукоб интереса, Агенција одређује рок у којем

је функционер дужан да престане са обављањем тог посла, односно делатности.

(4) Изузев послова, односно делатности из става 2. овог члана, Агенција може, на захтев функционера, да да сагласност за обављање и других послова, односно делатности. Уз захтев функционер доставља позитивно мишљење органа који га је изабрао, поставио или именовао на јавну функцију. Државни службеник на положају дужан је да, уз захтев, достави сагласност непосредно претпостављеног. О потпуном и уредном захтеву Агенција је дужна да одлучи у року од 15 дана од дана пријема захтева.

(5) У случају да Агенција не одлучи у року из става 4. овог члана, сматра се да је дала сагласност за обављање другог посла или делатности.

(6) За поједине категорије функционера, директор Агенције може општим актом да утврди послове, односно делатности које могу да обављају без сагласности из става 4. овог члана.

(7) Другим законом или прописом могу да буду прописани и други послови или делатности које функционер не може да обавља за време вршења јавне функције.

*Одлуком Уставног суда IУз-245/2011 („Сл. гласник РС”, бр. 67/13) утврђено је да одредбе члана 30. став 6. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Сл. гласник РС”, бр. 97/08, 53/10 и 66/11 - Одлука УС), нису у сагласности са Уставом и да престају да важе даном објављивања те одлуке у „Сл. гласнику РС”, тј. 31. јула 2013. године.

Обављање другог посла или делатности у време ступања на јавну функцију

Члан 31.

(1) Функционер који у тренутку ступања на јавну функцију обавља други посао или делатност, дужан је да у року од 15 дана од дана ступања на јавну функцију обавести Агенцију о обављању тог посла или делатности.

(2) Агенција, по пријему обавештења, утврђује да ли се обављањем посла, односно делатности угрожава непристрасно вршење јавне функције, односно да ли то представља сукоб интереса.

(3) Ако утврди да се обављањем посла, односно делатности из става 2. овог члана угрожава непристрасно вршење јавне функције, односно представља сукоб интереса, Агенција доноси одлуку којом одређује рок, који не може бити дужи од 60 дана, у којем је функционер дужан да престане са обављањем тог посла, односно делатности.

(4) Уколико функционер не поступи у року из става 3. овог члана Агенција спроводи поступак за утврђивање повреде закона.

(5) Ако Агенција не обавести функционера у року од 30 дана од дана пријема обавештења из става 1. овог члана да постоји сукоб интереса, сматра се да функционер може да настави да обавља други посао или делатност.

(6) Одредбе овог члана не односе се на члана управног или надзорног одбора јавног предузећа и јавних установа из реда запослених.

(7) За поједине категорије функционера, односно за одређене послове или делатности, директор Агенције може општим актом да пропише да није потребно да достави обавештење из става 1. овог члана.

*Одлуком Уставног суда ИУз-245/2011 („Сл. гласник РС”, бр. 67/13) утврђено је да одредбе члана 31. став 7. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Сл. гласник РС”, бр. 97/08, 53/10 и 66/11 - Одлука УС), нису у сагласности са Уставом и да престају да важе даном објављивања те одлуке у „Сл. гласнику РС”, тј. 31. јула 2013. године.

Обавеза пријављивања о постојању сукоба интереса

Члан 32.

(1) Функционер је дужан да, приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има.

(2) Агенција може да позове функционера и тражи да достави потребне податке, у циљу прибављања информација о постојању сукоба интереса из става 1. овог члана.

(3) Ако Агенција утврди да постоји сукоб интереса из става 1. овог члана, о томе обавештава функционера и орган у коме он врши јавну функцију и предлаже мере за отклањање сукоба интереса.

(4) Одредбе ст. 1. и 3. овог члана не искључују примену одредби о изузећу прописане законима којима је уређен судски или управни поступак.

(5) Појединачни акт у чијем доношењу је учествовао функционер који се због сукоба интереса морао изузети, ништав је.

(6) Изузетно од става 5. овог члана, неће бити ништав акт у чијем је доношењу учествовао функционер који је пријавио сукоб интереса у складу са овим законом, уколико није било могуће да се одреди друго лице које би учествовало у доношењу акта.

Забрана оснивања привредног друштва или јавне службе за време вршења јавне функције

Члан 33.

(1) Функционер чија јавна функција захтева рад са пуним радним временом или стални рад, за време вршења јавне функције, не може да оснује привредно друштво, односно јавну службу, нити да започне обављање самосталне делатности, у смислу закона којим се уређује предузетништво.

(2) Функционер чија јавна функција захтева рад са пуним радним временом или стални рад не може да врши функцију управљања, надзора или заступања приватног капитала у привредном друштву, приватној установи или другом приватном правном лицу.

Чланство у удружењу и органима удружења

Члан 34.

(1) Изузетно од члана 33. став 2. овог закона, функционер може да врши функцију у органу струковног удружења. Функционер може да буде члан органа других удружења уколико Агенција не утврди да постоји сукоб интереса.

(2) На утврђивање постојања сукоба интереса из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе члана 31. овог закона.

(3) Функционер који је члан удружења не може да прима накнаду или поклоне по основу чланства у удружењу, изузев накнаде путних и других трошкова.

Пренос управљачких права за време вршења јавне функције

Члан 35.

(1) Функционер је дужан да у року од 30 дана од избора, постављења или именовања, пренесе своја управљачка права у привредном друштву на правно или физичко лице које није повезано лице, да их оно, у своје име, а за рачун функционера, врши до престанка јавне функције.

(2) Функционер може изузетно своја управљачка права у привредном друштву пренети на друго физичко или правно лице које је оснивач - члан или директор привредног друштва у коме функционер има управљачка права.

(3) У року од пет дана од дана преноса управљачких права, функционер је дужан да надлежном органу привредног друштва и Агенцији достави

податке о лицу на које је пренео управљачка права и доказе о преносу управљачких права. Функционер је дужан да о разлозима преноса управљачких права обавести привредно друштво. Лице на које је функционер пренео управљачка права, постаје повезано лице.

(4) Функционер не сме лицу на које је пренео управљачка права, односно другом лицу које врши управљачка права у привредном друштву, да даје обавештења, упутства и налоге, нити сме на други начин преко њега да утиче на вршење права и обавеза у привредном друштву. Функционер има право да се обавештава о пословању привредног друштва.

(5) Изузетно, функционер који поседује удео у привредном друштву до 3% није дужан да пренесе своја управљачка права на друго правно или физичко лице.

Обавеза обавештавања Агенције у поступку јавне набавке

Члан 36.

(1) Правно лице у којем је функционер власник више од 20% удела или акција, ако учествује у поступку приватизације, јавних набавки или другом поступку чији је исход закључивање уговора са органом Републике, територијалне аутономије, локалне самоуправе, другим корисником буџета, односно другим правним лицем чији је оснивач орган Републике, територијалне аутономије или локалне самоуправе или правним лицем у којем је више од 20% капитала у јавној својини, обавезно је да о томе обавести Агенцију у року од три дана од дана предузимања прве радње у поступку, као и о коначном исходу поступка у року од три дана од дана сазнања о његовом окончању.

(2) Агенција води евиденцију правних лица и поступака из става 1. овог члана. Подаци из ове евиденције су јавни.

Недозвољени утицај на функционера

Члан 37.

(1) Функционер је дужан да о недозвољеном утицају коме је изложен у вршењу јавне функције, одмах обавести Агенцију.

(2) Агенција обавештава надлежни орган о наводима функционера из става 1. овог члана, ради покретања дисциплинског, прекршајног и кривичног поступка, у складу са законом.

(3) Орган из става 2. овог члана, дужан је да у року од 30 дана од дана пријема обавештења обавести Агенцију о предузетим мерама.

Забрана заснивања радног односа или пословне сарадње по престанку јавне функције

Члан 38.

(1) Функционер коме је престала јавна функција, две године по престанку функције не може да заснује радни однос, односно пословну сарадњу са правним лицем, предузетником или међународном организацијом која обавља делатности у вези са функцијом коју је функционер вршио, осим по добијеној сагласности Агенције.

(2) Функционер коме је престала јавна функција дужан је да, пре заснивања радног односа, односно пословне сарадње из става 1. овог члана, затражи сагласност Агенције, која је дужна да одлучи по захтеву у року од 15 дана.

(3) У случају да Агенција не одлучи у року из става 2. овог члана, сматра се да је дала сагласност за заснивање радног односа, односно пословну сарадњу.

(4) Забрана из става 1. овог члана не односи се на функционера изабраног непосредно од грађана.

IV ПОКЛОНИ

Члан 39.

(1) Функционер не сме да прими поклон у вези с вршењем јавне функције, изузев протоколарног или пригодног поклона, али ни тада ако је у новцу и хартијама од вредности.

(2) Функционер је дужан да протоколарни поклон преда органу надлежном за поступање са имовином у јавној својини, изузев ако вредност поклона не прелази 5% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији.

(3) Функционер не сме да задржи пригодни поклон чија вредност прелази 5% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији, односно пригодне поклоне примљене у току календарске године чија укупна вредност прелази износ од једне просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији.

(4) Мерила према којима се одређује који се поклон сматра пригодним и обавезу њиховог пријављивања и евидентирања утврђује Агенција.

(5) У случају потребе Агенција утврђује вредност поклона.

Одбијање пријема поклона

Члан 40.

- (1) Функционер коме је понуђен поклон који не сме да прими, дужан је да понуду одбије и да саопшти поклонодавцу да поклон, ако га прими, постаје јавна својина.
- (2) Ако функционер није могао да одбије пријем поклона, дужан је да поклон преда органу надлежном за поступање са имовином у јавној својини.
- (3) Функционер је дужан да у најкраћем року поднесе писмени извештај о случају из става 1. овог члана непосредно претпостављеном и Агенцији.

Обавеза обавештавања и вођење евиденције о поклону

Члан 41.

- (1) Функционер је дужан да о сваком поклону у вези са вршењем јавне функције обавести државни или други орган, организацију, јавну службу у којој врши јавну функцију.
- (2) Државни или други орган, организација или јавна служба из става 1. овог члана обавезни су да о поклонима из става 1. овог члана воде посебну евиденцију. Копија евиденције за претходну календарску годину доставља се Агенцији, најкасније до 1. марта текуће године.
- (3) Агенција обавештава државни или други орган, организацију или јавну службу из става 1. овог члана о утврђеним повредама закона.
- (4) Агенција објављује каталог поклона за претходну календарску годину и обавештења из става 2. овог члана, до 1. јуна текуће године.

Забрана пријема поклона за повезано лице

Члан 42.

- (1) Повезано лице не може да прими поклон у вези са вршењем јавне функције функционера с којим је повезано.
- (2) Изузетно од става 1. овог члана, повезано лице може да прими протоколарни поклон.
- (3) Функционер неће бити одговоран уколико докаже да није могао да утиче на понашање повезаног лица ако је оно поклон примило, односно ако докаже да поклон није био у вези са вршењем његове јавне функције.
- (4) На поклон из ст. 1. и 2. овог члана примењују се одредбе чл. 39. до 41. овог закона.

V ПРИЈАВЉИВАЊЕ ИМОВИНЕ

Члан 43.

(1) Орган у коме функционер врши јавну функцију, дужан је да обавести Агенцију да је функционер ступио на функцију, односно да му је функција престала, у року од седам дана од дана ступања на функцију, односно престанка функције. Агенција води Регистар функционера.

(2) Функционер је дужан да у року од 30 дана од дана избора, постављења или именованња поднесе Агенцији извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству (у даљем тексту: Извештај), на дан избора, постављења или именованња.

(3) Ако по истеку рока из става 2. овог члана функционер не достави Извештај, Агенција о томе обавештава орган у коме функционер врши јавну функцију.

(4) Извештај се подноси и у року од 30 дана од дана престанка јавне функције, према стању на дан престанка јавне функције.

Ванредно пријављивање имовине

Члан 44.

(1) Функционер је дужан да поднесе Извештај најкасније до 31. јануара текуће године са стањем на дан 31. децембра претходне године, уколико је дошло до битних промена у односу на податке из претходно поднетог Извештаја.

(2) Битном променом из става 1. овог члана сматра се свака промена података из Извештаја, која се односи на имовину чија вредност прелази износ годишње просечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији.

(3) Функционер коме је престала јавна функција дужан је да поднесе Извештај о битним променама у односу на податке из претходно поднетог Извештаја једном годишње и у наредне две године по престанку јавне функције.

Функционери који нису дужни да подносе Извештај

Члан 45.

(1) Одредбе члана 43. ст. 2. до 4. и члана 44. овог закона не примењују се на функционера који је одборник, односно члан управног и надзорног

одбора јавног предузећа, установе и друге организације чији је оснивач општина или град.

(2) Одредба става 1. овог члана односи се и на функционера који је члан управног и надзорног одбора јавног предузећа, установе и друге организације чији је оснивач Република, аутономна покрајина или град Београд, ако не прима накнаду по основу чланства.

(3) Изузетно, Агенција може да затражи и од функционера или категорије функционера из ст. 1. и 2. овог члана да поднесу Извештај.

Садржина Извештаја

Члан 46.

(1) Извештај садржи податке о:

- 1) праву својине на непокретним стварима у земљи и иностранству;
- 2) праву својине на покретним стварима које подлежу регистрацији код надлежних органа у Републици Србији и иностранству;
- 3) праву својине на покретним стварима веће вредности (драгоцености, збирке, уметнички предмети и сл.);
- 4) депозитима у банкама и другим финансијским организацијама, у земљи и иностранству;
- 5) акцијама и уделима у правном лицу и другим хартијама од вредности;
- 6) правима по основу ауторских, патентних и сличних права интелектуалне својине;
- 7) дуговима (главница, камата и рок отплате) и потраживањима;
- 8) извору и висини нето прихода од вршења јавне функције, односно јавних функција;
- 9) праву коришћења стана за службене потребе;
- 10) извору и висини других нето прихода;
- 11) другим јавним функцијама, односно пословима и делатностима које обавља у складу са законом и другим посебним прописом;
- 12) чланству у органима удружења;
- 13) друге податке и доказе које функционер сматра битним за примену овог закона.

(2) Ближу садржину Извештаја, образац и начин на који се подноси прописује директор Агенције.

Регистар имовине

Члан 47.

(1) Агенција води Регистар имовине, у коме се евидентирају подаци из Извештаја и прати имовинско стање функционера.

(2) Подаци о плати и другим приходима које функционер прима из буџета и других јавних извора и подаци о јавним функцијама које врши су јавни.

(3) Поред података из става 2. овог члана, јавни су и подаци о имовини функционера који се односе на:

- право својине на непокретним стварима у земљи и иностранству, без навођења адресе где се непокретности налазе;

- право својине на превозном средству, без навођења регистарског броја;

- штедне улоге, без навођења банке и броја рачуна;

- право коришћења стана за службене потребе.

(4) Јавни су и подаци о имовини функционера који су јавни у складу са другим прописима, као и други подаци за које функционер, односно супружник или ванбрачни партнер да сагласност да се објаве.

(5) Подаци из ст. 2. до 4. овог члана објављују се на интернет презентацији Агенције.

(6) Подаци из Извештаја који нису јавни не могу да се користе у друге сврхе, осим у поступку у коме се одлучује да ли постоји повреда закона.

Годишњи план провере Извештаја имовине

Члан 48.

(1) Агенција проверава благовременост подношења Извештаја и тачност и потпуност података.

(2) Агенција обавезно проверава тачност података из Извештаја према годишњем плану провере за одређени број функционера и категорије функционера.

(3) Ради обављања провере из ст. 1. и 2. овог члана, Агенција може затражити од надлежних органа да прибаве податке од финансијских организација, привредних друштава и других лица.

Праћење имовинског стања функционера

Члан 49.

(1) Ако се у поступку праћења имовинског стања функционера утврди да постоји несагласност између података поднетих у Извештају и ствар-

ног стања или да постоји несагласност између увећане вредности имовине функционера и његових законитих и пријављених прихода, Агенција утврђује разлоге несагласности и о томе обавештава орган у коме функционер врши јавну функцију, односно друге надлежне органе.

(2) Агенција може да захтева од функционера да достави податке о имовини и приходима других повезаних лица, у року од 30 дана, уколико постоји основана сумња да функционер прикрива стварну вредност своје имовине.

(3) У случају из ст. 1. и 2. овог члана, Агенција позива функционера, односно повезано лице, ради прибављања информација о стварној вредности имовине функционера.

(4) Органи из става 1. овог члана дужни су да, у року од три месеца од дана пријема обавештења, упознају Агенцију о предузетим мерама.

VI ПОСТУПАЊЕ И ОДЛУЧИВАЊЕ У СЛУЧАЈУ ПОВРЕДЕ ЗАКОНА

Члан 50.

(1) Поступак у коме се одлучује да ли постоји повреда овог закона и изричу мере у складу са овим законом покреће и води Агенција, по службеној дужности.

(2) Поступак из става 1. овог члана покреће се и на захтев функционера и његовог непосредно претпостављеног, а може се покренути и на основу пријаве правног или физичког лица.

(3) О покретању поступка из става 1. овог члана, Агенција обавештава функционера.

(4) Агенција може да позове функционера, повезано лице, као и лице на основу чије пријаве је покренут поступак ради прибављања информација, као и да тражи да доставе потребне податке, у циљу одлучивања о постојању повреде овог закона.

(5) Функционеру се мора дати могућност да се изјасни у поступку пред Агенцијом.

(6) У поступку пред Агенцијом искључена је јавност.

Мере

Члан 51.

(1) Мере које се изричу функционеру због повреде овог закона су: мера упозорења и мера јавног објављивања препоруке за разрешење.

(2) Функционеру који је изабран на јавну функцију непосредно од грађа-

на, функционеру коме је престала јавна функција и повезаном лицу може се изрећи мера упозорења и мера јавног објављивања одлуке о повреди овог закона.

(3) Ако лице из ст. 1. и 2. овог члана не поступи по изреченој мери упозорења до истека рока који му је у одлуци одређен, изриче му се мера јавног објављивања препоруке за разрешење, односно мера јавног објављивања одлуке о повреди овог закона.

(4) Ако је функционеру изречена мера јавног објављивања препоруке за разрешење, Агенција подноси иницијативу за разрешење функционера органу који га је изабрао, поставио или именовао. Надлежни орган је дужан да обавести Агенцију о мерама предузетим поводом изречене мере јавног објављивања препоруке за разрешење, односно иницијативе, у року од 60 дана од дана објављивања мере.

Одлука директора

Члан 52.

(1) Одлуку којом се утврђује повреда овог закона и изриче мера из члана 51. овог закона доноси директор.

(2) Против одлуке из става 1. овог члана може се изјавити жалба Одбору Агенције, у року од 15 дана од дана достављања.

Одлука Одбора Агенције

Члан 53.

(1) Одлука Одбора Агенције из члана 52. став 2. овог закона је коначна.

(2) Против ове одлуке може се покренути управни спор.

Објављивање одлуке о мерама

Члан 54.

(1) Агенција јавно објављује меру која је изречена због повреде овог закона, осим мере упозорења.

(2) Изрека и сажето образложење одлуке којом је изречена мера јавног објављивања одлуке о повреди овог закона, односно препоруке за разрешење, објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије“ и у другом средству јавног информисања.

(3) Трошкове објављивања одлуке из става 2. овог члана сноси функционер коме је мера изречена.

Обавеза повраћаја имовинске користи

Члан 55.

Ако се утврди да је функционер, супротно одредбама овог закона, вршио другу јавну функцију, посао или делатност, дужан је да имовинску корист стечену по овом основу, уплати на рачун буџета Републике Србије, односно територијалне аутономије или локалне самоуправе, у року од 15 дана од дана пријема одлуке којом је утврђена повреда овог закона.

Заштита подносиоца пријаве и других лица у поступку

Члан 56.

(1) Лице на основу чије пријаве је покренут поступак, односно друго лице које даје изјаву у поступку из члана 50. овог закона, не може због тога да сноси штетне последице.

(2) Државни службеник, односно запослени у органима Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе и органима јавних предузећа, установа и других организација чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, односно органима привредних друштава чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, који у доброј намери Агенцији поднесе пријаву ако оправдано верује да постоји корупција у органу у коме ради, не може због тога да трпи штетне последице.

(3) У циљу заштите лица из ст. 1. и 2. овог члана Агенција му пружа неопходну помоћ, у складу са законом.

(4) Агенција штити анонимност лица из ст. 1. и 2. овог члана.

(5) Ближи пропис којим се уређује поступак пружања помоћи лицу из ст. 1. и 2. овог члана доноси директор.

Обавештавање надлежних органа о повредама закона

Члан 57.

(1) Када утврди да је функционер прекршио одредбе закона, Агенција обавештава надлежни орган ради покретања дисциплинског, прекршајног и кривичног поступка, у складу са законом.

(2) Одлуке Агенције не могу да прејудуцирају кривичну и материјалну одговорност функционера.

(3) Органи из става 1. овог члана дужни су да, у року од 90 дана, по пријему обавештења упознају Агенцију о предузетим мерама.

VII ПЛАН ИНТЕГРИТЕТА

Члан 58.

План интегритета садржи мере правне и практичне природе којима се спречавају и отклањају могућности за настанак и развој корупције, а нарочито:

- оцену изложености институције корупцији;
- податке о лицу одговорном за план интегритета;
- опис процеса рада, начина одлучивања и утврђивање послова који су нарочито подложни корупцији, као и послова или делатности, односно функције које функционер не може да обавља за време вршења јавне функције и начин њихове контроле;
- превентивне мере за смањење корупције;
- друге делове плана дефинисане у смерницама.

Обавеза доношења плана интегритета

Члан 59.

(1) План интегритета доносе државни органи и организације, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе, јавне службе и јавна предузећа.

(2) Агенција израђује и објављује процене интегритета, односно смернице за израду и спровођење плана интегритета, са роковима.

(3) Државни органи и организације, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе, јавне службе и јавна предузећа доносе план интегритета у складу са смерницама из става 2. овог члана и о томе обавештавају Агенцију.

(4) Агенција прати доношење и спровођење плана интегритета.

(5) Државни органи и организације, органи аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, јавне службе и јавна предузећа дужни су да на захтев Агенције, у року од 15 дана од дана пријема захтева, доставе извештај о спровођењу плана интегритета.

Одговорно лице за израду и спровођење плана интегритета

Члан 60.

(1) Државни органи и организације, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе, јавне службе и јавна предузећа дужни су да одреде лице одговорно за израду и спровођење плана интегритета.

(2) Агенција се стара о обуци лица одговорног за план интегритета.

Доношење плана интегритета од стране других правних лица

Члан 61.

- (1) Друга правна лица могу донети план интегритета у складу са смерницама које доноси Агенција.
- (2) На предлог правних лица из става 1. овог члана, Агенција може да изврши процену интегритета и да предложи препоруке за унапређење интегритета.
- (3) Процену интегритета за јавна предузећа и правна лица из става 1. овог члана, Агенција врши о њиховом трошку.

VIII ПРЕВЕНЦИЈА КОРУПЦИЈЕ

Члан 62.

- (1) Агенција надзире спровођење Стратегије, Акционог плана и секторских акционих планова.
- (2) Носиоци послова одређени Стратегијом, Акционим планом и секторским акционим плановима дужни су да Агенцији доставе кварталне извештаје о њиховом спровођењу.
- (3) У циљу спровођења Стратегије Агенција може да подноси иницијативе за измену прописа и даје предлоге за спровођење мера из Акционог плана и секторских акционих планова.
- (4) Агенција даје мишљења у вези са спровођењем Стратегије, Акционог плана и секторских акционих планова.

Сарадња у борби против корупције

Члан 63.

- (1) У обављању послова из свог делокруга Агенција сарађује са научним организацијама, средствима јавног информисања и удружењима.
- (2) Сарадња из става 1. овог члана односи се на заједничке активности у спровођењу Стратегије, Акционог плана и секторских акционих планова, програма обуке, анализирању стања корупције, спровођењу медијских кампања и других активности од значаја за превентивну борбу против корупције.

Обука

Члан 64.

(1) Агенција може да учествује у припремању, односно да припрема програме обуке о борби против корупције у државним органима и организацијама, територијалној аутономији и локалној самоуправи, јавним службама и другим правним лицима.

(2) Органи из става 1. овог члана спроводе обуку државних службеника и запослених у сарадњи са Агенцијом.

(3) Агенција може да учествује у програмима обуке о борби против корупције у средствима јавног информисања и приватном сектору.

Представке

Члан 65.

(1) Агенција прима представке правних и физичких лица, у оквиру своје надлежности. Агенција не поступа по анонимним представкама.

(2) Агенција може од подносиоца представке да затражи додатне информације, објашњења и документацију.

(3) Агенција је дужна да одговори подносиоцу представке о исходу поступка по представци.

Истраживање

Члан 66.

Агенција организује истраживања о стању корупције и борби против корупције, прати и анализира статистичке податке, обавља друге анализе и истраживања и предлаже измене начина вођења статистичких података од значаја за праћење стања корупције.

Међународна сарадња

Члан 67.

(1) Агенција у сарадњи са надлежним државним органима прати и у случају потребе учествује у координацији међународне сарадње у борби против корупције коју воде државни органи и организације, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе.

(2) Надлежни државни органи дужни су да обавесте Агенцију о свим пословима међународне сарадње у борби против корупције.

IX ЕВИДЕНЦИЈЕ И ЗАШТИТА ПОДАТАКА

Члан 68.

(1) Агенција води следеће евиденције:

- Регистар функционера;
- Регистар имовине;
- листу правних лица у којем је функционер власник више од 20% удела или акција;
- каталог поклона;
- завршних рачуна политичких странака, односно политичких субјеката са извештајима у складу са законом којим се уређује финансирање политичких странака, односно политичких субјеката.

(2) Подаци из евиденције из става 1. ал. 1. и 4. овог члана бришу се по службеној дужности, по истеку рока од три године по престанку вршења јавне функције функционера на кога се подаци односе.

(3) Начин вођења и чувања евиденција из става 1. овог члана прописује директор.

(4) Агенција може да води и друге евиденције, у складу са законом.

Заштита података о личности

Члан 69.

Агенција је дужна да у свом раду и приликом обавештавања јавности обезбеди заштиту података о личности, а посебно податке о функционеру и са њим повезаним лицима, поводом ситуација у којима није утврђена повреда овог закона, у складу са посебним прописима.

Изостављање информација

Члан 70.

Агенција ће приликом обавештавања јавности, односно одговарања на представке правних и физичких лица изоставити информације чије би објављивање могло да угрози вођење законом прописаног поступка, приватност лица или другим законом заштићени интерес.

Накнада штете

Члан 71.

За штету коју Агенција учини функционеру, повезаном лицу, односно другом лицу и органу због кршења одредби чл. 69. и 70. овог закона,

Агенција одговара у складу са одредбама закона којим се уређују облигациони односи.

Х КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Кривично дело

Непријављивање имовине или давање лажних података о имовини

Члан 72.

Функционер који не пријави имовину Агенцији или даје лажне податке о имовини, у намери да прикрије податке о имовини, казниће се затвором од шест месеци до пет година.

Правне последице осуде

Члан 73.

(1) Функционеру који је осуђен на казну затвора за кривично дело из члана 72. овог закона, престаје вршење јавне функције, односно престаје радни однос, у складу са законом.

(2) Функционеру који је осуђен на казну затвора за кривично дело из члана 72. овог закона, забрањује се стицање јавне функције у року од десет година од дана правноснажности пресуде.

Члан 74.

(1) Новчаном казном од 50.000 динара до 150.000 динара казниће се за прекршај функционер ако:

- 1) прихвати другу јавну функцију супротно одредбама члана 28. овог закона;
- 2) поступа супротно одредбама члана 29. ст. 2. и 4. овог закона;
- 3) обавља други посао или делатности супротно одредбама чл. 30. и 31. овог закона;
- 4) приликом ступања на дужност, односно током вршења јавне функције писмено не обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о чињеницама из члана 32. став 1. овог закона;
- 5) поступа супротно одредбама члана 33. овог закона;
- 6) прими накнаду или поклон супротно члану 34. став 3. овог закона;
- 7) поступа супротно одредбама члана 35. овог закона;
- 8) поступа супротно одредбама чл. 39. и 40. овог закона;
- 9) не обавести о пријему поклона (члан 41. став 1);

- 10) је утицао на повезано лице да прими поклон у вези са вршењем јавне функције (члан 42. став 3);
 - 11) пријави имовину након истека рока предвиђеног у чл. 43. и 44. овог закона;
 - 12) не уплати имовинску корист у року из члана 55. овог закона.
- (2) За прекршај из става 1. овог члана функционеру се може изрећи заштитна мера забране одговорном лицу да врши одређене послове у трајању до једне године.
- (3) Новчаном казном из става 1. овог члана казниће се за прекршај одговорно лице у државном органу и организацији, органу територијалне аутономије и локалне самоуправе, јавној служби и другом правном лицу које врши јавна овлашћења ако:
- 1) не достави сва документа и информације у прописаном року (члан 25. став 2);
 - 2) не донесе одлуку о престанку функције у року из члана 28. став 8. овог закона;
 - 3) не достави копију евиденције за претходну календарску годину у прописаном року (члан 41. став 2);
 - 4) не обавести Агенцију о ступању функционера на функцију, односно престанку функције у прописаном року (члан 43. став 1).

Члан 75.

- (1) Новчаном казном од 200.000 динара до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако заснује радни однос, односно обавља пословну сарадњу са функционером коме је престала јавна функција без сагласности Агенције (члан 38. став 1).
- (2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 100.000 динара до 500.000 динара предузетник.
- (3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 50.000 динара до 150.000 динара одговорно лице у правном лицу и функционер коме је престала јавна функција.

Члан 76.

- (1) Новчаном казном од 100.000 динара до 500.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако не обавести Агенцију у складу са чланом 36. став 1. овог закона.
- (2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 динара до 50.000 динара и одговорно лице у правном лицу.

XI ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 77.

Даном почетка примене овог закона престаје да важи Закон о спречавању сукоба интереса при вршењу јавних функција („Службени гласник РС“, број 43/04).

Члан 78.

Поступци који су започети пред Републичким одбором за решавање о сукобу интереса у којима није донета одлука до дана почетка примене овог закона, окончаће се по одредбама овог закона.

Члан 79.

(1) Предлагачи су дужни да у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона поднесу листу кандидата за чланове Одбора Агенције Народной скупштини.

(2) До почетка рада Врховног касационог суда, надлежност овог предлагача врши Врховни суд Србије.

(3) Прву седницу Одбора Агенције сазива и њоме руководи најстарији члан Одбора Агенције у року од 15 дана од дана избора седмог члана Одбора Агенције, чиме се сматра да је Одбор Агенције конституисан.

(4) Одбор Агенције доноси Пословник о раду у року од 30 дана од дана сазивања прве седнице.

(5) Одбор Агенције дужан је да у року од 60 дана од дана конституисања изабере директора и заменика директора.

Члан 80.

(1) Директор је дужан да у року од 60 дана од дана избора донесе Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у стручној служби Агенције.

(2) Директор је дужан да у року од 60 дана од дана избора донесе подзаконске акте предвиђене овим законом.

Члан 81.

Даном почетка примене овог закона Агенција преузима од Републичког одбора за решавање о сукобу интереса запослене, као и права, обавезе, предмете, опрему, средства за рад и архиву који су потребни за вршење надлежности у области рада Агенције.

Члан 82.

(1) Функционер који је вршио више јавних функција на дан 1. јануара 2010. године, а није се до 1. априла определио коју ће јавну функцију наставити да обавља, дужан је да најкасније до 1. септембра 2010. године обавести Агенцију које све функције обавља.

(2) Агенција, по пријему обавештења из става 1. овог члана, утврђује да ли се вршењем више јавних функција угрожава непристрасно вршење јавне функције, односно да ли то представља сукоб интереса. Ако утврди да се вршењем више јавних функција угрожава непристрасно вршење јавне функције, односно представља сукоб интереса, Агенција доноси одлуку којом одређује рок, који не може бити дужи од 30 дана, у којем је функционер дужан да престане са вршењем неспојивих функција.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, функционер може да настави обављање једне јавне функције, а уз њу и јавне функције на које је изабран непосредно од грађана, као и јавне функције коју је законом и другим прописом обавезан да врши.

*Одлуком Уставног суда РС Iуз број 1239/2010 („Сл. гласник РС”, бр. 66/11) утврђено је да одредба члана 29. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о Агенцији за борбу против корупције („Сл. гласник РС”, бр. 53/10), којом је измењен члан 82. став 3. овог закона, није у сагласности са Уставом и потврђеним међународним уговором и да престаје да важи даном објављивања те одлуке у „Сл. гласнику РС”, тј. 7. септембра 2011. године.

Члан 83.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењиваће се од 1. јануара 2010. године.

Иницијатива Агенције за измене и допуне Закона о Агенцији

НАЦРТ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

Члан 1.

У Закону о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС”, бр. 97/08, 53/10 и 66/11 - УС), у члану 2:

- иза алинеје 1 додаје се нова алинеја 2 која гласи: „политички субјект” је „политичка странка”, „коалиција и група грађана” у смислу закона којим се уређује финансирање политичких активности;”

- досадашње алинеје 2, 3, 4 и 5 постају алинеје 3, 4, 5 и 6;

- у алинеји 2 која постаје алинеја 3 иза речи „јединице локалне самоуправе” додаје се запета и речи „градске општине” и иза речи „јединица локалне самоуправе” додаје се запета и речи „градска општина”;

- у алинеји 3 која постаје алинеја 4 иза речи „јединице локалне самоуправе” додаје се запета и речи „градске општине” и иза речи „јединица локалне самоуправе” додаје се запета и речи „градска општина”;

- алинеја 6 која постаје алинеја 7 мења се и гласи: „сукоб интереса” је „сукоб јавног и приватног интереса” и „сукоб два јавна интереса” у смислу овог закона

- иза алинеје 6 која постаје алинеја 7 додају се нове алинеје 8 и 9, које гласе:

- “сукоб јавног и приватног интереса” је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције односно службене дужности, на начин који угрожава јавни интерес;

- „сукоб два јавна интереса” је ситуација у којој функционер има

јавну функцију, обавља посао у органима или организацијама или за њих, што утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу друге јавне функције, посла у органима или организацијама, односно службене дужности, на начин који угрожава претежнији јавни интерес;”

- досадашње алинеје 7 и 8 постају алинеје 10 и 11;

- иза алинеје 8 која постаје алинеја 11 додају се нове алинеје 12 и 13, које гласе:

- „недозвољени утицај” је напад, претња, уцена, притисак и сваки други облик недозвољеног уплитања у рад функционера којим се утиче, може да утиче или изгледа као да се утиче на његово поступање и одлучивање;

- „пропис у области борбе против корупције” је пропис чије се доношење, измена и допуна или примена предвиђа или постојање утврђује Националном стратегијом за борбу против корупције (у даљем тексту: Стратегија) и Акционим планом за примену Стратегије (у даљем тексту: Акциони план), и закон који регулише област која је предмет потврђених међународних уговора у области борбе против корупције.”

Образложење

У Закону о Агенцији за борбу против корупције (у даљем тексту: Закон) недостаје дефиниција израза „политички субјект”. Предложено решење у складу је са значењем датим у Закону о финансирању политичких активности.

У алинејама 6, 7 и 8 прецизније се дефинише израз „сукоб интереса”. Прва дефиниција само упућује на следеће две. Дефиниција сукоба јавног и приватног интереса би остала иста. Дефиниција сукоба два јавна интереса би се односила на ситуације када неко врши више јавних функција или када врши једну јавну функцију и уз то обавља неке послове за органе власти по било ком основу (запослење, услуге, саветовање...). Термин „органи и организације” односи се на све институције у којима се иначе може вршити јавна функција. Термин „претежнији јавни интерес” се уводи јер је потребно ограничити се само на оне ситуације у којима постоји опасност да претежнији јавни интерес буде угрожен.

У члану 37 наведене су обавезе функционера, Агенције и надлежног органа у вези са недозвољеним утицајем, без објашњења у чему се састоји такав утицај. Ни израз „пропис у области корупције” (члан 5) није у Закону дат адекватан садржај. Ти недостаци отклоњени су додавањем две нове алинеје у члану 2.

Члан 2.

У члану 5:

- алинеја 1 мења се и гласи: „- учествује у доношењу, надзире спровођење и предузима мере за спровођење Стратегије, Акционог плана и секторских акционих планова“;

- у алинеји 5 иза речи „упутства“ ставља се зарез и додају речи: „и доноси начелне ставове“;

- у алинеји 6 иза речи: „прописа“ додају се речи: „и даје мишљења о нацрту и предлогу прописа“;

- алинеја 20 мења се и гласи: „- самостално и у сарадњи са другим државним органима остварује, прати и унапређује међународну сарадњу у области борбе против корупције“.

Образложење

Спровођење Закона не зависи само од мишљења и упутстава, него и од начелних ставова. Будући да је предложена и допуна члана 7. у правцу проширења надлежности Одбора на доношење начелних ставова, ово практично значи да спровођење Закона не би зависило само од мишљења и упутстава које даје директор, већ и од ставова Одбора. Уједно, мишљења и упутства Агенције требало би да се односе и на Националну стратегију, а не само на Закон. Узимајући у обзир и друге допуне, надлежност је проширена и на предузимање мера у вези са Стратегијом, Акционим планом и секторским акционим плановима.

Према члану 107. Устава, право предлагања закона и других прописа и општих аката из надлежности Народне скупштине има сваки народни посланик, Влада, скупштина аутономне покрајине и најмање 30.000 бирача, а само Заштитник грађана и НБС имају право да предлажу законе из своје надлежности. Због тога се улога Агенције може ојачати тако што би, осим права да даје иницијативе, добила право и да даје мишљење о нацрту и предлогу закона и других прописа из области борбе против корупције.

Агенцији би требало дати право да међународну сарадњу остварује и самостално. Такође, недовољно је да Агенција само „прати“ међународну сарадњу, јер је она може и остваривати и унапређивати.

Члан 3.

У члану 7. став 1. речи: „изричу мере у складу са овим законом“ замењују се речима: „одлучује о правима и обавезама јавних функционера у вези са применом овог закона и другог закона који упућује на надлежност Агенције или примену овог закона“, а иза речи: „Народној скупштини,“ додају се речи: „доноси начелне ставове“.

Образложење

Предложена допуна адекватније изражава функцију Одбора, проширујући његову надлежност на другостепено одлучивање о свим одлукама директора којима се решава о правима и обавезама у вези са применом Закона, али и другог закона који упућује на надлежност Агенције, као што је Закон о финансирању политичких активности или на примену Закона о Агенцији, као што је Закон о државним службеницима.

Члан 4.

У члану 9.

- став 2. мења се и гласи:

„Чланове Одбора Агенције бира Народна скупштина на предлог:

- 1) Административног одбора Народне скупштине;
- 2) Врховног касационог суда;
- 3) Заштитника грађана;
- 4) Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности ;
- 5) Државне ревизорске институције;
- 6) Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки;
- 7) Социјално-економског савета;
- 8) Адвокатске коморе Србије;
- 9) удружења новинара у Републици Србији, путем договора.“

Образложење

Независност и самосталност Агенције, између осталог, огледа се и у искључењу или смањењу ризика од политички мотивисаних предлога за избор чланова Одбора. Избор не би требало да буде подложен ути-

цају извршне власти и политичких странака. То је један од разлога да се, уместо Владе и председника Републике, као предлагач уведе Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки и да Заштитник грађана и Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности буду самостални предлагачи.

Члан 5.

У члану 20. додаје се нови став 4. који гласи: „Одбор Агенције може да удаљи директора са функције Агенције ако против њега буде покренут поступак у коме се утврђује да ли постоје разлози за његово разрешење, до окончања поступка.“

Образложење

Могућност удаљења неопходно је прописати као превентивну меру у току поступка покренутог ради утврђивања да ли постоје разлози за разрешење директора.

Члан 6.

У члану 21. иза става 1. додаје се нови став 2. који гласи: „Јавни конкурс за избор заменика директора расписује директор у року од 15 дана од дана свог избора.“

Досадашњи ставови 2, 3, и 4. постају ставови 3, 4 и 5.

Иза става 4. који постаје став 5 додаје се нови став 6, који гласи:

„У погледу услова за избор и престанак мандата заменика директора сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на директора.“

Досадашњи став 5. постаје став 7.

Образложење

Предложеним изменама јасније је одређен поступак за избор заменика директора. Закон не прописује услове које мора да испуни заменик директора, нити из којих разлога заменик директора може бити разрешен. Одсуство ових правила може да доведе до ситуације у којој би за заменика директора било изабрано лице које не испуњава услове који се траже за директора или да заменик директора буде разрешен иако функцију обавља стручно и савесно. При том треба посебно имати

у виду могућност да заменик директора може доћи у ситуацију да врши функцију директора у случају престанка његовог мандата.

Члан 7.

У члану 22. иза става 3. додаје се нови став 4, који гласи: „Основна плата из става 3. овог члана, због посебне сложености послова и одговорности радног места, може се одлуком директора увећати до 20%“.

Досадашњи ставови 4. и 5. постају ставови 5. и 6.

Образложење

Допуном се изједначавају права директора и заменика директора на увећавање плате због сложености послова и одговорности радног места. Уједно, одређује се надлежност за увећање плате заменика директора.

Члан 8.

У члану 23:

- иза става 1. додаје се нови став 2, који гласи: „Одбор Агенције има стручну службу којом руководи секретар Одбора Агенције, кога поставља Одбор Агенције“;

- у досадашњем ставу 2. иза речи: „стручној служби Агенције“ додају се речи: „и стручној служби Одбора Агенције“;

- у досадашњем ставу 3. иза речи: „стручној служби Агенције“ додају се речи: „и стручној служби Одбора Агенције“.

Досадашњи ставови 2. и 3. постају ставови 3. и 4.

Иза става 3. који постаје став 4. додаје се нови став 5, који гласи:

„Одлуке директора о правима, обавезама и одговорностима за послених у стручној служби Одбора Агенције доносе се уз сагласност Одбора Агенције.“

Образложење

Одбор Агенције је другостепени орган који мора имати своју стручну службу. Стручном службом Одбора требало би да руководи секретар Одбора, за разлику од стручне службе Агенције којом, као првостепеним органом, руководи директор.

Члан 9.

У члану 24, иза става 1. додају се нови ставови 2. и 3, који гласе:

„Плату запослених у стручној служби Агенције одређује надлежни одбор Народне скупштине, на предлог директора.

Запослени у стручној служби Агенције подлежу истим забранама и обавезама којима по овом закону подлежу функционери.”

Досадашњи став 2. постаје став 4.

Иза става 2. који постаје став 4. додаје се став 5, који гласи:

„Лица запослена у Агенцији која одреди директор имају службену легитимацију чији садржај и изглед прописује директор посебним актом.”

Образложење

Права и дужности државних службеника уређена су Законом о државним службеницима. Истим законом прописано је да се поједина права и дужности државних службеника у појединим државним органима могу посебним законом друкчије уредити ако то произлази из природе њихових послова (члан 1). Управо је такав случај са природом послова запослених у Служби Агенције, као специфичног државног органа. Због тога је потребно Законом предвидети могућност одређивања плата запосленима у Служби Агенције независно од правила која прописује Закон о платама државних службеника и намештеника, с обзиром на природу послова које обављају, а која је таква да захтева њихову појачану одговорност у односу на одговорност за обављање послова које у истим звањима обављају запослени у другим државним органима. Наиме, запосленима у Служби Агенције, у оквиру њиховог делокруга послова, доступни су подаци високог степена поверљивости. У питању су подаци из извештаја о имовини и приходима функционера, подаци и документација који могу да се користе и ради иницирања поступака пред другим надлежним органима (тужилаштвима, прекршајним судовима и др.), подаци из пријава против функционера и захтева за давање мишљења и други подаци релевантни за утврђивање постојања сукоба интереса, које Агенцији достављају надлежни органи. Рад са наведеним подацима у погледу свог значаја представља посебност у односу на послове које обављају други државни службеници. Управо због тога се за запослене у Служби Агенције предлаже прописивање посебних забрана и ограничења. Осим у наведеном, прописи који уређују радне односе у државним органима би се у свему осталом примењивали и на запослене у Служби Агенције, као државне службенике.

Одговарајућа идентификација запослених у Агенцији неопходна је због сигурности и оперативности њиховог рада, посебно у вези са новим овлашћењима која добијају у чл. 25. Закона. (Закључили смо да ипак нема потребе да баш сви запослени у Агенцији имају службену легитимацију ради обављања послова из делокруга Агенције, већ би требало да је имају само они запослени који приликом обављања послова могу да захтевају нешто од трећих лица, нпр. службеници који прегледају документацију политичких субјеката и сл.)

Члан 10.

У члану 25:

- иза става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„У обављању послова из свог делокруга Агенција има право непосредног и неометаног приступа евиденцији и документацији државних органа и организација и других правних лица из става 1 овог члана, на начин прописан овим законом.“

- у ставу 2. који постаје став 3. иза речи: „јавна овлашћења“ додају се речи: „и банке, финансијске организације и привредна друштва“, а иза речи: „у року од 15 дана,“ додају се речи: „а у случају нарочите хитности, на коју Агенција мора да укаже, у року од три дана,“;

- иза става 2. који постаје став 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Податке добијене од банке, Агенција може користити искључиво за сврху због које су прибављени и не смеју их саопштавати трећим лицима нити тим лицима омогућити да сазнају и користе ове податке, осим у случајевима предвиђеним законом.“

- у ставу 3. који постаје став 5. речи „из става 2. овог члана“ замењују се речима „из става 3. овог члана“

- иза става 3. који постаје став 5. додаје се нови став 6, који гласи:

„Послове из става 2. овог члана може извршавати запослени у Агенцији, уз коришћење службене легитимације и на основу посебног налога директора.“

Образложење

Овом допуном проширује се обавеза достављања Агенцији докумената и информација из њене надлежности и на правна лица изван круга државних органа, органа аутономне покрајине и локалне самоуправе, јавних предузећа и носилаца јавних овлашћења. Обавеза је проширена и на банке, на основу члана 48. Закона о банкама, којим се

прописује да обавеза чувања банкарске тајне не постоји ако се, између осталог, подаци саопштавају регулаторним телима у Републици Србији ради обављања послова из њихове надлежности. Забрана из новог става 4. у складу је са одредбом члана 49. Закона о банкама.

Агенција добија и ново значајно право: право непосредног и неометаног приступа евиденцији и документацији органа и организација из става 1. овог члана. На тај начин би се, избегавањем администрирања, у значајној мери олакшало и убрзало вођење поступака пред Агенцијом.

Члан 11.

У члану 28:

- у ставу 1. речи: „и другим прописом“ се бришу
- став 2. се брише;
- у досадашњем ставу 3. који постаје став 2. речи: „без сагласности Агенције“ се бришу;
- досадашњи ставови 4, 5. и 6. се бришу;
- досадашњи ставови 7. и 8. постају ставови 3. и 4;
- у досадашњем ставу 8. који постаје став 4. речи „из става 7. овог члана“ замењује се речима „из става 3. овог члана“, а речи „о престанку функције“ замењују се речима „којом се констатује престанак функције“;
- иза досадашњег става 8. који постаје став 4. додају се нови ставови 5. и 6, који гласе:

„Сматра се да је каснија функција престала по сили закона истеком рока за доношење одлуке из става 4. овог члана, што Агенција констатује посебном одлуком, која се објављује у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Ако је функционер, у случају из става 3. овог члана, на каснију функцију изабран непосредно од грађана, по сили закона му, под условима из става 4. овог члана и под условом да и на ту функцију није изабран непосредно од грађана, престаје функција на коју је раније изабран, постављен или именован.“;

досадашњи став 9. се брише.

Образложење

На другачији начин регулисана је кумулација јавних функција. Друга јавна функција може бити допуштена само законом, а не и другим прописом.

Понуђена су решења којима се омогућује ефикаснији начин престанка функције по сили закона. Одлука о престанку функције није препуштена само вољи органа или сталног радног тела органа који је функционера изабрао, поставио или именовао, него је, у случају пропуштања рока прописаног за доношење одлуке, законом предвиђена претпоставка да је функција по сили закона престала. Изузетак су функцинери изабрани непосредно од грађана.

Предложена допуна има за циљ да се прецизира какво је правно дејство одлуке о престанку функције. У важећем тексту Закона је нејасно због чега је потребно да се доноси одлука о престанку функције ако је већ одређено да каснија функција престаје по сили закона. Ради решавања овог проблема предлаже се прецизирање на основу којег одлука о престанку функције јасно добија деклараторан карактер.

Члан 12.

Члан 30. мења се и гласи:

„Функционер има право:

1) да се, без сагласности Агенције, бави научноистраживачким, наставним, културноуметничким, хуманитарним и спортским послом или делатношћу, ако тиме не угрожава ефикасно и непристрасно обављање и углед јавне функције (Образложење за чланове Одбора: Предложена допуна речју „ефикасно“ има за циљ да „покрије“ оне ситуације, које су честе у пракси, када се не угрожава непристрасно обављање и углед јавне функције, па то није спорно, али је спорно време које је потребно за њено обављање, те се угрожава њено ефикасно обављање);

2) да се, изузев послова или делатности из тачке 1. овог става, уз сагласност Агенције бави другим послом, делатношћу, односно да обавља функцију која се у смислу овог закона не сматра јавном, ако то не ствара сукоб интереса, ако између јавне функције и тих послова, делатности или функција не постоји однос зависности или други однос који угрожава ефикасно и непристрасно обављање и углед јавне функције, и ако му претходно одлуком Агенције није изречена мера јавног објављивања препоруке за разрешење или мера јавног објављивања одлуке о повреди овог закона.

Функционер нема право да у току вршења јавне функције започне обављање другог посла, делатности или функције из става 1. тачка 2. овог члана пре него што од Агенције добије сагласност или пре него што се, у складу са овим законом, сматра да је Агенција дала сагласност.

Функционер који у тренутку ступања на јавну функцију већ обавља други посао, делатност или функцију нема право да настави да их обавља након истека рока који му је за то одредила Агенција, у складу са овим законом.”

Образложење

Одредбе досадашњих чланова 30. и 31. подељене су на материјали и процесни део. У новом члану 30. су одредбе материјалноправног карактера које регулишу када су, без сагласности или само уз сагласност Агенције, допуштени други посао или делатност или друга функција ако се не ради о јавној функцији. Начелно је прописано и када јавни функционер нема право да започне другу врсту ангажмана у току вршења јавне функције, одн. да настави да се таквим ангажманом бави ако се њиме бавио у тренутку ступања на јавну функцију.

Члан 13.

Наслов изнад члана 31. и члан 31. мењају се и гласе:

„Поступак у случају обављања другог посла или делатности
Члан 31.

Функционер који намерава да у току вршења јавне функције започне обављање другог посла, делатности или функције из члана 30. став 1. тачка 2. овог закона дужан је да Агенцији поднесе захтев за давање сагласности, уз који је државни службеник на положају дужан да достави пристанак непосредно претпостављеног, а сваки други функционер позитивно мишљење органа који га је изабрао, поставио или именовоа.

Функционер који у тренутку ступања на јавну функцију већ обавља други посао, делатност или функцију дужан је да о томе обавести Агенцију у року од 15 дана од дана ступања на јавну функцију.

О захтеву из става 1. овог члана Агенција је дужна да одлучи у року од 30 дана од дана пријема захтева, а у случају да у том року захтев не одбаци као непотпун или неуредан, или га не одбије због тога што је нашла да нису испуњени услови из члана 30. став 1. овог закона за обављање другог посла, делатности или функције, сматраће се да је дала сагласност за обављање другог посла, делатности или функције.

Поводом обавештења из става 2. овог члана Агенција може донети одлуку којом утврђује да нису испуњени услови из члана 30. став 1. овог

закона за обављање другог посла, делатности или функције и одредити функционеру рок од најмање 30, а највише 60 дана, у којем је дужан да престане са обављањем тог посла или делатности.

Ако Агенција не донесе одлуку из става 4. овог члана у року од 30 дана од дана пријема обавештења, или у том року не обавезе функционера да отклони недостатке у обавештењу, сматраће се да функционер може да настави да се бави другим послом, делатношћу или функцијом.

Ако функционер започне да обавља други посао, делатност или функцију без сагласности из става 3. овог члана или настави да обавља други посао, делатност или функцију и након истека рока из става 4. овог члана, Агенција спроводи поступак за утврђивање повреде закона.

Одредбе овог члана не односе се на члана органа јавног предузећа и јавних установа из реда запослених.

За поједине категорије функционера, или за одређене послове, делатности или функције, директор Агенције може општим актом да пропише да сагласност или обавештавање Агенције нису потребни."

Образложење

Отклоњен је нејасно постављен услов да се забрана (али и право), односе само на функције које захтевају рад са пуним радним временом или стални рад. Такође, постављен је додатни услов да између јавне функције и других послова или делатности не сме постојати сукоб интереса, однос зависности или други однос који угрожава непристрасно обављање и углед јавне функције.

Интервенција Агенције не може се односити само на давање рока, него и на доношење одлуке којом се утврђује да обављање неспојивог посла или делатности угрожава непристрасно вршење јавне функције или да нарушава њен углед. Рок који се оставља функционеру да престане са обављањем неспојиве активности требало би да буде идентичан фиксном року из чл. 31.

О повреди Закона може бити речи тек ако коначна одлука о давању рока не уроди плодом.

Члан 14.

У члану 32:

- у ставу 1. речи: „сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса” замењују се речима: „чињеницама од којих у складу са овим законом зависи оцена да ли постоји сукоб интереса”;

- иза става 5. додаје се нови став 6. који гласи:

„Ако Агенција утврди да функционер није пријавио сукоб интереса у складу са овим законом, а учествовао је у доношењу појединачног акта иако се због сукоба интереса морао изузети, Агенција је дужна да о томе без одлагања обавести орган који је функционера изабрао, поставио или именовано на јавну функцију, а тај орган је дужан да предузме мере ради оглашавања акта ништавим и да о томе обавести Агенцију у року од 30 дана од дана пријема обавештења.“

Досадашњи став 6. постаје став 7.

Образложење

Обавеза да функционер обавести Агенцију о својој сумњи не може се ни утврдити ни санкционисати. Због тога је треба заменити реалнијом обавезом која се односи на чињенице од којих у складу са овим законом зависи оцена да ли постоји сукоб интереса.

У новом ставу 6. прописане су обавезе органа да формализује апсолутну ништавост акта у чијем је доношењу учествовао функционер који се морао изузети.

Члан 16.

У наслову изнад члана 33. речи „привредног друштва или“ се бришу.

У члану 33. став 1. речи: „привредно друштво, односно“ се бришу.

Образложење

Забрана која се односи на оснивање привредног друштва није у складу са законом. Закон разликује оснивање привредног друштва од управљачких права у том друштву. Нема законског оправдања да се функционерима ограничава слобода улагања у привредне делатности, чиме се не дира у обавезу преношења управљачких права.

Члан 16.

У члану 35. став 1. иза речи „именовања,“ додају се речи: „или од стицања власничког удела у капиталу привредног друштва ако се већ налази на јавној функцији.“

Образложење

Предложеном допуном отклања се правна празнина у односу на лица која у току обављања јавне функције стекну власнички удео у капиталу привредног друштва, а у вези са тим и управљачка права која тај удео доноси.

Члан 17.

У наслову изнад члана 37. иза речи: „Недозвољени утицај на функционера“ додају се речи: „и запосленог у Агенцији“.

Иза става 3 додају се нови ставови 4, 5. и 6, који гласе:

„Функционер Агенције и запослени у Агенцији је дужан да о недозвољеном утицају коме је изложен у вршењу јавне функције односно у свом раду одмах обавести директора и Одбор Агенције.

Агенција обавештава надлежни орган о наводима функционера и запосленог из става 4 овог члана, ради покретања дисциплинског, прекршајног и кривичног поступка, у складу са законом.

О предузетим мерама због недозвољеног утицаја на функционера Агенције и запосленог у Агенцији директор Агенције је дужан да обавести Одбор Агенције у року из става 3. овог члана.“

Образложење

На прецизнији начин регулише се поступање у вези са недозвољеним утицајем. Ради се о појави која има изузетно штетне последице у области борбе против корупције, па би реаговање на њу требало да се одвија уз потпуну координацију члана Одбора, Одбора и директора.

Овом законском одредбом треба обухватити и недозвољени утицај који се врши на запослене у Агенцији.

Члан 18.

У члану 38. у ставу 2. речи „у року од 15 дана“ замењују се речима „у року од 30 дана“.

Образложење

У досадашњој примени Закона показало се да је рок од 15 дана у којем је Агенција дужна да одлучи по захтеву функционера кратак, с об-

зиром на то да је најчешће потребно прикупити додатне информације и документацију ради доношења одлуке.

Члан 19.

Члан 39. став 4. мења се и гласи:

“Мерила према којима се одређује који се поклон сматра пригодним, обавезу њиховог пријављивања и евидентирања, ближу садржину обавештења о пријему поклона, образац каталога поклона и начин на који се обавештење подноси прописује директор Агенције.”

Образложење

Као што је то уређено и за извештај о имовини и приходима, прецизирано је да директор Агенције прописује, осим у овом члану већ наведених садржаја, и ближу садржину обавештења о пријему поклона, образац каталога поклона и начин на који се обавештење подноси.

Члан 20.

Наслов поглавља V допуњује се и гласи: „ПРИЈАВЉИВАЊЕ ИМОВИНЕ И ПРИХОДА”.

Образложење

Извештај се односи на имовину и приходе. На оба предмета односи се и ванредно пријављивање.

Члан 21.

У члану 43.

- у ставу 2. речи: „као и малолетне деце које живе у истом домаћинству” замењују се речима: „крвних сродника у правој линији који живе у истом породичном домаћинству”.

- став 3. брише се.

Образложење

Обавеза подношења извештаја проширена је на све крвне сроднике у правој линији који живе са функционером у истом породичном до-

мађинству. Изостављена је обавеза Агенције да обавести орган у коме функционер врши јавну функцију о томе да он није поднео извештај, јер се ради о непотребном администрирању, а Агенција против таквог функционера иначе покреће поступак за изрицање мере.

Члан 22.

Наслов изнад чл. 44. допуњује се и гласи: „Ванредно пријављивање имовине и прихода“.

У члану 44.

- у ставу 1. речи „31. јануара“ замењују се речима: „15. марта“.

- у ставу 2. иза речи „имовину“ додаје се реч „и приходе“.

Иза става 2 додаје се нови став 3, који гласи:

„Функционер је дужан да о промени података из Извештаја која се односи на имовину чија вредност прелази 10 годишњих просечних зарада без пореза и доприноса у Републици Србији поднесе Извештај у року од 15 дана од дана настанка промене.

Досадашњи став 3 постаје став 4.“

Образложење

Да би извештај био потпун и тачан потребно је да функционер обезбеди податке о свим својим примањима. Будући да извештаји о томе, по правилу, не стижу до краја јануара, јер се давалац ослања на рок за подношење пријаве за плаћање пореза на укупан приход, постоји разлог да се са овим роком изједначи и рок за подношење о имовини и приходима.

Иако се имовина састоји и од прихода, будући да се ови појмови у чл. 43. ст. 2. помињу посебно, потребно их је посебно навести и у оквиру обавезе која се односи на ванредно пријављивање имовине.

Ради праћења битних промена у имовинском стању функционера у току једне године, потребно је прописати обавезу пријављивања таквих промена у примереном року од дана настанка промене.

Члан 23.

У члану 46. став 1. тачка 5. иза речи „вредности“ ставља се зарез и додају речи: „и о акцијама или уделима правног лица у коме функционер има више од 3% акција или удела у другом правном лицу.“

Образложење

Обавеза функционера проширена је у складу са правним ставом Одбора Агенције из новембра 2012. године.

Члан 24.

У наслову изнад члана 48. реч „Годишњи“ брише се.

У члану 48. иза става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Агенција обавља ванредну проверу тачности и потпуности података из Извештаја у случају постојања сумње да функционер у Извештају није навео тачне и потпуне податке.“

Досадашњи став 3. брише се.

Образложење

План провере података може бити двојак: годишњи и ванредни. Због тога досадашње ограничење провере на годишњи план треба изменити, како у наслову овог члана, тако и у његовом садржају, додавањем решења за ситуације које изискују ванредну проверу, мимо годишњег плана.

Члан 25.

У члану 49. став 2. реч „основана“ брише се.

Став 3. мења се и гласи:

„У случају из става 1. и 2. овог члана, Агенција позива функционера, односно повезано лице, ради прибављања информација о стварној вредности имовине, прихода и других података од значаја за утврђивање стварног стања.“

Став 4. брише се.

Образложење

Предложене измене су у складу са другим овлашћењима Агенције која се предвиђају овим изменама и допунама Закона.

С обзиром на то да основана сумња представља већи степен сумње који подразумева располагање конкретним доказима, потребно је реч „основана“ изоставити, јер у супротном не би ни било потребе да Агенција захтева од функционера доставу података.

Члан 26.

У члану 50. став 6. иза речи „Агенцијом“ додају се речи: „који се односи на заштићене податке из извештаја о имовини и приходима и друге податке које је Агенција дужна да изостави приликом обавештавања јавности“.

Образложење

Искључењу јавности требало би приступити у ограниченом обиму. Нема разлога да јавност буде искључена генерално, поготово када се ради о сукобу интереса или финансирању политичких активности. Осим тога, одредба става 6. у члану 50. морала је бити усклађена са новим чланом 50а којим се у поступак уводи јавна расправа.

Члан 27.

Иза члана 50. додаје се нови члан 50а који гласи:

Јавна расправа

Члан 50а.

„Када се поступак води поводом примене Стратегије, Акционог плана и секторских акционих планова, или због сукоба интереса, финансирања политичких активности, недозвољеног утицаја на јавног функционера или доношења и спровођења планова интегритета, директор Агенције или Одбор Агенције могу одржати јавну расправу.

На јавну расправу позивају се учесници у поступку ради излагања ставова и давања потребних објашњења, представници органа, организација, установа, политичких субјеката и других правних лица који су одговорни за извршавање одређених обавеза или се јавна функција, друга функција, посао или делатност која је предмет разматрања у њима обавља, научни и јавни радници, као и друга лица ради давања мишљења и објашњења.

За целу расправу из става 1. овог члана, или за један њен део, јавност може бити искључена само када је то неопходно у демократском друштву ради заштите безбедности државе и грађана, на закону засноване тајности података, јавног реда и морала или интереса малолетника.

Образложење

Јавна расправа омогућила би свестраније разматрање одређених појава и случајева и већу отвореност Агенције за предмете за које постоји оправдани интерес јавности да их зна и прати.

Позивање, давање објашњења и излагање ставова и мишљења решено је по угледу на јавну расправу пред Уставним судом (чл. 37. и 38. Закона о Уставном суду), а потпуно или делимично искључење јавности у складу са разлозима наведеним у Законику о кривичном поступку (чл. 363).

Члан 28.

У члану 51. иза става 3. додаје се нов став 4. који гласи:

„Лицу из ст. 1. и 2. овог члана може се непосредно изрећи мера јавног објављивања препоруке за разрешење, односно мера јавног објављивања одлуке о повреди закона ако се изрицањем мере упозорења очигледно не може постићи њена сврха, односно ако се ради о повреди закона која се не може отклонити.“

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Иза става 5. додаје се нови став 6. који гласи:

„Ако се мера јавног објављивања препоруке за разрешење изриче функционеру који има више од једне јавне функције, мера се односи на функцију на коју је касније изабран, постављен или именован, односно на функцију на коју није изабран непосредно од грађана.“

Иза става 6. додаје се нови став 7. који гласи:

„Органи надлежни за избор, именовања и постављења дужни су да пре одлучивања код Агенције провере да ли је предложеном кандидату одлуком Агенције изречена мера јавног објављивања препоруке за разрешење и мера јавног објављивања одлуке о повреди закона и уколико јесте надлежни орган неће донети одлуку о избору, именовању односно постављењу на јавну функцију предложеног кандидата.“

Образложење

Допуне у овом члану усмерене су на отклањање нејасних решења која се односе на градацију мера и на њихове реперкусије.

Као један од услова за избор, именовање или постављење уводи се и услов да функционеру претходно није изречена мера.

Члан 29.

У члану 52. став 1. речи: „мера из члана 51. овог закона“ замењују се речима: „мера у складу са овим и другим законом“.

Образложење

Мера се више не прописује само матичним законом, него и другим законом који упућује на надлежност Агенције.

Члан 30.

Наслов изнад члана 54. мења се и гласи: „Достављање и објављивање одлука“.

У члану 54. испред става 1. додаје се нови став 1. који гласи:

„Одлуке и друга писмена Агенције, укључујући и одлуке од чијег достављања почиње тећи рок који се не може продужавати, уколико се прималац не затекне на адреси стана означеној у извештају о имовини и приходима, или је у извештају наведена нетачна адреса, или таквог извештаја нема, сматрају се уредно достављеним када се уруче лицу запосленом у органу, предузећу, установи, организацији или другом правном лицу у коме функционер обавља јавну функцију“.

Досадашњи ставови 1, 2. и 3. постају ставови 2, 3. и 4.

Образложење

Проблем са достављањем одлука изискује другачије решење од оног из Закона о општем управном поступку. Додавање новог става којим се регулише достављање изискивао је и допуну рубрума.

Члан 31.

У члану 55. став 1. мења се и гласи:

- у ставу 1. иза речи „локалне самоуправе“ додају се речи „и да о томе достави доказ Агенцији“

- додаје се став 2. који гласи: „Ако функционер не поступи Агенција ће доставити одлуку из става 1 овог члана надлежном јавном правобраниоцу ради наплате потраживања“

додају се ставови 2, 3, 4. и 5. који гласе:

„Одлука којом се утврђује обавеза јавног функционера да врати имовинску корист из става 1. овог члана и одређује да ће износ обавезе

бити утврђен посебним решењем саставни је део одлуке којом се јавном функционеру изриче мера у складу са овим законом.

Када одлука о изрицању мере због повреде закона из става 1. овог члана постане коначна, Агенција ће посебним решењем, у складу са ставом 1. и 2. овог члана одредити износ обавезе јавног функционера.

Агенција може донети допунско решење о обавези враћања имовинске користи, ако јавни функционер после доношења решења из става 3. овог члана настави да врши другу јавну функцију, посао или делатност и по том основу стиче корист.

Решење из става 3. и 4. овог члана има снагу извршне исправе.“

Образложење

Законом није био уређен поступак доношења одлуке о враћању одн. уплати имовинске користи. Допуне члана 55. имају за циљ да се регулише враћање имовинске користи и да се одлука о реализацији наплате учини ефикаснијом.

Члан 32.

У члану 56. став 1. уместо тачке ставља се зарез и додају речи: „ако је пријаву поднело оправдано верујући да је повређен закон, а изјаву дало не повређујући закон.“

Образложење

Добру намеру, која је услов заштите подносиоца пријаве из става 2. овог члана, потребно је унети и у став 1. Нема оправдања да за подносиоца пријаве који је државни службеник или са њим изједначено лице важе строжи услови за подношење пријаве него за сва остала лица. Лажно пријављивање не сме се толерисати, без изузетака. С друге стране, чице које даје изјаву не може бити заштићено у случају давања лажног исказа.

Члан 33.

Члан 57:

- став 1. мења се и гласи:

„Када утврди да је функционер прекршио одредбе закона, или када из података до којих је дошла у свом раду произлазе основи сумње

да је функционер учинио кривично дело за које се гони по службеној дужности или повреду професионалне или радне обавезе у вези са применом овог закона или прекршај из надлежности Агенције, Агенција подноси кривичну пријаву ради покретања кривичног поступка, или подноси захтев за покретање дисциплинског или прекршајног поступка, у складу са законом.”;

- у ставу 3. реч „обавештења” замењује се речима: „захтева за покретање дисциплинског или прекршајног поступка, односно кривичне пријаве”.

Образложење

На овај начин Агенција постаје овлашћени покретач прекршајног и дисциплинског поступка. Што се тиче кривичних дела, садашња одредба чл. 57. ст. 1. сужава обим обавеза Агенције у односу на све остале државне органе који су, у складу са одредбом чл. 222. ст. 1. ЗКП (2001) и чл. 280. ст. 1. ЗКП (2011), дужни да пријаве кривично дело за које се гони по службеној дужности, будући да је Агенција дужна да то учини само када утврди да је функционер прекршио одредбе закона, а не и када до података о кривичном делу дође независно од тога да ли је и сама надлежна да утврђује неко друго кршење закона.

Члан 34.

У члану 59:

- у ставу 1. иза речи „доносе” додају се речи: „и спроводе”;
- у ставу 3. иза речи „доносе” додају се речи: „и спроводе”;
- у ставу 5. речи „аутономне покрајине” замењују се речима „територијалне аутономије”.

Образложење

Обавеза надлежних органа и организација није само да доносе, него и да спроводе планове интегритета.

Члан 35.

У члану 60:

- у ставу 1. додају се речи: „и да о томе обавести Агенцију у року од 15 дана од дана ступања на снагу овог закона.”;

- иза става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Ако се не поступи у складу са обавезом из става 1, одговорним лицем за доношење и спровођење плана интегритета сматраће се руководилац државног органа и организације, органа територијалне аутономије и локалне самоуправе, јавне службе и јавног предузећа.“;

- досадашњи став 2. постаје став 3;

- иза досадашњег става 2. који постаје став 3. додаје се став 4. који гласи:

„Лице из става 1 овог члана дужно је да о недозвољеном утицају коме је изложено приликом израде и спровођења плана интегритета од стране руководиоца из става 2. овог члана обавести Агенцију.“

Образложење

Као у члану 23. Поред тога, утврђује се обавеза руководиоца надлежног правног лица у случају да не буде одређено одговорно лице или да о одређивању одговорног лица изостане обавешавање Агенције. Одговорно лице имало би обавезу да обавести Агенцију о недозвољеном утицају коме је изложено приликом израде и спровођења плана интегритета.

Члан 36.

У члану 62:

- у ставу 1. иза речи „надзире“ додају се речи: „и предузима мере за“;

- у ставу 2. уместо тачке ставља се зарез и додају речи: „у року од 15 дана по истеку сваког квартала.“;

- став 3. мења се и гласи:

„У циљу спровођења Стратегије и потврђених међународних уговора у области борбе против корупције, Агенција може да подноси иницијативе за измену и доношење закона у области борбе против корупције.“;

- у ставу 4. уместо тачке додају се речи: „и подноси Народној скупштини предлог за њихово доношење, мењање или допуњавање.“;

- иза става 4. додаје се став 5. који гласи:

„Орган јавне власти дужан је да Агенцији омогући потпуно учешће у поступку припреме закона из става 3. овог члана Агенцији од самог почетка рада на изради или измени и допуни закона.“

Образложење

Активна улога Агенције у нормирању прописана је и у чл. 5. Допуна става 1. у складу је са допуном члана 5. алинеја 1, а допуном става 2. одређује се рок за испуњење обавезе.

У постојећи текст става 3. иза речи „Стратегија“ уведене су и речи „потврђених међународних уговора“ јер су Национална стратегија за борбу против корупције и ратификоване конвенције из области борбе против корупције подједнако важни инструменти којима се дефинишу јавне политике из области борбе против корупције, те би Агенција имала иницијативу да предлаже како законе којима ће се спроводити планиране мере из Стратегије тако и стандарде потврђених међународних уговора, односно ратификованих конвенција.

Члан 37.

Иза члана 62. додаје се нови члан 62а, који гласи:

„Агенција израђује и објављује методологију за оцену ризика на корупцију у оквиру прописа.

Сви предлагачи прописа су обавезни да примењују ову методологију приликом израде нових и измена и допуна постојећих прописа.

Предлагачи прописа су обавезни да у образложењу предлога наведу резултате примене методологије из става 1. овог члана и да предлог прописа доставе Агенцији.“

Образложење

Ово је потпуно ново овлашћење Агенција и нова обавеза овлашћених предлагача прописа. Предложени члан је у складу са препоруком из Извештаја о раду Агенције за 2011. годину. Агенција добија надлежност да изради и објави методологију за оцену ризика на корупцију у прописима. Ту методологију приликом израде нових и измена и допуна постојећих прописа биће у обавези да примењују сви органи јавне власти.

Члан 38.

Члан 64. мења се и гласи:

„Агенција припрема и објављује програме обуке и смернице за спровођење обука у области борбе против корупције, са роковима за извршење.

Државни органи и организације, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе, јавне службе и јавна предузећа дужни су да спроводе обуке за све запослене и руководиоце у области борбе против корупције, према програмима и смерницама које је припремила и објавила Агенција.

Агенција прати спровођење програма обуке у области борбе против корупције.

Државни органи и организације, органи територијалне аутономије и јединице локалне самоуправе, јавне службе и јавна предузећа дужни су да на захтев Агенције, у року од 15 дана од дана пријема захтева, доставе извештај о спровођењу програма обука.

Лице одговорно за спровођење обуке у области борбе против корупције је руководилац државног органа и организације, органа територијалне аутономије и локалне самоуправе, јавне службе и јавних предузећа.

Агенција спроводи обуке у области борбе против корупције за субјекте јавног, цивилног и приватног сектора, као и за остале друштвене субјекте и грађане, у складу са годишњим програмом обуке Агенције.”

Образложење

Измене овог члана су такође у складу са препорукама из Извештаја о раду Агенције за 2011. годину. Сви органи јавне власти су у обавези да спроведу програме обука у области борбе против корупције за све своје запослене и руководиоце. Те обуке ће се спроводити према програму које ће израдити и објавити Агенција. Такође, те обуке ће се спроводити на начин и у роковима који буду дефинисани у смерницама за обуке које доноси Агенција. Овим чланом се уводи одговорност руководиоца органа јавне власти за спровођење обука за све своје запослене и руководиоце.

Овим чланом Агенција добија овлашћење да прати спровођење обука у области борбе против корупције, у органима јавне власти, а органи јавне власти имају обавезу да на тражење Агенције пошаљу своје извештаје о спровођењу обука. Овим чланом је дата могућност да Агенција спроводи антикорупцијске обуке заинтересованим субјектима из јавног, цивилног, приватног сектора, другим друштвеним субјектима и грађанима, у најширем смислу.

Члан 39.

У члану 65. став 1. речи: „прима представке“ замењују се речима: „поступа по представкама“ и иза речи «не поступа по анонимним представкама» уместо тачке ставља се запета и додају речи: „осим ако наводи представке и докази који су приложени уз њу, сами или у садејству са другим подацима којима Агенција располаже пружају основа за сумњу да је повређен овај закон“.

Образложење

Примање представки се подразумева, а обавеза поступања по њима мора бити прописана, као и обавеза Агенције да поступа и по анонимним представкама уколико постоје услови за поступање по службеној дужности.

Члан 40.

Иза члана 72. додаје се нов члан 72а, са насловом: „Непријављивање или лажно пријављивање трошкова изборне кампање“, који гласи: „Одговорно лице у политичком субјекту које, у намери да прикрије порекло, висину или структуру прикупљених или утрошених средстава у изборној кампањи, не поднесе Агенцији извештај о трошковима изборне кампање, или у поднетом извештају даје лажне податке, казниће се затвором од шест месеци до пет година.“

Образложење

У Закону о финансирању политичких активности прописано је кривично дело за лице које даје или у име и за рачун политичког субјекта прибавља средства противно том закону, у намери да прикрије извор финансирања или износ прикупљених средстава, као и за лице које изврши насиље или насиљем прети због давања прилога политичком субјекту (чл. 38). Прописан је и прекршај политичког субјекта који не достави Агенцији извештај о трошковима изборне кампање (чл. 39. ст. 1. тач. 14) и прекршај даваоца финансијских средстава (чл. 40), али није санкционисана одговорност одговорног лица у политичком субјекту за неподношење извештаја или подношење лажног извештаја. Та одговорност не може бити мања од одговорности функционера за непријављивање имовине или давање лажних података о имовини.

Члан 41.

Иза члана 73. ставља се наслов: „Прекршаји“.

Образложење

Допуна је номотехничке природе. Испред члана 72. постоји рубрум „Кривично дело“, па је потребно ставити наслов и испред одредаба које говоре о прекршајима.

Члан 42.

У члану 74:

- у ставу 1. испред тачке 1) додаје се нова тачка 1а) која гласи:

„поступи супротно одредби чл. 27. овог закона“;

- у ставу 3. тачка 4) иза речи „року“ ставља се зарез и додају речи: „и на прописан начин“;

- у ставу 3. иза тачке 4) додаје се тач. 5) која гласи:

„поступи супротно одредби чл. 59. ст. 3. овог закона“;

- у ставу 3. иза тачке 5) додаје се тачка б) која гласи:

„поступи супротно одредби члана 62. став 5. овог закона.“

Образложење

Предложеним допунама отклања се празнина у погледу санкционисања важних повреда Закона, које се односе на опште обавезе јавних функционера и на планове интегритета.

Члан 43.

Иза члана 76 додаје се нов члан 76а. који гласи:

„Захтев за покретање прекршајног поступка због прекршаја прописаних овим законом подноси директор Агенције.“

Образложење

Према одредби члана 154. став 4. Закона о прекршајима, за покретање прекршајног поступка, између осталог, овлашћени су и други органи који врше јавна овлашћења у чију надлежност спада непосредно извршење или надзор над извршењем прописа у којима су прекршаји

предвиђени. Овом допуном одређује се да је овлашћени подносилац захтева и директор односно Одбор Агенције.

Члан 44.

Иза члана 76а. додаје се члан 76б. који гласи:

„Прекршајни поступак за прекршаје из члана 74, 75, 76. и 76а. не може се покренути ако протекне 5 година од дана када је прекршај учињен.“

Образложење

На основу аналогне примене чл. 29. Конвенције УН против корупције, предвиђа се дужи рок застарелости за прекршаје прописане овим законом.

Самостални члан закона о изменама и допунама Закона о Агенцији за борбу против корупције

Члан 45.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Одредбе члана 4. овог закона примењиваће се по престанку мандата чланова Одбора изабраних по одредбама Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 53/10 и 66/11 – УС).

Одредбе члана 9. став 1. овог закона примењиваће се од 1. јануара 2014. године.

* * *

Агенција је у марту 2013. године доставила иницијативу за измене и допуне Закона о Агенцији Народној скупштини, првом потпредседнику Владе задуженом за одбрану, безбедност и борбу против криминала и корупције Александру Вучићу и Министарству правде и државне управе.

Иницијатива има за циљ да се отклоне одређени недостаци у постојећим нормативним решењима који су уочени у досадашњем раду Агенције, а у вези са применом Закона о Агенцији, како би се рад Агенције учинио ефикаснијим и ојачала њена аутономија.

У припреми су нове измене и допуне Закона о Агенцији.

Органи Агенције

Органи Агенције су Одбор и директор.

Чланови Одбора су проф. др Бранко Лубарда, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду (председник Одбора), Злата Ђорђевић, новинар, (заменик председника Одбора), Никола Станојевић, судија Врховног суда Србије у пензији, проф. др Евица Петровић, проректор Универзитета у Нишу, проф. др Зоран Стојиљковић, ванредни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду, проф. др Драгана Коларић, ванредни професор на Криминалистичко-полицијској академији у Београду, проф. др Божо Драшковић и Зоран Вујичић, адвокат.

Чланови Одбора који су у претходном периоду, у пуном четворогодишњем мандату обављали ову функцију, на коју су изабрани 18. априла 2009. године су: проф. др Чедомир Чупић, професор Факултета политичких наука и Економског факултета Универзитета у Београду (обављао је и функцију председника Одбора у периоду од 30. априла 2009. године до 30. априла 2011. године), проф. др Зоран Стојиљковић ванредни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду (обављао је и функцију председника Одбора у периоду од 18. маја 2011. године до 18. априла 2013. године), проф. др Бранко Лубарда, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, др Слободан Бељански, адвокат, Милева Гаинов, судија Врховног суда Србије у пензији и Златко Минић, новинар (обављао је и функцију заменика председника Одбора у периоду од 19. јануара 2011. године до 18. априла 2013. године). Проф. др Радмила Васић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, обављала је функцију у пуном четворогодишњем мандату од 29. маја 2009. године када је изабрана.

Директор је Татјана Бабић, која је на ову функцију изабрана одлуком Одбора 21. марта 2013. године (од 9. новембра 2012. године до 21. марта 2013. године обављала је функцију вршиоца дужности директора). Од 3. јула 2009. године функцију директора обављала је Зорана Марковић које је разрешена одлуком Одбора 9. новембра 2012. године.